

Narodna in univerzitetna knjižnica
v Ljubljani

110573

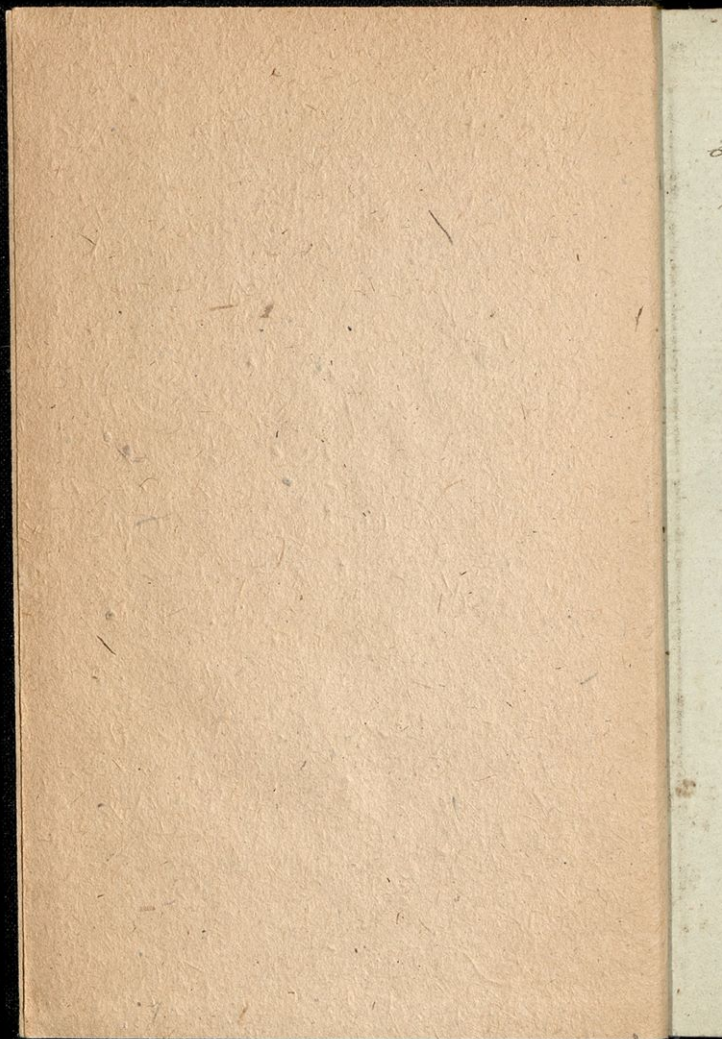
AR

ne

in

h

v

Vijm Laru

Lomskim pecknjam in
pevjam, v spomin in sa
pejje o bozhjo zhost
in svetnikov

od

Andreja Skopce
ob odhodu v Ameriko
1845.

P E S M E

OD

FARNIH POMOZHNIKOV

ali

Patronov v' Ljubljanski škofiji.

SLOSHIL L. DOLINAR.

V' LJUBLJANI,
natisnil in saloshil Joshef Blasnik, 1839.

110573

V' natif tih pesem so milostlivi Firsht

GO, SPOD GO, SPOD

ANTON ALOJS,

Ljubljanski škof, dovolili 11. dan Roshniga Zveta 1839.

110573,

DFZd 5798/1952

V V O D.

Po Janškemu témenu sédam,
Napénjam temotne ozhi;
S' veseljem po svetu pogledam,
In vidim veliko rezhi:

Obrašene hribe 'n doline,
Derézhe in bistre vodé;
Po mejah gorá visozhine,
K' is semlje mogožno kupé;

Rasgernjene poljá in lóke,
In mesta in terge 'n vasi;
Negmahne redivne potoke,
Perpravo potrebnih jedí.

Na vse té rezhi se oséra
Omamljeno moje okó;
Al nekaj ga moti, spodvera,
In na-se ga vlezhe tako.

O vé vse svetost' prebivalšha
Od naf sashelene zerkvé!

Vših shaloftnih ferz sahajalfha!
Vi mikate moje ferzé.

Kristjanam poshegnane kamnja!
Veselje poboshnih stopínj!
Svetosti postavljene snamnja!
In vérvanja vterjen spomín.

O tempelni svete gorezhnost'!
Prijetnost oshivna duhá!
Ker tukej se vname sa vezhnost,
In terdno lubiti Boga.

Vé zele deshele blifhave!
Ljudi sposhtevanje in zhaft!
Saúpanja mirne terdnjave!
Samaknjene brumnosti flaft!

Pred prasnikam milo svonenje
Po zerkvah okrog in okrog
Mi v' ferzu budí hrepenenje
Po sdrusheni andohti v' Bog'.

Ker mafhnik s' veseljem obhaja
In ljudstvo ta prasnik Bogu,
Se vsdigne do svetiga raja
Ob shlahtni ti zeni daru.

Tam boshjo besedo poslušha,
Raslagano v' sveti resniz';

Po ukih shiveti poskufha,
Ozhifhen' od svojih kriviz.

Marija! ti v' zhafti presvéti
Besedniza moja 'n Gospá!
Te prosim, to hvalo sprejéti,
Zhe tudi le malo veljá.

O lubi Svetniki 'n Svetnize!
She spravljeni v' vmirjeni hram!
Per tronu Marije Divize,
Veséli na vekomej tam.

Vi v' zerkvah na kranjskim zhesheni,
In klizani nam na pomozh;
Svestó rasvetlite vi meni
Duhovno to temo in nozh,

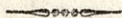
De bodem prav mogel sapéti
Saflusheno hvalo in zhaft;
Po vashimu sgledu shivéti,
Dofézhi perpravljeno flaft.

Deb' tudi kristjani sbudili
Se k' andohti, varvan' od vas;
Po vashih stopinjah hodili,
De mine ta delavni zhaf.

To moje sanikerno delo
Sprejmite v' poboshnosti dar;

Kar manjka, sturite vi zelo,
Perpravno sa boshji altar.

Popraſhan sa ſvoje plazhilo,
Prelubi, vaſ proſim lepo,
Sproſite mi vezhno vrazhilo,
Sproſite mi ſveto nebo.

P E S M E

Od farnih Pomozhnikov ali Patronov
v' Lubljanski škofiji.

III. dan Grudna.

Od svetiga Franziskha Kfaverja.

1.

Svet Franziskuf! Iuzh Indjanov,
Ti Patron vsih kershenkov;
Serzhni pomozhnik kristjanov,
Ozhe, polni zhudeshov!
K' tebi smo se skupej sbrali
K' tvoji vredni zhasi 'n hvali:
Oh, oberni sdej na nas
Is nebes svoj svet obras.

2.

Kdo rasumi hrepenenje
Tega vnetiga serzá?
Le teshave in terplenje
Shelno profi od Boga.
Svoje ude vse strahuje,
Sebe vedno sanizhuje;

S' svojim Bogam govori,
Špremihluje in gori. a)

3.

Ta gorezhnost ga je gnala
Med narode v' Indijo,
Njemu delo posladkala
Teshko in namnosheno.
Evangeli osnanuje
Po shirokim, in kerfhuje;
On zlo nizh ne samudi.
Sa svelizhanje ljudi.

4.

Od deshele do deshele,
Kakor ogenj, gre naprej;
S' sabo nosi svet' veselje,
In napolni vsaki kraj.
Divje ludstva nevstrahvane,
Grosovitne, rasujsdane,
Njega verno sprejmejo,
In ponishno spremijo. b)

5.

Goa, Trávankor in Zejlon
Šveti trud sprizhujejo;
Kohin, Malaka, Tarnate c)
Njega povikshujejo.
Bres strahu in s' terdo filo
Nese v' Japan osnanilo,
Jesufovo sveto jmé,
In so vervali ljudjé.

a) v' lubesni bosuji. b) kadar je k' njim prifhel in od njih fhel. c) kraji v' Indji, po katerih je svet Evangeli osnаноval.

6.

Is ljubesni do bolnikov
Mnogim zhudno sdravje da,
Ima tudi dar jesikov,
Poduzhiti sledniga.
Sganja is ludí hudizhe,
Mertve zlo v' shivljenje klizhe;
Bog sturí zhasitiga
Svéstiga flushabnika.

7.

Defet let ondót prebiva,
Vender navelizhan ni;
S' kerstno vodo tam obliva
Šedem sto tavshent ljudí.
On postavlja snamnje krisha,
Neprizhjozh na tako visho
Pridigje nevernikam,
Brumnim ino greshnikam.

8.

Pride sadnja ura zhes-nj,
Štrehe in postréshbe ni;
Vedno gorel od ljubesni,
In saspal zhes dvanajst dni. a)
O sprejmite ga nebesa
S tega trudniga telésa;
De se tamkej veseli,
Tukej sa-nj plazhila ni.

9.

Njega truplo ni strohnelo,
Zhudna mozh ne odnehá;
Švetlo, kakor bi shivelo,
Daja dobriga duha.

a) Grudna v' letu 1552.

Torej verno ga zhaštimo,
In ponishno ga profimo:
Oh, oberni sdej na nas
Is nebes svoj svet obras.

10.

Šprofi nam keršhanskih zhednost,
Rasvetlenja velik shar:
Le nad Bogam vso prijetnost,
Samorjenja sladki dar.
Deb' Boga sveštó ljubili,
Vedno mu pokorni bili,
Profi, pomozhnik, sa nas,
Slasti pa na sadni zhas.

Molitev.

Bog! kater fi ajde sdrushil
S' svojo sveto zerkevjo:
Nash Patron je v' temu flushil,
S' ukam in s' molitevjo:
Daj ti nam sa njem hitéti,
Kakor on, svetó shivéti,
De she nam po smerti svét'
Vezhna luzh na unim svét'.

IV. dan Grudna.

Od svete Barbare Divize Marternize.

1.

Sdavnej, sdavnej smo sheheli,
Ljuba sveta Barbara,

De bi tebi zhašt sapéli,
O Diviza martrana!
Milo sdej is viſokosti
Glej na naf povablenze,
Na flushabnike v' britkosti,
Ino na flushabnize.

2.

Ti od dékle poduzhena
Kmalo Jesufa sposnash;
S' boshjo gnado rasvetlena
Njemu se v' divizo dash.
O kako so frezhne léta
Nesposnanim od svetá!
Blagor, blagor vam dekléta,
Dokler ljubite Boga.

3.

Šatan vender vam nastavlja
Mréshe in ſpodtikleje;
Švet na vašho pot perpravlja
Sapeljive migleje.
Zhe pa to serzé premaga,
S' boshjo gnado sdrusheno:
Bo v' britkosti duſha draga
Od Boga poſkuſbena.

4.

Švet in satan val ſovrashi,
Sabavljivo govori;
Val na mnoge viſhe drashi,
Zlo preganja in mori.
Ravno to se je sgodilo
Ljubi ſveti Barbari;
Pa serzá ji ni vplafhilo,
To naf verne sdej ſvári.

5.

Oh, ozheta je imela,
Djofkor mu je bilo jmé;
Kri njegova je savrela,
Ker od njene vére své.
Jo je svesal in pretepal
Molikvavz bres milofiti;
Pa je terdna v' temu sklepu,
Bit' diviza v' zhistofiti.

6.

Oblastniku Marzijanu
Švojo hzher na sadnje sda;
De bi shtrafal to kristjano,
Ker se omoshit' ne da.
S' shilam jo strashnó tepejo,
Rane ji raspraskajo;
V' terdo jezho jo shenejo,
Kjer le Jesus troshta jo.

7.

Drugo jutro so jo shgali,
In s' grebéni tergali;
Tolkli, flékli, saframvali,
Ji ferzé podérali.
Barbara je pa molila:
O moj Shenin in Gospod!
Meni je velika fila;
Oh, ne hodi sdej od tod.

8.

Štanovitno v' sveti veri,
K' smert' obsódi Marzijan;
Djofkor svoji lastni hzheri
Glavo odseka tisti dan.
Tvoja smert je pak upila
Na mashvanje u' nebo;

Djofkora je strela vbila :
Kje pa duſha je in bo?

9.

Sdavnej, sdavnej o diviza,
Še v' nebeſih veſeliſh ;
Vernim ſveſta pomožniza
Rada nam darov deliſh :
Šproſi nam ſturit' pokoro,
In poſvetne ſlaſt' ſatret' ;
Daj nam frezhno sadnjo uro,
Š' tabo vekomej ſhivet'.

Molitev.

Šveti Bog! ki ſi pervolil,
Zlo ſvetnize martrati,
Gnado dal bojezhim' ſpolu,
Šatana premagati :
Daj, po ſgledu té divize
Švete Barbare ſhivét',
S' proſhnjo naſhe pomožnize
Le po tebi hrepenét'.

VI. dan Grudna.

Od ſvetiga Miklavſha ſhkofa.

1.

Poglejte, velik maſhnik,
Bogu veſ dopadliv ;
Per njemu naſh tolashnik
Mogozhen, ljubesniv.

Šam Bog te je postavil,
O svet Miklavsh, deb' nam
V' nebefa pot popravil,
Švojim flushabnikom.

2.

Tvoj Bog je tebe vidil,
Ti svoje gnade dal;
Oblast, kristjanam k' pridu,
Obilno na-te djal.
V' poboshnosti te vterdil,
S' rokó te poprijél;
Na svet' sovrashnim serdu,
Pred satanam odtél.

3.

Bogat, pa v' duhu vboshen,
Ši vbogajmé delil;
Od mladiga poboshen,
Še v' postu pokoril.
En ozhe flabe vere,
Je hotel sdati kriv
Šramoti svoje hzhere:
Njih varih fi ti bil.

4.

Miklavsha isvolite,
To shkofam Bog osnan';
Kater na pervo pride
V' to zerkev tretji dan.
Oni so ga dobili,
K' je ravno molil tam,
Veseli ga svolili
Sa shkofa Mirjanam.

5.

V' skufhnjavi bres bojezhnost',
Sa sdajno bres skerbi,

Tvoj duh se le k' gorezhnost'
V' molitvi obudi.
Pastirska fkerb preséshe a)
Potrebe vsih ovzhiz,
Jih varje v' greslhne mréshe,
V' terplenje njih dufhiz.

6.

V' nevtrudenimu delu,
She sa nevernike,
Vse svoje rasveselil,
Posebno greslhniko.
Na vboge se oseral,
S' njih jokam jokajozh ;
Si reveshe podpéral
'S lubesni, kar je mozh.

7.

Ker vero si ozhitno
Pred svetam sposnoval, b)
Si v' jezho stanovitno
Savoljo tega shel.
Naj hvalijo jesiki,
Miklavsh, sdej tvoje jmé,
Ker zhudeshi veliki
Na svetu te slavé.

8.

Savolj duhovne sufhe
Te vredno ne zhafté
Shlabosti polne dufhe,
Zhe ravno slo shelé
Te vredno pozhaftiti,
O svet perporozhnik,

a) Tvoja pastirska fkerb. b) pod zefarjem Djoklezjanam in Masimjanam; zefar Konstantin ga je pa 's jezhe spuстил.

Ker upamo, de fi ti
Šhe sdej nash pomozhnik.

9.

O ti nam sprosi vere,
Ljubesni 'n upanja;
Odganjaj nam prepire
Teshave shuganja.
Pa tudi sveto zhišlost'
Preshlahtniga darú,
V' nebeski samaklivost'
Šlast vezhniga mirú.

Molitev.

Posvétí pernešhene
Darove, o Gospod,
Od tebe posvezhene
V' Miklavsha sveti god,
De bo po njih shivljenje,
Veselo 'n shalostno,
Sa vezhno hrepenenje
Na dobro vishano.

XIII. dan Grudna.

Od svete Luzije Divize Marternize.

1.

O moj Jesuf, Šin Divize!
Štvarnik svoje Matere!
Tudi nafhe pomozhnize
Švéte Luzije svoljene.

Naj dopade tebi pétje,
Voljnih serz, pa slabih ust!
Malovrédno pétje réf je,
Vender gréhe nam odpušt'.

2.

Lépa rosha je pognala
Shlahetni in divishki zvét;
Po Šizilji sadishala,
Sveselila véрни svét.
Tista rosha pa je bila
Šveta Luzija marternza;
K' sebi angele vabila.
Ta zvetézha vertniza.

3.

O vi angeli nebésški!
Shelni njé ponishnosti;
Per slabosti ti zhlovésški
Prizhe njéne zhístosti:
Vi samí ste se savséli
Nad to brumno déklizo,
Zhuli radi in veséli
Šte nad to mladénzhizo.

4.

V' svojim serzu obljubila
Je Bogu divishstva dar;
Njemu samimu flushila
Drugi shenin ji ni mar.
Téga sklépa she zhutila
Ni Evtihja, njéna mat';
Torej jo je obljubila
Molikvavzu v' sakon dat'.

5.

Pojvé, mati, prav' Luzija
K' grobu svéte Agate;

V' shivi véri tam arznijo
Sa bolésen najdete.
Ker ste tam lepó molile,
Mati je osdravljena;
Hzhi pak od sakóna file
Je sato obvarvana.

6.

Ta mladénizh, s' tem raskazhen,
Hozhe njó po fili jmet';
Sazhne, v' svojih shéljah spazhen,
Po njé blagu hrepenét'.
Téga je pa she prodala,
Zéno revesham delí;
Shenina v' nebesih sbrala,
Takiga na svétu ni.

7.

Kaj pomaga tebi toshba,
O mladénizh rasferdèn?
Kaj pa tebi terda sodba
O Pashkasi oslepljèn?
Odgovarja se sodniku,
Bog da ufta in modroft;
Dolgo je nje sklep premikal,
Pa je v' Bogu nje terdnost.

8.

To divizo Bog obifhe,
Déla nepremaknjeno,
On jo sprem' v' sramotifhe,
V' veri nepremagano.
Tudi martre in morije,
Od hudizha svétvane,
Ne premaknejo Luzije
Od Boga in sklépa nje.

9.

Hitro, hitro je sletéla
Nje dushiza u' nebó;
She zhes tavshent lét je péla
Zhaft Bogu in péla bo.
Med isvoljenim kardelam
Zhistosti se ne kafash;
S' nesrezhenim zhistim shéljam
K' sebi deklize ravnašh:

10.

Le bodite vselej zhiste, a)
Šramoshliviga serzá;
Krona sa dushize tiste
Je she tù perpravljena.
Le premágajte skushnjave,
To terpí le kratki zhaft;
Kmalo pojdete v' višhave,
Kjer sam Jesus zhaka vas.

Molitev.

Šveta Luzija divíza!
Tolko ljuba sdej Bogú;
Pofhli nam, o pomozhniza,
'S svet'ga raja kaj darú,
De bi tukej zhisti bili
Per vsak' perloshnosti;
Še od tebe nauzhili
Šerzhine poboshnosti.

a) s' tim besedami naj vabi k' zhistosti

XXI. dan Grudna.

Od svetiga Tomasha Apostelna.

1.

Kar je sanizhliviga,
Neshlahtniga pred svétam,
Vzhafi vrédno zéno jma
V' nebesih pred ozhétam.
O de bi svet sposnal,
Sa Bogam se ravnal!

2.

Ribzha neuzheniga,
Tomasha je isvolil
Jesuf sa Apostelna,
Deb' bil na osmim stolu;
Glej, ribizh je odbran,
Savershen modrijan.

3.

Ker do Jesufa gorí
Ljubesen možhno v' njemu,
Pojmo tje, on govori,
De s' njim she mi vmerjemo;
Ljubesen ta ga vod',
Sa njim tri leta hod'.

4.

Jesuf je od smerti vstal,
Tomash pa vervat' nozhe;
V' vidne rane od sheblov
Zlo perste djati hozhe;
Ker tega ni verjel,
Je nam nevéro vsél.

5.

Glej, Tomash se prav prefod',
Prefunjen milo rezhe:
Ti moj Bog in moj Gospod!
To mene filne pezhe.
Potem je sam verjél,
In druge vzhil vesél.

6.

Abgar kralj je bil bolán, a)
Tako Gospodu pishe:
Mili prerok in mozhán!
Šhe mene ti obišhi;
Jest upam, prvi dan
Bo shla bolesén stran.

7.

Kadar bom svoj ték konzhal, b)
In supet shel v' nebésa,
Bom úzhenza teb' poslál,
Povernil mozh telésa,
De bo prerodil tud'
Šhe tebe in tvoj ljud.

8.

Je poslan uzhenz Tadej c)
Od svetiga Tomasha
H' kralju Abgaru v' ta kraj,
Kjer se she smota srafha;
Jih osdravi in uzhi,
Svelizhanje sadi.

9.

Švet Tomash je osnanval
Švet Evangel Partjanam;

a) kralj v' Edeft, mestu v' Mesopotámi. b) mu je Jesuf odgovoril. c) ne apostel, ampak uzheniz is dva in fedemdefet.

Pa je tudi v' Medjo shel.

H' Hirkanam in k' Persjanam.

Nevtruden v' Indjo gré

Sa Jesufovo jmé.

10.

Bres nehanja serzhno hod',

In véro osnanuje;

To sam vezhni Bog vé, kod?

Uzhí ljudi 'n kerfshuje;

Velike zhudasha

Sglasé apostelna.

11.

V' Kalamini kralj se je a)

Sato možno rasferdil,

K' svét Tomash je dvornike

Mu kerstil in poterdil;

Sholnirjem sapové,

De s' sulzo ga vmoré.

12.

To je bila tvoja zhaft,

Sa Jesufa terpéti;

Njemu shelel prav dopaft',

Na sadnje sa-nj umréti;

Kaj marash sdej, Tomash,

Ke' vezhno krono jmath.

13.

Tvoje svét' teló leshí

Zhesbhenó v' mést' Edefa;

Kashejo se zhudeshi

In gnade sa nebéfa.

O de bi tudi nam

Pomagal s' profhnjo tam!

a) mestu v' Indji

14.

Torej ljubi moj kristjan!
Premisli to shivljenje;
Spomni se ti dan na dan,
De krishi in terplenje
Šo vrata v' svéti raj,
V' veselja blashni kraj.

Molitev.

Daj nam Bog se sdej godú
Tomasha veseliti
Tukej vestniga mirú
In vére sadobiti,
De véra v' naš shiví
Do konza našhíh dní.

XXV. dan Grudna.

Sa svéti Vezhér.

1.

O zhlovek moj! le vstan' nezój,
In hitro gor pogláj;
Na vse strani se she daní
Š nebél svetloba sdéj.
Veséle so she tizhize,
Poslušhajo sdej angelze,
K' lepó pojó na zhašt Bogú,
Odperto je nebó.

2.

Sakaj ne spísh, in me budísh?
Šhe dolgo ne bo dné;

Kakó bom spal per ti blifhav'?

Ki vshiga me v' serzé.

Poglej, poglej visok' nebó,

Kako je zhisto in svetló!

Le hitro vstan', ne bod' saspán

Preferzhni moj kristján.

3.

Pastirz' tekó, dari nesó,

Ker angel rezhe jim;

In pridejo, pokléknejo

Per shtalzi v' Betlehem.

O frézhne, frézhne jasliza!

O frézhna révna postliza!

O blagor vam pastirzhikam,

K' ste bili s' Jéusufam.

4.

O Jesuf moj! ti si nezoj

Na semljo rojen bil;

K' teb' perbeshim, le ti me prim',

O Jesuf ljubesniv!

Sdej molim in sahvalim te,

Te ljubim serzhno zhes tse;

O sprejmi me, sapusti ne,

Svelizhaj enkrat me.

5.

Le v' teb' shivim, se veselim,

Poboshne shélje jmam;

Ker tvoj obras zlo vsaki zhas

Tolashi serza nani.

O moj preljubesniv' Pastir!

Rozhize mi naprot' rasshir,

De bom v' teshav per ti blifhav'

Per tebi mirno spal.

6.

Preljubi kralj! mi smo se sbral'
V' ta kraj o polnozhi,
Te pozhaſtit' in sahvalit',
Prijéti kaj mozhí.
O bodi zheſhen nozh in dan!
Nam greſhnikam na ſvét poſlan;
Naj te flaví vse, kar shiví,
Kristjan vse ſvoje dni.

7.

Pastirzi ti ſo vidili,
Kar mi le verjemo;
Sato jih mi objokani
Sa ſreznhe ſhítejemo.
She mi tezimo v' Betlehem,
Poboshno ſe darujmo njem';
Ne bo nehal, de vse naſ ſprav'
V' veſelje na viſhav'.

XXVII. dan Grudna.

Od ſvetiga Janesa Apoſtelna in Evang.

1.

O ljubesen prezhaſtita!
Ti preſhlahtni boshji dar!
V' naſhe ſerza milo vlita,
Zhiſti ogenj na altar.
Kdo od tebe vredno poje,
Prerokuje, govori?
Kdo raſlaga zhude tvoje?
Kdo le v' tebi prav gori?

2.

Od ljubesni hozhem péti,
Osnaniti jo ljudém,
Al' kako mi je sazhéti,
Tega, révesh, sam ne vém.
Na-te klizhem, svéti Janes,
Jesufovi ljublenik;
Ti pomagaj meni danes,
Ljub' Patron in pomozhnik.

3.

V' tebi, Janes, je goréla
Ta ljubesen do Bogá;
Serze tvoje mozhno vnéla
V' vsmiljenji do blishniga.
Od nedolshniga veselja
Le v' nebó tvoj duh puhti;
Mifli 'n dela svéta shelja
Zhiste, dobre naredí.

4.

Isrejen v' bogabojezhnost',
Zhe tud' niskiga stanu,
Pa napolnjen od gorézhnost'
In svelizhniga mirú.
Jesuf sam tvoj svelizhar,
Njega ljubesniv' pogled,
Je bil tebi pot in vishar,
Tvojga djanja shiv isgled.

5.

Jesuf te je serzhno ljubil,
Ker fi njega ljubil ti;
Zhul fi, deb' nikdar ne sgubil
Tvoje svéte zhifosti.
Té ljubesni ves deléshen
Rad sa svojim Mojstram grésh;

Hrepenišh sa njim hvaléshen,
Ker sa ta študeniz svésh.

6.

Ti si vidil spremenenje,
Zhaft njegovo na vishav';
Po terplenji hrepenenje,
Pot kervavi od teshav.
To ni zhuda, de si flonil,
Tam na perfiš Jesufa:
Zhuda le, de nisi vtonil
V' morji ljubiga serzá.

7.

Šerzhna shalošt te sadéne
Savolj Mojštra ljubiga,
Té ljubesni vézhne zene,
Ino sklépa zhudniga.
Zlo do krisha si ga sprémil,
Svéšt uzheniz in serzhan,
Dokler gré per njemu memu
Tista ura, tisti dan.

8.

Ljubesnivo ga objamesh,
Gresh sa njim k' pokopalish',
In Marijo v' varstvo vsamesh,
Sa-njo kakor sin škerbish.
Ljubi Janes! kam pa tezhesh?
Je she sgodej, kam letish?
O sakaj she nam ne rezhesh
Sa saboj v' enaki vish'?

9.

Ljubi! vi ste prepozhasni,
Ker vas ni omajati,
V' tak' ljubesni mersli, kasni
Vam ni mozh pomagati.

Ta pa slédniga perganja,
K' dobrim délam obudí,
De jih rad in bres nehanja
Šerzhno in vesel sturí.

10.

V' svétiga Duha plemenu
Neprenehama gorish;
Judam v' svetimu namenu
Sdej Besédo govorish.
Ti zhes Israela meje
Grésh na daljne kraje vzhít,
Kdo stopinje tvoje shtéje?
Kdo prerajta dushni prid?

11.

Dolgo zhasa si prebival
V' velkim' mest' Jerusalem',
Jesufovo Mater shivel,
Osnanoval resnizo v'fim.
Al' po njeni frézhni smerti
V' malo Asjo se podal;
Vfaki sapusheni terti a)
'S Efesa pomozh dajal.

12.

Ti si svolil uzhenike,
Zerkvam shkose shegnoval;
Nofil butare velike,
Švoje truplo v' strah imel.
V'fim osnanil pravo véro,
Krivovernike pregnal;
Tud' molikov zhasht rasdéral,
Kjer si Jesufa jmenvál.

a) sapusheni shkofji, bres shkofa.

13.

Hitro Janesa versite,
Rezhe zefar Domizjan,
V' vrélo olje, sakurite,
De bo skuhan in foshgán.
Bog te sdraviga ohrani,
Olje te she pomladí;
Domizjan pa rasujsdani
Te na Patmos sapodí. a)

14.

Vidil si prihodne zhase
Zerkve boshjiga šinú;
Prerokvanje to sposna se
Le is boshjiga darú,
Kar bo ona preterpéla
Od serditih drashnikov,
In bo reshena vesela
'S rok vfiš sovrashnikov.

15.

Is ljubesni ti mladénzha,
Šhkofu isrozheniga,
Ishesh sheljno v' frédi borshhta
Révesha sgubljeniga.
Ti fi ga nasaj perpeljal,
S' njim se postil, pokoril,
Tvojmu Jesufu k' veselju,
De je s' Bogam spravljen bil.

16.

Kdo bo vse na tanjko srisal,
De bi vidile ozhí?
Kar je v' tebe Bog sapisal,
Kar fi sturil 's té mozhi.

a) Patmos, otok v' Egejskim murji.

Oh savolj ljubeshni tvoje
In nedolshniga serzá
Vfak ti danes zhasť sapoje,
Kar le more, hvalo dá.

17.

Ti si v' mestizu Turzhije, a)
Velk' apostel, pokopan;
Tvoje truplo naj pozhije,
Dokler pride sadni dan.
O safadi tam kristijane
S' možhno proshnjo is nebés;
Vsmili se zhes deshelane, b)
Vrédi vsmilenja sarés.

18.

K' tebi se osrèmo danes,
Milo she na nas pogléj;
Ljubi pomozhnik svet Janes!
S' svojo proshnjo nas ogréj,
De bi bolj svestó ljubili
Ljubeshniviga Bogá;
Tudi blishnimu storili,
Kar mu je svelizhniga.

Molitev.

Naj bo zerkev rasvetljena
S' tvojo luzhjo, o Gospod;
S' milo proshnjo perdobljeno
Janesovo od ondot,
De v' nesmerjene sladzhize
Njena shelja hrepení;

a) Mestizu se pravi Efes. b) deshelani so Turki, de bi se spreobrnili.

Kjer se glédajo reſnize,
Kjer veſelja konza ni.

XVII. dan Profénza.

Od ſvetiga Antona Opata.

Pozhaſtite, o kriſtjani,
S férzhine hvaléſhnoſti,
Ker ſte tù v' veſelji ſbrani
Po duhá deléſhnoſti,
Vrédiſvético Antona,
Ojſtriga puſhavnika,
Tudi ſvojiga Patrona,
Boſhjiga ſluſhabnika.

2.
Švet Anton! poſódi meni
Zhiſtoſt tvojiga ſerzá;
Vſe ſmotnjave ti odſheni
Štran od mojiga duhá,
De bom mogel vérdno péti
Od ſvetoſti tvojih dél,
Švet iſgled od tebe vséti,
Biti v' Bogu prav veſél.

3.
Teb' beſéda boſhja pravi:
„Pojdi, kar imaſh, prodáj,
V' ſhaz nebeſhki ſkerbno ſpravi,
Vbogajme to zéno daj.
Le ſa jutro ne ſkerbéti;
Vſak dan ſa-ſe poſkerbí,

Le v' samoti raj shiveti,
Delezh od sveta sferbí.“

4.

Tam se s' postam, delam, branjem
Bres nehanja pokorish;
S' brumnim pak premishlevanjem
Svojiga duhá redish.
Satana to filno pezhe,
Ker je tebi nevoshliv:
Svoje premoshenje, rezhe,
Bi bil réveshem delil.

5.

She s' nezhistimi perkasni
Te je mótil in plashil
V' ti pushavi dolgozhasni,
Vender pak premagan bil.
Enkrat te je med rohnenjem
Grosno tépel zelo nozh,
Al' ti najdesh s' poterplenjem
V' svojim Jesusu pomozh.

6.

Shar nebeshki temo lózhi,
Vse poshasti raspodí:
„Kjé si bil, moj Jesuf, snozhi,
Moj edini troshtar ti?“
„Tvoje vojske sim bil prizha;
Nizh, Anton, se ti ne boj:
Si premagal sdaj hudizha,
Jest bom védno varih tvoj.“

7.

Kruh omózhen je jedilo
Sdraven majhino solí
Sa telo, k' je slabo bilo,
Vzhafi kaki dotelni.

Spodej shimnat' oblazhilo,
Sgorej koshuh, okolj pas;
Je blo tvoje ogrênilo
V' simfskim in polétnim zhaf'.

8.

Sheljna je molitev tvoja,
Dostokrat neutrudena;
Terdna bramba v' srédi boja,
Vsim ljudém ponudena.
Oh, Boga spremishleváje
Nifi zélo nozh saspal;
In ob sarji si jokaje,
Kaj me motish, sónzu djal.

9.

S ljubesniviga pleména
Tvoje poduzhenje gré;
Ta beséda vsa ognjéna
Vshiga vzhenizam serzé;
Vfako délo tak' storite,
Kakor de bi sadno blo;
V' boji pa sveští bodite
S' postam in s' molitevjo.

10.

„Vsemi satanu oroshje,
In se bode tebe bal;
Klizhi she na Jagnje boshje,
Sdajzi se bo v' bég podal.“
V' mnogih mislih in smotnjavah
Dusho poplashi ta hud;
Zhe ne moli v' tih teshavah,
Dobre déla mu perstud'.

11.

Kadar flifhish, de preganja
Švéto zhédo Masimin,

Is preljubiga molzhanja a)
Pridefh vérnim na spomin.
Ti tolashish in podpérafh
Savolj vére martrane,
S' serzhnim upanjem napolnish
Tù in tam preganjane.

12.

S' svojim svetim sadershanjem
Vse ljudi možnó budish,
In s' uzhenzov napelvanjem
Divje kraje posvetish.
Boshjo zhaft jih védno poje
Defet tavshent, in she vezh,
Ozhishuje serza svoje,
Od svetá se vlézhe prezh.

13.

Ti per vod' drevó vsajeno,
Polno shlahtniga sadú,
Moznó, lépo in seleno,
Svirnik mnogiga darú.
Kdo samore rasodéti
Tvoje déla, svét Anton?
Kdo ponishno vse verjéti,
Kar terpisih sa vezhni lon?

14.

Is oblizhja rasodéla
She je zhistost in krotkost,
Vselej mirna in veséla,
She v' teshavi in britkost'.
Po Bogú tje hrepenélo
To salubljeno serzé,

a) is pušhave, kjer je veliko molzhal.

Blishnim na pomozh hitélo a)
Kjer na sgubo dušham gré.
15.

Bog je tvoje jmé rasglafil
Po vſi semlji zhés in zhés
S' zhudapolnim déli v' zhasu,
Sdej pa ſhe s' zhaſtjó nebéf.
Od Boga ſi tudi svédel,
Kar ſe ſhe godilo bo,
Švojim bratami povédal,
Deb' molili bolj ſerzhnó.
16.

Mirno, mirno ſi ti vméral,
Kmalo bo petnajſt ſto lét;
Še v' nebó ſa vſelej vsirel,
In ſapuſtil prasni ſvét.
Sdej ſa ſvoje pokorjenje
Sa teſhave in britkoſt',
Sa obilno hrepenenje
Vshivafh ſvoljenih ſladkoſt'.

17.
Špomni ſe na naſ kriſtjane,
O preljubi ſvét Anton,
Tebi ljube, tebi snane,
Bodi vſelej nam patron.
Vſe ſhkodljivo nam odverni
Na teléſu, per ſhivin',
Naſhe ſerza ſpreoberni
K' Jeſufu na viſozhin'.

Molitev.

Tebi, Bog, naj perporozha
Vſe naſ ſvet Anton Opat;

a) v' Alekfandrijo, kjer je Maſimin verne preganjal.

Daj nam kaj is gnadotozho, a)

Ker si dober in bogát.

Kaj bo nashe saflushenje?

Nam le malo, malo sda:

Al njegov' perporozhenje

Vse nam sprofi od Boga.

XX. dan Profénza.

Od svétiga Fabjana in Sebastjana
marternikov.

1.

O svét Fabjan in Sebstjan!

Zhafitiliva svétnika.

Danaszni dan vaj vsak kristjan,

Preljuba pomozhnika

Med vérnim kardélam

S' duhovnim veséljam,

Kar more, pozhafí

'S ferzá gorézhnosti.

2.

Tako svestá, nevstrashena,

Od hudih sanizhvana;

Od prasniga, nefadniga

Švetá od tod pregnana

Šta mogla terpeti,

Pofiljena vmréti;

Pa vaj svét mir navda,

In flast svelizhanja.

a) kaj gnad in dobrot is studenza gnad.

3.

Prezhudno sbran, je bil Fabjan a)
Sa papesha postavljen;
V' ljubesni vshgan, je ves serzhan
Sa véro vmret' perpravljen.
Pergodbe nabéra
Vmorjenih sa véro;
Franzosam Šhkofe da
V' sposnanje Jesufa. b)

4.

Sa véro to Fabjan svestó
Da kri 'n shivljenje svoje; c)
Ob glavo djan danashni dan
V' nebésih sladko poje;
Ne vidish s' ozhésam,
Ne zhutish s' ushésam
Pobóshnim po praviz'
Perpravljenih sladzhiz.

5.

O Šebastjan! ti tak kristjan
Pod hudim Djoklezjanam!
Mozhnó shelísh in hrepenísh
Pomagati kristjanam; d)
Obhódish njih jézhe;
Na pési bojézhe
Tolashish in podpreh,
Še va-nje serzhno osresh. e)

a) golobiz se je 's višhave na-nj vfedel, b) f. Djonisja, f. Gozjana, f. Trofima, f. Pavla, f. Saturnina, f. Stremona in f. Marzjala. c) pod zefarjem Dezjem v' letu 250.
d) sato je zefarju flushil, de je vernim kaj pomagal.
e) jim je ferzhnost dajal.

6.

K' Bogu ravnash, in milo dash
Jim svoje premoshenje;
Tako gorezh ne marash vezh
Sa gréfhno posvarjenje; a)
Ne vbogash zesarja,
Šveta poglavarja;
Le Jesusa zhaštish,
Še njemu isrozhish.

7.

Ne ostermish, in rad terpish
Pushiz bolézhne rane;
Ker omedlish, she oshivish b)
Rasveselish kristjane
Švarish Djoklezjana,
Šerdit'ga tirana,
Pa tebi verval ni,
De Šebastjan shiví.

8.

Togoten ves, ko stékel pes,
Te sapové otepsti;
On te vmorí in te velí
V' ostudni kraj odnesti.
Pa svéta Luzina
Savoljo spomina c)
Poshteno to teló
Pokóplje pod semljó. d)

9.

O kaj budí tolkanj ljudi
De femkej pertezhejo?

a) ker ga je napeljeval, molike moliti. b) f. Irene ga hotla pokopati, pa je bil she shiv; sato ga je dom osdravila. c) po nozhi opominjana. d) v' fkrivne s - hran be pod semljo v' letu 288.

De, kar shelé, tù sadobé,
Ti hvalo pernesejo.
Sato ne posabi,
De, védno she slabí,
Še v' boji hudimu
Nikdar ne vtrudimo.

10.

Profita sdaj in sanaprej,
Preljuba pomozhnika,
O svét Fabjan in Šebastjan!
Dobrotljiva svetnika!
De vezhno shivljenje
Sa sdajno zheshenje
Saflushmo sadobit',
Še s' vama veselit'.

11.

Pogljéjta tud' nash velik trud
Mestnjjanov vse nadloge; a)
Bodita nam zhaftivnikam
Sa vse potrebe mnoge
Na potih tovarsha,
'No vsmiljena varha,
Kér vama se srozhi
To mést' s' use mozhi.

Molitev.

Is visokost' poglej slabóšt,
O Bog! slabost' veliko;
Pomagaj nam saùpnikam
Na profhnjo marternikov,
Kér ljubita vérne,
Pobóshne ino mirne,

a) v' mestu Gozhévje, kjer sta pomozhnika.

De profita sa naf
Ta dan 'no vsaki zhaf.

XXI. dan Profenza.

Od svéte Néshe Devize Marternize.

1.

Poslušajte, o kristjani,
S' voljnim serzam in sheljam,
Od vsih krajev skupej sbrani, a)
Kar vam sdaj na snanje dam
Od divize svete Néshe,
Od patrone zhistosti;
Oh od njene smertne téshe,
In veselja v' vézhnosti.

2.

De bi moje usta bile
Zhiste, kakor je slató!
De bi vrédno pozhastile
Nasho pomozhnizo to,
V' vsih nadlógah in teshavah
Sapeljiviga svetá,
V' terdi vojski in v' skufhnjavah
Od nezhistiga duhá.

3.

Trinajst lét je Néssha stara,
K' je sa véro martrana;
Ta diviza nizh ne mara,
V' Jesufa saljubljena.

a) ali: prav poboshno skupej sbrani.

Stanovitno sanizhvala
Je ponudbe sheninov;
Raj je svoje truplo sdala
Volji smertnih rabeljnov.

4.

Pod zefarjem Djoklezjanam
Je sa véro vprashana;
In k' isglédu v'fim kristjanam
Rezhe neprestrasheno:
Jesufu fim sarozhena;
Njemu se ne odpovem,
Od svetá v'fa sapushena
V' strashno smert veséla grém.

5.

O saftonj so tvoj' obéti;
O sodnik! zhimu plashish?
Le dovolji mi terpéti
Sa nebéshki parádish.
Ognja se ne bodem bala,
Ne oroshja strashniga;
Ne molikov spofhtovala,
Ampak shiviga Bogá.

6.

Prez isdajte jo framoti,
Sapovedal je sodnik;
V' taki shalostni samoti
Kdo bo le njé pomozhnik?
Jesuf pa svoje neveste
Ni sapustil v' ti teshav',
Njemu ljube, vedno svéste,
On ji je na strani stal.

7.

Is nesframniga pogléda
Zhlovek perblishuje se;

Ali strahna je beséda:
Oflepí, na to vmerje.
Pa na proshnjó svéte Néshe,
Zhlovek, hozhesh to verjét?
Rasujsdaniz ta doséshe
She shivljenje in pogled.

8.

Boshja mozh se je skasala
Prav ozhitno in lepó,
De diviza je ostala,
V' pezh' poskusheno slató.
O divize, sanefite
Se v' skushnjavi na Boga;
Švéta zhifost, verjemite,
Val povsdigne do nebá.

9.

To je vojska Bogu draga!
Pa sodnik se togotí,
De ga dékliza premaga,
In ga s' tim oframotí.
No! vojak! le prez perpravi
Švojo roko, ojster mezh,
In odsekaj po postavi
Néshi terdo glavo prezh.

10.

Téga, tega fim veséla
De me s' mézhem umorí,
K' svojimu Sheninu sletéla
Bodem sdajzi 's te nozhí.
De bi gori nam sprofila
Dar prelépe zhifosti;
V' nafhe ferza sadadila
Lépi zvéť ponishnosti.

11.

Švéta Nésa, sděj povsdignem
K' tebi shaloftno serzé;
Vef objókan k' teb' sdihujem:
Oh, obrifhi mi folsé!
Te s' saupanjem zhaftiti
Pridem na ta svéti kraj,
De bi mogel sadobiti
S' tvojo proshnjo svéti raj.

Molitev.

Bog! ti flabe povsdigujesh,
In prevsétne framotifh;
Švéto Nésa povifhujesh,
S' tim fhe naf rasveselifh:
Savolj njeniga zheshenja
Daj, de bomo résheni
Vfi od gréhov sadolshenja,
V' njéni flushbi vsdignjeni.

XXVIII. dan Profenza.

Od svéte Néshe Devize Marternize,
(ósmi dan).

1.

Gléjte v' duhu v' svéto Mésto, a)
V' glavo zéliga svetá
Lépo svoljeno nevésto,
Ktéra tam svoj grob imá,

a) Mésto Rim, duhovna glava zéliga svetá.

Kristusovo dvizo Néshe,
Ki jo satan v' svójo mrésho,
Varvane, ni mogel vjét'.

2.

O deb' nafhe serza vnéle
Še isvoljenim sheljám!
Zhaft in hvalo sheljno pélje
Ti devizi v' svétim' bram';
Kjér she ona dolg prebiva,
In nebéf sladzhize vshiva,
Ktérik nima révni svét.

3.

Néshe, martrana she mlada,
Komej stara trinajst lét;
Jesusa je jmela rada,
In sato sheléla vmrét';
Al ljudjé shivé v' lenobi,
Šrézhe ishejo v' gnjusóbi,
Kjér jo pa ni najditi.

4.

Néshe se ni martre sbala,
V' svéti véri vterjena,
Švojo dušho s' voljo dala,
V' Jesusa salubljena.
To je rabeljna drashilo,
In sodnika podkurilo,
De jo framotiti da.

5.

Jesuf pa nevésto varje;
Vše oberne stran ozhí, a)
De ne vidi Néshe, kar je
Nagiga in tih rezhi

a) de niso Néshe glédali.

Pofvetila framotifhe,
Šlédinj, kdor jo tam obifhe
Od blifhave trepetá, a)

6.

Poslufhajte radoglédni!
Neobvarvanih ozhi!
Vi nezhisti in porédni!
Sheljni takofnih rezhi:
Gléjte, rasvujsdan mladénizh,
Ki od zhistof' ne ve nizh,
Hózhe Nésho glédati.

7.

Mozhni blifh se 's Néshe vdere,
Švétiga pleména shar,
Is ozhi mu luzh pobere
Šramotije fina vdar'.
Nésha ga je pa smolila,
In k' shivlenju obudila
Od prijatlov sprofhena.

8.

Perletite vi duhovi,
Néshi od nebéf naprót!
O prijatli Jefusovi!
Vi spremite jo od tód;
Šej je she svoj ték konzhalá,
V' svojimu Bogú saspála,
Glava je odfékana.

9.

Sdaj pod sabo delezh gléda
Semljo, méfta, njih fladnóft,
Vfe, kar tukej nima réda,
Polno shalof' in britkof',

a) tako se je flédnjimu od njé blifhalo.

Şonza, svésd nesnane póta,
Nébesa temotne kóta;
Şvét' nebó se ji bleşhí.

10.

Ştarşhi so po nji jokali;
Ona se perkashe jim,
Med divizam v' drushbi sali,
Rezhe nevtolashenim:
Jest fim srézhna in veséla,
Vshivam, kar fim pred sheléla,
Mojga Shén'na Jesufa.

11.

O Konşhtanzja, védno bolna! a)
Vervaj, vervaj v' Jésufa,
Upanja do njega pólna.
Bodeşh sdajzi sdrava vfa.
Je verjéla svéti Néshi,
Sdravje sadobí v' ti teshi,
V' pravi véri kerşhena.

12.

Drojna krona, o deviza,
Tebe salsha vekomej,
Tebe hval' sveta Trojiza,
In ti daja svéti raj.
Kar je dobriga, ti vshivash,
V' svojim Sheninu pozhivash,
Zhigar si tù hotla bit'.

13.

S' boshjo pomozhjó na semlji
Şramótişhe posvetişh;

a) Konşhtanzi, Konşhtantinovi hzhéri, per nji grobu zhi
jézhi, je Nésha rékla.

Kar je gerdiga, odjemlji
Nam is serz, od nashih hish;
Troje milo napeljvanje,
Švétiga Duha pihlanje
Nam perstudi sdajni blish.

14.

Profim te, o svéta Nésha,
Gléj na brumne romarje,
Ki jih tere serzhna tésha
In svetá nadlégvanje:
De od tebe obdarvani,
S' boshjo gnado navdihvani
Pojdejo vesel' domú.

Molitev.

Bog! kater nam dash zhasliti
Šveto Nésho v' njeni gód
Verni svét rasveseliti,
Troshtati zhlovéshki rod:
Daj usim po njé isglédu,
Kakor si nam sapovédal,
Brumno in svetó shivét'.

XXXI. dan Profenza.

Od prenesenja svétiga Marka Evange-
lista.

1.

Bliso shtir sto lét je leshal
Švéti Marka v' Bukoli, a)

a) Bukoli per morji s' strashnimi bresni.

Vsak je tamkej pomozh nashel,
Zhe she le obupal ni;
Al koshize prenesene
Šo v' Alefandrijo blé,
Po kerfhanfko tam zhefhene
Brumne verne troshtale.

2.

Poslufhajte, ljubi sbrani
Kar vam sdaj povédal bom,
Rako so jih Benezhani
Perpeljali na svoj dom.
V' osemsto in dvajstim létu,
Pod Pashkalam papesham,
Je njegovó truplo vséto,
Djano blo v' Benédke tam.

3.

Kupza dva šta tjè peljala
Švóje sdrusheno blagó; a)
Švet'ga Marka obiskala,
Ki je dišhal prav lepó.
V' eni misli šta sklenila
To teló s' seboj vsét';
Dva meniha podkupila, b)
Deb' ga dala jima jmét'.

4.

Pa porezhesh, zhlovek, meni?
Al šta ga pa sméla vsét'?
She so djali Šarazeni: c)
Zérkev moremo podrét';

a) V' Alefandrijo; kupzama je bilo imé Bonus in Ruf a)
b) dva meniha šta ga varvala, de bi ga kdo ne vkl
dil. c) Šarazeni, Mahometove vére, sdej Turki.

Bomo hiho losidali
S téga bél'ga marmora.
Kam bi bili truplo djali,
K' sta mnihá varvala? a)

5.

Sdej so djali truplo v' fkrinjo,
S' roshami ogernjeno,
Napolnili jo s' sveníno,
Šarazenam superno.
In nevédama spustili
Šo jih s' truplam zolnari;
Ti pa v' barko so planili,
S' truplam prez odrinili.

6.

Kadar pridejo v' Omago, b)
In se po Benédkah své,
De so tje svetínjo drago
Perpeljali ti moshjé:
Vse is mésta dere v' zholne,
Révesh, kupez in gospód;
Glej, deshélski in duhovni, c)
Vfi se pélejo naprot.

7.

S' svetim pétjam in veséljam
Ga v' Benedke spremijo;
Med ukanjem, proshnjem, sheljam'
Ga v' kapélo dénejo,
V' zerkev vajvodove hiše,
Vélke zérkve she ni blo;

a) Meniha sta tudi shla s' kupzama. b) Savétje per otóku bliso Benédk. c) Zlo vojvoda Partipizaz mu gré naprot; Benezhani so bili takrat na murji možni.

Vérno ludstvo ga obišhe,
Od vsih krajev vkupej shlo.

8.

Nóvo zérkev in zhashtito
Šo s-sidali Benezhan',
Lépo, zhudno in flavito,
To se flishti, moj kristijan.
Tjè so svét'ga Marka djali,
Prav ne vedo, kjé lesbi;
Vender najde, kdor ga hvali,
Pómozh, zhe ga kaj teshí.

9.

Švéti Marka! bres samude
Ši na svétu naf uzhlí;
Nam odverni zhashe hude,
Per Bogu she védno shiv.
Zerkev boshja jma teshave
In velik' sovrashnikov,
Daj premagati skufhnjave,
Priti na nebéshki stól.

Molitev.

Bog! k' si hotel rasodéti
Danef Markovo teló,
Daj po njemu nam prijéti,
Kar nam isvelizhno bo:
Kér njegovó prenesenje
Mi poboshno obhajamo,
De v' nebésh svét' shivljenje
Vézhno s' njim prejemamo.

V. dan Švezhana.

Od svétiga Ingenvina in Alboina, Shkofov.

1.

Švét Ingenvin jen Alboin!
Véfel je danef vaj spomin;
Ta fara se je sbrala,
K' prebiva v' ti dolín',
Deb' vama hvalo dala
Na boshji vifozhin',
Šhkofam, uzhenikam,
Švójim pomozhnikam.

2.

Švét Ingenvin jen Alboin!
Véfel je védno vaj spomin.
Savóljo vaj serzhnosti
Mozhnó povsdignjena;
Savóljo vaj svetósti
Sa shkofa svoljena.
Lastno samorjenje
Sálsha vaj shivljenje.

3.

Švét Ingenvin jen Alboin!
Zhaftitliv je she vaj spomin;
Pastirsko vaj zhuvanje,
Nevtrudene škerbí,
Vangelija osnanvanje
Svelizhanje delí
Svestim vaj ovzhizam,
Svóljenim dufhizam.

4.

Švét Ingenvin jen Alboin!
Zhaštítliv je ta vaj spomin;
Vi dva štá rasšvetíla
S' šlepoto vdarjene,
In gréšhnike zelila,
Na dušhi ranjene;
V' boji serzhna štála,
S' mezhem se bojvala.

5.

Švet Ingenvin jen Alboin!
Šladak je vérnim vaj spomin;
Uzhíla, pošvezhvala
Mladénzhe mašhnike;
S' besédo premagvala
Duhá sovrashnike;
S' Jesufam vaj škléne
Prošhnja prave zéne.

6.

Švét Ingenvin jen Alboin!
Šladak je vajne smert' spomin.
Poboshno štá šhivéla;
V' nebó poklizana,
Šta k' Jesufu hitéla,
Deb' bla svelizhana;
Vaj se nizh ne vloti,
Kar naš druge moti.

7.

Bodita sdej pošdravljenja,
Priyatla boshja hvaljenja!
'S nebés na naš pogléjta,
'S svetlobe vse zhašti,
Šprofita nam in dajta
Kaj boshje milosti;

Védno se sanafha
Na vaj fara nafha.

8.

Švét Ingenvin jen Alboin!
Moshá zhaštítlivih stopinj;
Šta pafła svojo zhédo,
Tirolze med gorám
S' isglédam in s' besédo,
S' terplenjem in s' sheljám
Šrézhne vaj ovzhize
Per svetlob' resnize!

9.

Švét Ingenvin jen Alboin!
Vefél je danef vaj spomín:
Lepé fo vaj podóbe,
Pobóshen vaj pogléd;
Svelizhanja pošóde!
O dajta dober svèt,
De bi prav shivéli
Vfi po fari zéli.

10.

Švét Ingenvin! póboshnikam,
Švét Alboin! vřim greřhnikam
Pokóre dar šprofita
In svetiga Duhá;
Pomozhi nam pošhlita,
Ljubesni do Bogá,
Truda po naménu,
K' ima vézhno zéno.

11.

K' nefsvétí ogenj v' naf gori,
K' naf Bog šhtrafuje 'n pokorí,
Patrona! odvernita
Sa gréhe šhtrafinge!

Saupnim sadobita
Teshav polajshanje,
De sa to zheshenje
Najdemo reshenje.

Molitev.

O Bog! na prošnjo svoljenih
Odfeshi nas od gréhov vsih;
Na prošnjo Ingenvina,
Patrona nashiga,
In svétiga Alboina,
Švetníka blashniga,
Kér sta shkofa mila
Tebi prav slushila.

V. dan Švezhana.

Od svétiga Ingenvina in Alboina, Shkofov
v' Briksen na Tirolskim.

1.
Med Tirolske vifozhine
V' duhu se postav' kristjan,
De bosh tam zhashtil svetinje
S' Brikfijani brumno sbran,
Švetiga Ingenuina,
Tudi svet'ga Alboina,
Kjer sta serzhna shkofa bla,
Sdaj v' nebesih sdrushena.

2.

V' hudih zhafih in teshavah
Je bil shkof svet Ingenvin;

Zlo v' prepirih in smotnjavah,
Shalostnih sa zerkev v' Rim.
Ingenvin to zerkev visha,
Nofi voljno tésho krisha,
Kér saupa, de nebó
Bo dosegel tam sató.

3.

On odkupi 's misli svetih,
V' prav' ljubesni vterjenih,
Sheft sto Longobardov vjétih,
K' flushnosti naménjenih.
S' njim poboshni shkof Agneli
Po svelizhni mili shelji,
Snamnje vsmiljene svetost',
Mozhno vraslene serzhnost'.

4.

Divje ljudstva so rasdjale a)
To shkofijo vterjeno,
Na vse kraje so pregnale
Zhedo to s' njim sklénjeno;
Ingenvin je pa njim k' pridu
Sopet novo zerkev sidal,
Jagnjeta 'n ovzhize sbral,
Sdravo pasho jim dajal.

5.

She danashni dan sprizhuje
Bog njegovo vézhno zhaft;

a) Gotje, Longobardi in Franzosi, ktéri so se s' Longobardi vojskovali. S. Ingenvin je bil ravno takrat shkof v' Seben, bliso Brikina od léta 590 do 605. pod papešem Pelagjam II. in Gregorjam vélkim. H' kouzu zhe-tertiga stolétja je s. Kafjan pravo véro tam sašjal. V' tistih vojskah je s' Tridenškim shkofam sheft sto Lombardov odkupil, sato pa tudi njegova desniza ne strohni.

Zhuda polni osnanuje
Nam perpravljeno oblast;
Gléj, defniza je she zéla,
Tavshent lét she ni strohnéla:
Kosha, meso in kosti
Snamnja prave milosti.

6.

Tudi svet'ga Alboina a)
Po Tirofskim s' njim zhaslé;
Še njegoviga spomina
Vfako léto veselé,
Šina Grofa na pokrajni,
V' svét' molitvi vsakidajni
'No v' uzhenji pridniga,
Šhkofa ref previdniga.

7.

Per poboshnimu shivljenju
Je dopolnil vse dolshnost',
Šhel per serzhnim hrepenenju
Po stopinjah do svetóšt'.
V' délu nikdar navelizhan,
S' zhudeshi pa povelizhan,
Kakor brumni, svet pastir
Vshiva sdaj nebéshki mir. b)

a) Alboin, sin Alboina in Hildegarde, Grofa na Korofhki pokrajni, v' letu 974 sa fhkofa v' Seben postavljen, je ta fédesh v' letu 992 v' Briksen s' svetinjami f. Ingenvina prestavil. b) Shkof Alboin, perjatelj Otona II. in Henrika svetiga, zesarjev, je od njih veliko dobrot sa svojo zerkev prejel; med tim Bléjfsko grafhino na Goréfskim v' létu 1004. Do leta 1803. je bila ta grafhina v' poséstvu fhkofov v' Briksen; in v'lan je jim sopet v' last ispuhena bila. S. Alboin je vmérel 5. dan svezhana v' letu 1006. Njegove in svetiga Ingenvina svetinje so

8.

Vézhno bota selenéla,
V' sveti raj prestavljena,
Svoljenih sladzhiz vesela,
Bodita povsdravljena!
O zhuvaja! šta zhastila
Jesufa, nam osnanila;
Kdo med nami, pretosbliv,
Bi vaj serzhno ne zhastil?

9.

Vaj so v' pomozhnika sbrali
Nafhi brumni sprédniki,
V' vélk altar poboshno djali;
Kakor mile frédnike.
Po isgledu vaj shivljenja,
In ob mozhi saflushenja
Se mi v' vaj oseramo,
Vfi na vaj opéramo.

10.

Kadar Bog naf nepokorne
S' dolgo mozho pokori;

v' fhkofiski zerkri v' Briksen na fraufkim, svetimu Kafjanu marterniku polvezhenim altarji, s' dragimi perli in s' shlahtnimi kamni obilno ofnashene. Ob zhafu velike sufhe ali mozhe jih sa potrebno vreme in sa rodovitnost na polji na pomozh klizhejo in njih svetinje v' prezéjji okol nosijo. Per ti zerkvi je she nekaj drugih svetinj, kakor kost roke svetiga Kafjana, truplo svetiga Hartmana fhkofa, dve kosti svetiga Lukana fhkofa, ena svetiga Joutasa marternika v' letu 303, dvé glavé od drushbe svete Urfhule diviz, ena glaviza od nedolshnih otrozhizhev; nekaj glave svete Neshe d. m., glava svete Kristine d. m. od lastniga ozhéta Urbana martrane in s' pufhizam vstreljene; glava svete Ottilije devize in she nekaj drugih kofhiz nedolshnih otrozhizhev.

Kadar s' fushe naf okorne
Védno tare in morí:
Oh pred boshji tron stopita,
In Boga sa naf profita,
De nam uremena da
'S néba nam potrédniga.

11.

Nafhe dushe porofita
S' boshjo gnado sprosheno,
Plohe grehov odverníta
S' pomozhjo namnošeno;
De bi bili stanovitni,
V' dobrih délih rodovitni,
Jesusa po sdajnim' zhaš'
Tam zhaštiti vfi na glaf.

Molitev.

Bog! duhovnov vrédna slava,
Slašti shkofov zhišlanih,
Védna mozh in sveta glava
Pomozhnikov hvaljenih:
Ti nam daj po njih zbutiti,
V' véрни prošnji sadobiti
Tvojo ljubijeno pomozh,
In odgnati dušhno nozh.

XXIV. dan Švezhana.

Od svetiga Matija Apostelna.

Zhe hozhešh mašhnik biti,
Zhaštiti prav Bogá,

Te more Bog svoliti,
Lozhiti od svetá:
Gléj, svetiga Matija
Ne svoli hudobija.

2.

Kdor boshjiga iména
Ne ishe, ne zhaftí,
'S posvetniga naména
Še flushbe polaftí;
Kar gré po taki poti,
Apostelnov ne smoti. a)

3.

Svestó je svet Matija,
Uzheniz Jesufov',
Sapuñil domazhijo,
Poslušhal uk njegov.
Vsi skupej so molili,
Bogá sa luzh profili.

4.

In Bog je zhudno svolil
Matija apostelna;
De bi sedel na stolu
Namésti Judesha;
Ta je od njih odpadel,
Na svoj kraj se posadil.

5.

Švet Evangel uzhiti,
In Jesufovo jmé
Narodam osnaniti,
Na daljne kraje gré;

a) per svolenji, ker so le brumne moshé k' flushbi apostelnov namenili.

Per temu osnanilu
Ni njega nizh plashilo.

6.

Po Kapadoshkim hodish, a)
Do Kaspiga morjá; b)
V' ljubeshni dushe vodish
Do svoljenih sheljá;
Nobeden ti ne vbrani,
Zhe tudi kdo te rani.

7.

Pozhutkov samorjenje,
V' ljubeshni boshji shiv,
Duhovno satajenje
Ši storil in uzhil;
Premagal svoje ude,
In jése polne Jude.

8.

Teshavnih dél plazhilo
V' Mingrelji fi prejél, c)
Pa tudi povrazhilo
Od Jesufa vesél:
Plazhilo je bla martra,
Vrazhilo krona slata.

9.

Sdaj hran' koshize tvoje
Na nemshkim mésto Trir;
Ti toshi réve svoje,
De najde duszni mir.
She naf, Patron, tolashi,
In nam pomozhi skashi.

a) deshela v' Asji pod Turkam b) Veliko jesero na Moshkovitarfki pokrajni c) deshela pod Moshkovitarjam.

10.

Sato smo te zhařtili,
Te homo sanaprej,
Deb' enkrat sadobili
Per tebi sveti raj;
Ker gnada 'n mozh nebeshka
Podprè slabost zhloveshko.

11.

Obvari, svet Matija,
Nekdajna luzh svetá,
De zhasna flepotija,
Ki v' pekel naf ravná,
Ne bode naf svodila
V' pregréhe bres shtevila.

Molitev.

Njegovo prošnjo vřliši
In nafhe, vezhni Bog,
Storjene v' tvoji hiři
Sa sdravje nafhah prog;
Ker milost tvoja snana
Sazéli vsako rano.

XII. dan řufhiza.

Od svetiga Gregorja Velkiga, Papesha,
zerkvéniga uzhenika.

1.

Sveselite se, kristjani,
Téga dnéva frézhnigá;

S' nami tudi vi mestnani
Sgorej mésta vézhniga,
Kér je she dvanajst sto lét,
Kar je bil v' nebésa vsét
Švét Gregor na danafhni dan,
Sa pomozhnika sbran.

2.

Kaj bi le spremihljevali?
Al Gregorjev' shlahtni stan?
Káko zhaft so mu skasvali
Pofvetnjáki slédnji dan?
Al' kakó je bil bogat?
Per zefarji tudi v' gnad'?
Al' pa njegovo uzhenost?
Pofvétno visokost?

3.

To pred Bogam nima zéne,
Ne v' Gregorjevih ozhéh;
To ni vrédno prasne péne,
Kér perpélje flabe v' gréh;
Na jmenitnifhi rezhí,
Povsdiguje svoje ozhí:
Na to, kar dušho posvetí,
Sa kar ne marafh ti.

4.

Ko menih je brumno shivel,
Vse posvétno sanizhval;
In podloshne ljubesnivo
K' svojimu Bogú ravnal.
Na Boga saupati,
S' njim se pogovarjati,
Moliti, kakor on velí,
Gregorja veselí.

5.

Obzhotliv in ves usmiljen
Do ljudi menogih ran,
Je sa papesha perfiljen,
Dolgo se, kar more, bran'.
Špremishljuje to morje, a)
Tozhi shalostne solsé;
Tolashi ga pa v' ti nadlóg'
Le Jesuf, pravi Bog.

6.

Kdo nam miloshne popishe
Is njegovih milih rók?
Zelo mésto Rim preishe,
Kar je starih in otrók.
Pride na pomozh zerkvám,
Tudi daljnim deshelám;
Potrébne mésta in vafí
Švet Gregor oskerbí.

7.

Sdaj, kristijan, bosh meni rékel:
Kjé je vender tolko vsél,
De je slednimu zhlovéku,
Kar je profil, dal vesel?
S' postam se je pokoril,
Ko menih oblézhen bil,
In zhudno mu je Bog dajal
Potrébno v' vsak' teshav'.

8.

Krivovérne spreoberniti,
Poduzhiti smotene,
Greshnike vse spokoriti,
Špraviti med svoljene.

a) morje opravkov in sferbi sa zerkev.

Gregor misli, ter se trud',
Pishe bukve, da med ljud,
Švet Pismo slaga, pridigje,
Na dobro svetuje.

9.

Dal je svétiga Avgushtina
Pridigvat Englendarjam;
Jim posvétil domovino,
Ljubo svétim angelam;
Déla, kar je dobriga,
Dnarje sa jetnike da;
Per njemu najde zeli svet
Pomozh, al' kar zhe jmet',

10.

Prizheval je od resnize,
Vzhafi soperne ljudém,
Dershal se ojsró pravize:
Tega, pravi, pak ne smém. a)
Štifkanim je varih bil,
Oblastnike pa svaril;
Vse boshje je Bogu dajal,
Nobeniga se bal.

11.

Sbéral in zhaftil svetinje,
Kakor pravovernim gré;
Dal obilno na shkofije,
Šebi polohkal serzé.
Réshil svoje Rimljane,
Od strahu omamljene
Študeniz tolike modrost',
Nebéfhke uzhenost'.

a) kar ni prav.

12.

Kadar pride smertna ura,
Šveti Gregor se ne vstrašh⁷;
Sej je storil shé pokoro,
Ta ga takrat potolash⁷;
Vishal je duhovni svét
Modro zelih trinajst lét;
Švetó in mirno je saspal,
Bogú dufhizo sdal.

13.

Zérkev boshja, préd veséla,
Je postala shalostna;
Semlja ni vernila déla
Tisto léto smrashena. a)
Ker ni vezh pravizhniga
Tù Gregorja svetiga;
V' nebésih pa se veselé
Vse svoljene verfé.

14.

Gléjte, taziga svetnika
Šveta zerkev pozhaští;
Nam kristjanam pomozhnika
V' vsih potrebah podelí;
Vézhi dél je bil bolán,
Pa nevtruden, nesaspán;
Kér bres nehanja in svesto
Je delal sa nebó.

15.

Vishaj she 's nebél duhovne,
Nashe shkose 'n mashnike;
Délaj jih gorézhnost' polne,
V' shalosti tolashnike.

a) v' letu 604 savoljo šitniga mrasa ni shito ne vino dosorilo.

V' tih slabostih vef gorezh ;
Gori she veliko vezh :
De milost boshja se sbudi
Do shalostnih ljudí.

Molitev.

Bog! k' si svetimu Gregorju,
Svojimu flushabniku
Dal vesélo zhašt v' shotorju
Nashimu tolashniku:
Daj, de hitro jenajo
Grehi, ki naf pásajo,
Na profhnje tam Gregorjeve
In nafhe sdrushene.

XXI. dan Šufhiza.

Od svetiga Benedikta Opata.

1.
Benediktus! Benediktus!
O ti zhudadelni mosh!
Šveti ozhe vsih menihov!
Lépih zhédnost polni rosh.
Šprofi meni, de se na-me
Bog osrè, serze mi vname,
Tebe vrédno pozhašit'.

2.
She mladenizh prav premoshen
Ši se pridno v' Rim uzhil;
Zhif, bogabojezh, pobóshen
Ši Bogu prijétin bil.

Ši nedolshni stan ohranil,
Vselej fi se grehu branil,
Tel Bogú sveštó flushit'.

3.

Boshji duh je tebe vodil,
Kadar fi v' pufhavo shel;
Ši po ojštri poti hodil,
Šatana odgnati tel
S' terdim udov strahovanjem,
Bolj pa she s' premishlevanjem
S' Bogam védno sklénjen bil.

4.

Klofhterski so te ljubili,
Prav ponishno k' tebi shli;
Sa opata te sprofili,
De bi varno vishan' bli.
Brumnost in pokora tudi
Še pa tem ljudem perštudi
V' svét možnó samaknjenim.

5.

Kaj so tebi naredili,
Deb' jih dalje ne svaril?
Štrupa so ti v' pjazho vlili,
De bi s' njo she štrup popil.
Pa fi sveti krish narédil,
S' krishem ta kosarž rasdrobil;
V' nizh je njih hudobni sklep.

6.

Zhudeshe fi védno délal,
Kdo le vse nam dopové?
Njih veliko rasveselil,
Ktéri k' tebi perbeshé.

Vzhafi si pregnal hudizha,
Sbudil kakiga merlizha,
Mnogim prishel na pomozh.

7.

V' duhu vidish svoje brate,
Zhe kaj gréshniga sturé;
Vidish, na framot' ostati,
Ki te skuhati shelé.
To sej' Totilu sgodilo,
Riku k' ponishvanju bilo a)
K' zhafti tvojiga Boga.

8.

Tebi je blo rasodéto,
Vstrafhi se, preljub kristjan,
De bo to sidanje svéto
Od nevernikov rasdjan'.
Sopet pa se bo s-sidalo,
V' vézhi she svetosti stalo,
Rasvetilo zeli svet.

9.

Tvoja sestra te premaga,
Ljubljena Školastika,
Jesusu diviza draga,
Tukej bres pozhitika;
Je Boga lepó profila,
De je storil bratu filo,
De se pogovarja s' njo. b)

- a) Tótilla, Gótovfki kralj je poslal Rika, po kraljevo oblezheniga, de bi svetiga Benedikta skušil, zhe réf vse vé. Sdajzi ga ta sveti mosh sposná; in Rika oframoten ponishno pred-uj pade. b) Sveta Školastika, njegova sestra, ga je profila, se s' njo zelo nozh od nebeskiga veselja pogovarjati; pa je le hotel iti. Ona proši Boga, in sazhue na enkrat desh liti, tréfkati in se blifkati, de ni mogel spod stréhe, in sta se zelo nozh pogovarjala.

10.

To pak, ozhe, je nar vézhi,
De si v' sebi stanoval;
V' svet' ljubesni in gorezhi
Jesufa spremishleval;
Vfim sheljam se odpovídál,
V' svoje serze skerbnó glédál,
Nikdar smóten od sveta.

11.

Tudi nam bi dobro bilo
Vezhkrat sam u' sebi bit';
Naf bi v' gnadi poterdilo,
'S serza Jesufa ljubit';
Bi saterli posheljenje,
In budili hrepenjenje
S' déli vrédnimi nebéf.

12.

Torej se na naf oseraj,
Ljubi ozhe Benedíkt!
S' svojo profhnjo naf opéraj,
Sa teboj v' nebésa prit',
De bi tù v' duhá samoti
Ne ostali na framoti,
Ki v' Boga saupamo.

Molitev.

Bog! na svet'ga Benedikta,
Nafhiga Patrona gléj;
Profhnja njegova velika
Naj te omezhi she sdéj,
De mi pod njegovo brambo,
Pridemo v' nebéfshko s-hrambo,
Kjér se on shé veselí.

XXVII. dan Šufhiza.

Od svetiga Rúperta Škofa.

1.
Pogléte, skupej sbrani,
Kraljevi brumni zvét,
Katerga Bog perhrani,
De bi poduzhil svét,
Švét Rúpert, ves poboshen,
Zhe tudi v' duhu vboshen,
Nafhe fare pomozhnik.

2.
Od mladiga pervadi
Še posta 'n zhiſtoſti;
Šhivota nizh ne gladi
V' pokori 'n smernosti;
V' molitvi se je trudil,
Ni dobrih dél samudil,
Sa nebéſa kaj ſturit'.

3.
Sato je rasvetlenje
Poboshnikov prejel;
Pomote in dvomenje
Nevédnim odusél;
Šovrashnike je spravil,
Bolnike rad osdravil
Je na duſhi 'n na teléf.

4.
Sato ſo ga svolili
Sa ſhkofa v' méſtu Vorms,
De bi v' duhovni fili
Bil prav' paſtir ovzam.

Neverni, k' so tam bili,
Šo njega sovrashili,
Ga nesframno stran odgnal'.

5.

Na Parški dvor povabljen
K' Tevdoru vojvodu,
Boga, ki je posabljen, a)
Je osnaniti tel.
Je vojvoda in sestro b)
V' svelizhni veri kerstil
In veliko smed ljudi.

6.

Obhodil vso deshelo,
Boga jim osnаноval;
K' poboshnimu veselju
Uzhil in keršheval.
V' Juvavjo sadnizh sajde, c)
Rasdjano mésto najde, d)
Tamkej palzo safadi.

7.

Škofija ta vpeljana
Od svet'ga Rúperta
Je na šhiroko snana,
Hudizhu superna.
Europi je na srédi,
In shtajerzi sofédi,
Parz, Tiroliz, Koratan.

8.

Od tod je véra sjala
In njé svelizhna luzh;

a) Dvé sto lét popred je svet (Severin tam pridigval. b) Re-
gintruda. c) Sdaj se imenuje Salzburg. d) Od Hunov,
od silno divjiga ljudstva, s' kterim je Bog svet, kakor
s' fhibo pokoril.

Na daljne kraje dala
Ljudem duhovno mozh :
Po trudu sheljno vmera,
Še v' Jesufa osera
Švat nebésfki in meštnjan.

9.

O taziga svetnika,
Šerzá gorézhiga,
Šo sa perporozhnika
Svolili frézhniga.
Zhašfite sdaj Ruperta,
De vam bo zhašt odperta,
Zhašt obljubljenih nebésf.

10.

Bogu zhešhenje péti
Na vezhno hrepenišk ;
In naf per sebi jmeti
Š' ljubesni nam shelifh.
Le ti sa naf govòri,
De bomo ref in skorej
Šérza Jesufu isdal'.

Molitev.

Pomanjšhaj, Bog, nadloshnost,
Sadershike odprav',
Pomnoshi vřim poboshnost,
Svelizhanje sařtav',
De nam bo zhašt odperta
Na svetiga Ruperta
Sheljno prošhnjo v' svetim raj'.

XXIV. dan Maliga travna. Od svétiga Jurja Marternika.

1.

Sapojmo sdaj, kristjani,
Bogu hvaléshno zhašt,
De bomo, v' njemu sbrani,
Samogli mu dopašt';
Pa tudi svétmu Jurju
Na suhim in na morju.

2.

Vifoke so nebéša;
Ne vidi jih okó,
Mozh dushe in teléša
Preflaba je sató:
Pa vender jih doféshefh,
Zhe gnade se vdeléshifh.

3.

Švét Jur, pod Djoklezjanam
Sarél serzhan vojshak,
Pod Jesusovim ranam
Šhe bolj mozhan junak;
Svešto zesarja flushil,
Boga gorézhe ljubil.

4.

Ta zesar grosoviten
Je rékel ga popašt';
Švet Jur pa stanoviten
Ne vštavi se oblašt':
Na vélki pétik v' kého
Je shel vesél bres gréha.

5.

Zhimu je tvoja jésa,
O zesar Djoklezjan?
Zhimu ta strahna pésa
Sa Jurja, o tiran?
Šej njega she podpéra
V' tih martrah svéta véra.

6.

Švet Juri! tvoja glava
Od trupla odleti,
She v' lastni kervi plava,
Še duh she veseli,
Kér naglo is teléfa
Na ravnost gré v' nebéfa.

7.

Premagal si drakóna a)
Safadil sulzo va-nj;
Te profimo Patrona
V' velikim shalovanj',
Deb' krishe vse prestali,
Od boja ne nehali.

8.

O zhlovek! saflushiti
Tam gori sveti raj,
Tù moresh kelih piti
Terpljenja sanaprej:
Prenefi se v' britkoſti,
In blishniga slabosti.

9.

Do sdaj so te zhaſtili
Narodi zhes in zhes:

a) drakona, hudizha; s' sulzo s' véro.

Mi homo te profili
Pomozhi od nebéf,
De tvoje saflushenje
Nam polohká shivljenje.

10.

Sató fmo te svolili
Patrona svojiga,
De b' te iméli v' fili
Šerzá tolashnika;
Pogléj ljudi sdihtvanje,
Bogá slo profi sa-nje.

Molitev.

Ti naf, o Bog, sveséli
S' njegovo pomozhjó,
Dobrotliv nam dodéli
Vse, kar te profil bo,
Dobrote in saklade,
Obilne svoje gnade.

XXV. dan Maliga travna.

Od svetiga Marka Evangelista.

1.

O zhaftilive nebéfa!
Svoljenih svelizhni dom!
Tje povsdignemo ozhéfa
V' vézhne s-hrambe lépih kron.
Kratke, majhne so teshave
Tega révniga sveta

Sa nesmérjene difhave,
Ktére Bog tim svojim da.

2.

Té sladzhize saflushiti,
Vrédi boja sdajniga,
Še v' nebéſih veseliti,
Vézhno vshivati Bogá,
Še ne vtrudi sveti Marka
Po poklizu nozh in dan;
Ves gorezh plazhila zhaka,
Polni apoftolskih ran.

3.

Špreobernjen k' pravi véri
Je od Petra svétiga;
Ves ognjen v' obilni méri
Od pokliza lépiga,
Vérno ſpiſhe, osnanuje
Šveti Evangelium;
S' njim poboshno rasvetljuje
Vérnih in nevérnih um.

4.

Tjè v' Egiptovsko deshélo,
Kjér ſhe molikujejo,
Ga je sveti Duh perpeljal,
De Boga ſpoſhtujejo,
K' je nebó in ſemljo ſtvaril,
Švojiga ſinú poſlal;
Vſelej dobro goſpodaril,
De bi k' ſébi naſ ravnal.

5.

Molikvanja 'n zopernije
Je bil takrat poln Egipt;
Vraſh in take ſlepotije
Šhe drugod ni bilo vidt':

Takrat se je pa spolnilo,
Kar je prerokvano blo;
Bog sej' zhes Egipt usmilil,
Deb' mu shégnanje dofhlo. a)

6.

Švétí Marka gré v' Zirene,
Osnanuje in uzhi;
On kerfhuje poduzhene
In da dufhine mozhi.
Sadnizh gré v' Alesandrijo,
Pridigje, v' nebó ravna;
Ondi naredi fhkofijo,
Anijana fhkofa da.

7.

Osemnajst lét se je trudil
Na vse kraje sem in tje;
Nizh svelizhniga samudil,
Véro po desheli vshge.
Prav lepó je bilo sjanje,
In pognalo lepi zvet;
Eden séje, drug pa shanje;
Marka mora pak umret'.

8.

Na vervéh so ga vlazhili
Zéli dan nevérniki,
De so vséga smefarili
Šlépi nehvaléshniki.
Marka pa Boga ne shali,
In se vrédniga stori,
Dati v' serzhini sahvali
Sa Boga shivljenje 'n kri.

a) Is. 19, 18-25. Pf. 67, 32. Sof. 3, 10.

9.

Všmiljen Jesus ga obišhe
V' terdi jézhi tisto nozh;
Ga s' sladkostjo vézhne hišhe
Potolashi, mu da mozh,
De samore šhe terpéti,
Kar je terpel préd ta dan,
In sa sveto véro vmréti,
Sapuštiti sdajni stan. a)

10.

Verni so svestó pobrali
Té ostanke štrésene;
V' Bukoli jih pokopali b)
Nam k' zhešhenj' naménjene.
Ti pa, sveti Marka, vshivash
Bliso osemnajt sto lét
Švétí mir, in tam pozhivash;
Profi šhe sa naf na svét'.

11.

O pomagaj se truditi
Sa obljubljeno nebó;
V' boji štanovitnim biti,
Dokler téga konez bo.
Kér le tisti so jmenitni,
Gori vrédni vézhnih kron,
Ktéri bodo štanovitni
V' vojski sa nebéšhki tron.

Molitev.

Bog! viſoko ſi povſdignil
Pomožnika naſhiga,

a) sdajni revni stan terpljenja, de je rad vmerel. b) kraj, kamor so se k' molitvi sberali, v' letu 68. po Kristufovemu rojstvu.

S' tem si tudi nam pomignil
V' zhašt veselja takšhniga :
Daj, de homo poslušali,
Kar je pifal, kar je vzhil ;
De bi hudimu vbeshali,
On naj sprofi ljubesniv.

III. dan Velkiga travna. Od snajdenja svetiga krisha:

1.

En glaf kristjani sashenó
S' edinjenim veseljam ;
Vfi svoje serza sdaj odpró
Obzhutlejам in sheljam ;
Šhe mi sapojmo milo s' njim,
Ša Jesufam potegnjenim.

2.

Zhaštiv dan in velik god
Še tù per naf obhaja ;
Kako se Jesuf nash Gospod
Ozhéta volji vdaja :
Kako je on posvétil krish ,
Deb' naf pervabil v' paradish.

3.

Ni v' ustih slajshiga ko méd ,
In nizh zhes shlahtno kamnje ;
Nash Jesuf je nar slajshi jéd ,
In krish nar lepfshi snamnje :
Sató, ljub péviz, nam povéj
Od svet'ga krisha danes kaj.

4.

Per tri sto lét je skrito blo
To snamnje odrefhenja;
In kadar je na dan prifhlo,
Je vernim dar zheshenja;
Kako je bilo najdeno,
Vam bode sdaj osnanjeno.

5.

Je shivil zesar Konfhtantin,
Helena, mat' njegova;
Poboshen je bil njeni fin,
Pa tudi mati vdova.
Svoj dom zhe mati sapustit',
In svéte kraje pozhafit'. a)

6.

Krish Jesusovi najditi
Je filno slo sheléla,
In kraj pokopa svédeti
Zlo vse fi persadéla;
Per Jesufa pokopalish',
So djali' ljudje, bo svéti krish.

7.

Molika dva so djali v' kraj, b)
Sazhéli v' tla kopati;
Prav serzhno koplejo naprej,
Vse hozhjo preiskati:
In najdili so krishe tri
S' napifam sdraven in s' shebli.

a) Stara ofemdeset lét je fhla v' Jerusalem in na kraje, ktére je Jesus s' svojimi zhudeshi, s' poduzhenjem in s' smertjo posvétil. b) Nevérni so is sovrafhtva do svéte vére dva molika tje postavili.

8.

In shena, ki je vmírala,
Še j' krisha dotaknila;
Pa sdajzi je osdravila,
In Jesufa hvalila;
In svédli so po taki vish',
Katér je Jesufovi krish.

9.

Helena je 's poboshnosti
Tam zérkev issidala,
In krish, uréden vse zhasli,
Šposhtlivo noter djala;
En dél od krisha poshlje v' Rim, a)
En dél dobi pa Konfhtantin.

a) Goba, ktéro je varih v' jésh pomozhil, na isopovi terst nataknil, in k' Jesufovím uftam pomótil, je sdaj v' Rim v' zerkvi f. Janesa v' Lateranu f-hranjena.

Sulza, s' ktéro je bila Jesufova fran prefunjena, je bila dolgo zhafa v' Jerusalemu; potler so jo pak savoljo frahu pred Sarazéni v' Antjohiji sagrebli. V' letu 1098, so jo sopet najdili, zhudeshi so se godili, potem pa v' Konfhtantinopel prenefli. Zéfar Balduin II. je sheléso Benezhanam sa pofojene dnarje saftavil, ktére jim je svét Ludvik, Franzoski kralj povernil, sheléso vsél in v' Parísu v' kapéli f-hranil. Kar je lesa per sulzi bilo, ga je Bajazet, Turfkki Sultan v' letu 1492 Papeshu Inozenzu VIII. poflal.

Diljza s' latinfkím, hebréjfkím in gregovfkím napi-fam je v' Rimu v' zerkvi fvetiga krisha f-hranjena.

Ravno ta zefar Balduin je tudi ternjevo krono Jesufovo fvetimu Ludviku dal v' sahvalo, kér mu je v' vojfki s' neverniki pomagal; kralj je pak sato Benezhanam dolg sa Balduina plazhal. Bof ji je shel s' svojo materjo in s' svojimi brati naprot; sam jo je néfel in milo jokál. Nekaj ternov je mnogim zerkvam dal. Tudi

10.

Po vſih deſhelah ſanaprej
Šo kóſze poſhilali;
Kriſtjani jih ſveſto vſelej
Zhaſtili in ſpravljali;
Švet kriſh, pobošnim ljubesniv,
Š' odreſki nizh ni ſmanjſhan bil.

11.

Povſdigni ſdaj kriſtjan ozhi
Šveſtó na ſvéto ſnamnje;
Prevdari védno te rezhi,
Katere Jeſuf nam je
Šerzhnó ſafluſhil tiſti dan,
K' je bil na kriſhi darovan.

12.

Šhe ſdaj to ſnamnje vernike
V' ljubesni navdihuje;
In Jeſufove ljubljenke,
Od ſemlje povſdiguje;

je dobil is Konſhtantinopelna nekaj praviga kriſha od koſza, ki ga je ſveta Helena ſvojimu ſinu poſlala.

En ſheblj is Jeſufoviga kriſha je v' Rim; drugi pa v' Majland; tretjiga pa je ſ. Helena v' morje vergla, v' veliki nevarnoſti ſavoſtjo viharja, kéri je prez vtihnil. Tudi ſo prava ſheblja pilili, in piljenje v' druge, ravno take ſheblje devali; ali pa nove ſheblje k' pravim pertiſkali: ſato je tudi vezh ſvetih ſhebljov; dva pak le ſta prava.

Šteber, h' kterimu je bil Jeſuf med gajſhlanjem pervéſan, ſe ſnajde v' Rim v' zerkvi ſvete Praſede.

V' letu 1807 dvanajſt dan Koſoperſka je zerkev boſhjiga groba v' Jeruſalemu pogoréla, in kapélo raſdrobila. Okol in okol boſhjiga groba, ſ' leſénim durmi ſapertiga je možhnó gorélo, pa vender ni ſgorél. Verni in neverni ſo ta velik zhudeſh ſpóſnali.

Pod krishem se vojskujemo,
De s' Jesufam kraljujemo.

13.

Prevdar', prevdari slédnji dan
Terpljenje Jesufovo;
In tí ne bodesh sapeljan,
Ne bošh greshil na novo.
Is krisha se zedí sladkost,
Verjemi, tudi vsa modrost.

14.

Beshite vi sovrashniki
Pred krishem hudi vragi;
Hvalite se ga mashniki,
In vi kristjani dragi!
Sato se svéti krish zhaští,
De slédenj varstvo sadobi.

Molitev.

O Bog! kater si rasodél
Švet krish s' zhaštjo 'n s' veseljam,
Nam ljubim napolniti tel
Oh serza s' svetim sheljam:
Dodél' de ta oshivni lés
Bo nam pomagal v' zhašt nebés.

She ena od svetiga krisha.

1.
Sladko 'n vesel je péviz pél
Od prave zéne krisha;
Obilno svét' po zelim svét'
Po pot do paradisha;

Zlo Jesufove krone blísh
Lepota 'n zir je sveti krish.

2.

Ta zir, kristijan je nam poslan,
De vérne s' Bogam svéshe;
Ker naf lepó ravna v' nebó
Is sdajne filne téshe.
Švét krish je dnar sa svéti raj,
In kljuzh, odpréti ga vselej.

3.

Po sdajnim zhal' perpelje naf
Ko svésda k' varnim brodu;
V' veliki fil' je osdravil'
Obtéshanimu rodu;
Teshave révnim polohka,
Je slepim luzh in paliza.

4.

To prasno ni, zhe kdo navzhi
Še krish voljné nositi;
Šladko navda flushabnika,
Ga sna she ohladiti;
In med, k' is krisha se zedí,
Napolni, kar serze shelí.

5.

Prav zhudno je, kar krish pozhne
Per tvojim shalovanju:
Zhimu beshish? Na tihim krish
Gré v' tvoje stanovanje;
Kater se s' hudo njemu bran',
Ga filno tlazhi nozh in dan.

6.

Premaga le, kdor maha se,
In krish u' kot ushene:

Šamo en tak serzhan junak
Ne zhut' ojštrošt' nobene;
Kdor sveto vojsko rad imá,
Še mu she krish ugnati da.

7.

Zhe grésh, kristjan, na boj serzhán,
Bo krish pred tabo sginil;
Zhe ga shelish, bo sbeshal krish,
Na mnogo se spreminjal; a)
Bosh najdel v' krishu zlo sladkost,
Veselje, mir in uzhenost.

8.

Tvoj krish 's nebés delí saréf
Ti roshiz spomladanskih;
Te hozhe grét', kakor po let',
In da darov keršhanskih;
Zhe pa ti vpade zlo serzé,
Ti krish podpiha vse sheljé.

9.

Is krisha nam všim greshnikam
Isvira potok gnade;
De v' kopvi tist' se vsak ozhist',
Omit Bogu dopade;
Študeniz ta svestó vkrotí,
Kar greshniga serzé shelí.

10.

Šhe vezh, ko ti, s' teboj terpi
Gospod, nikar ne tarni;
Zhe ti greshish, si njemu krish
Teshak na pot' nevarni;
Zhes to, kristjan, zhes to shaluj,
In nehvaleshnost spremishluj.

a) bo vzhast' loshji, vzhast' teshji, vzhast' prijeten, vzhast' k' veselju.

11.

Lepo saref pojo po léf'
Dve vshtimane pishale;
Satorej poj, preljubi moj,
S' njim pesmize sahvale;
Zhe Bog tanko, pa ti debél', a)
De bodo angeli vesél'.

12.

O krish! jedil' in tolashil'!
Ti prava mozh shivljenja!
Is tebe gré v' pobit' serzé
Študenž obveseljenja;
Ob tébi, o mozhán drevó,
Opéshal shaloften ne bo.

13.

Šhe bolj, ko vlak, je krish teshak, b)
Švet nima take pése;
Pa naf dershi, se ne vtopi,
'No v' dno morja ne lése;
Ves gladek séshe do nebél, c)
Sa sladki jarm lizhni léf.

14.

Na krisha véj' pozhiva sdaj
Gerliza framoshliva; d)
Perferzhno nam prepéva tam,
In zhište shelje sliva;
Prav kratkozhasne in sladké,
Jo nesrezhenó veselé.

15.

Je terd ko kost, pa bres grenkost',
Štori in sdrav' bolesni;

a) svojo voljo s' boshjo skleni. b) sa nositi. c) po njem
se v' nebefa pride. d) v' Kristufa saljubljena duha.

Je sanizhvan in povsdigvan,
Teshak in poln' ljubeshni;
Prijetno v' bresen pahne naf, a)
In da shivljenje sadni zhaf.

16.

Pa kdo prav vé in nam pové
Od zéne odreshenja?
Tù se blifhi in ponovi
Luzh boshjiga vsmiljenja.
Na postli ti shenin saspal,
Nevésti perstan svoj podal. b)

17.

Prefrézhi svat, saréf bogat,
Pod té ljubeshni snamnjam;
Vsa uzhenost, mozhi polnost
Je pod njegovim ranam;
In sulza, goba, sheblji so
Oroshja prot sovrashniku.

18.

Ga sapodifh, kér ga shé blifh
Oroshje k' tlam pobije;
Le mahni ga, in strepeta,
Omaga in se svije;
Ga pezhe, kakor ogenj shiv,
Kér s' krishem je premagan bil.

19.

Sato; kristjan, na boj in bran
Pod Jesusovim krisham!
Sa njim v' britkost' po uzhenost'
Serzhno in s' sladkim visham;

a) is bresna teshav rafte shivljenje. b) Jesus je na kri-
shi saspal, in se s' svojo nevésto zérkevjo sarozhil,
ktéro je s' lastno kervjó opral.

Šej, zhe pod krishem doltojših,
Nebéfhko krono sadobifh.

IV. dan Velkiga travna. Od svétiga Florjana Marternika.

1.

Katolshka zérkev naf uzhi,
De tudi svoljenim gré zhaft;
Šo shli sizer nam spred ozhí,
Pa jmajo s' Jesufam oblast.
Mi jih povikshujemo,
Sheljno k' njim sdihujemo,
De, kér shé glédajo Boga,
Sa naf bi tam profili ga.

2.

O bodi zheshen, svet Florjan,
Ti svešt sholnir in marternik!
Po vsi desheli vérnim snan,
V' potrebi varh in pomozhnik.
Kdo je bil tako serzhan?
Kdo tako v' ljubesni vshgan?
Voljno se trinogam isdal,
Sato, k' se nifi smerti bal.

3.

Preljubi moj sholnir Florjan! a)
Nad bratami se rasgleduj:
Bogov moliti se ne bran,
Le hitro, hitro jim daruj;

a) Tako je oblastnik Akvilin Florjana nagovarjal.

Zelar sam to sapové,
Njemu vstavit' se ne smé;
Per njemu najdesih pravo zhaft,
Veselje, frézhó in oblast.

4.

Sakaj obétasih, oblastnik?
Neumno je to shuganje;
Šam Bog je meni pomozhnik,
On sam je moje upanje.
Tebi vselej svét sholnir
Sa posvetni blashni mir,
Molikov tvojih ne zhaftim,
Raj strashne martre preterpim.

5.

Na to te trinogi tepó,
K' je sapovedal Akvilin;
Is ramen tergajo mesó,
Štoré veliko bolezhin.
Kamen na-te vbefijo,
In te v' vodo vershejo;
Tako si ti ta svét preftal,
Boga ljubiti ne nehál.

6.

O ti hudobni Djoklezjan!
K' tako kristjane sdaj morish;
O sodni dan tako strashán!
Sakaj se tega ne bojish?
Sdaj ti slushish satanu,
Soper delash Jezusu;
Štrashnó bo tebe vernih kri
Toshila tam, kjer milost ni.

7.

Sakaj bi se le varvali
Tako slo ognja zhasniga;

Per temu pak ne marali
Sa strah ognja nevgasnjén'ga;
Mar she ognja v' peklu ni,
Kakor se hudobnim sdi?
Kristjan! ne moti se nikar,
De Bog te s' ognjem tem ne vdar'
8.

Bo morebiti rékel kdo:
Gotovo v' peklu ognja ni;
Mu odgovòri rasno to:
Tako naf Jesus sam uzhí:
Tisti, ki ne vérjejo,
V' vézhni ogenj pojdejo;
Nihzhe njih zherva ne vmorí,
Na vézhno ognja ne vgafi.

Molitev.

O svet Florjan! mi prof'mo te,
Veséli tvojiga godú,
'S nebél na naf oséraj se,
Is kraja vézhniga mirú;
Varuj v' ogenj, varuj naf,
Kadar pride smertni zhas,
De bomo, vrédno skufsheni,
S' teboj na vézhno sdrusheni.

V. dan Maliga travna.
Od svetiga Gotharda Shkofa.

1.
Zhujte, bratje, ker ne véste,
Kdaj bo prishel vash Gospód,

De pohvali hlapze svéste,
In nesvéste terdo sód';
Zhuje gospodar gotóvo,
Kadar misli, de bo tat
Prishel po blagó njegovo,
Ga skrivaj s' seboj jemat.

2.

Gothard v' svojimu shivljenji
Je prav svésti hlapez bil;
Zhul je zhes-se v' pokorjenji,
Druge sa nebó lovil.
Tega se ni navelizhal
Ta pastir bogabojezh;
Je v' molitvi sheljno tizhal,
Od ljubesni ves gorezh.

3.

On je rasteł na modrosti,
Na posvétni uzhenost';
Tudi v' brumnošti 'n krotkosti
Je hrepenil po svetosti';
On je vse lepo prevdaril,
K' je menihe prenovljal;
Ljubesnivo jih posvaril,
In na pravo pot ravnal.

4.

Je spokoril rasvujsdane,
Sopet k' Bógu napeljeval;
Molil, jokal milo sa-nje,
In Bogu se daroval.
Shlahtnik se k' pokori pravi
Špreoberne 's mladih lét;
In shiví ojstró v' pufhavi
Tridesét in sedem lét.

5.

Kakor shkof je sa duhovne,
Sa ovzhize skerb imel;
Delal jih gorézhnost' polne,
S' lépim sglédam pred njim shel.
Zérkve sidal in oziral,
V' klofhtre boshji strah sadil;
Šrote 'n réveshe nabéral,
Všim pastir in ozhe bil.

6.

Gothard je shkofijo vishal
Šedemnajšt teshavnih lét;
K' frézhni smerti se perblishal,
Rad sapustil révni svét.
Pa v' nebesih sdaj pozhivash
Od tih krishev in teshav;
Švéti raj svelizhno vshivash
V' frédi upanih dishav.

7.

Zhujmo, bratje, kér ne vémo,
Kdaj bo prishel nash Gospod;
De veselí tjetje grémo,
De naf milostlivo sód'.
V' nasho faro se oseraj,
Šveti Gothard, ljub' Patron!
K' dobrimú naf ti podpéraj,
Šprosi nam nebéshki tron.

8.

Vši se k' Bogu spreobernímo,
Od posemljiskih igrabh;
Le sa Jesusam hodímo,
Prav sovrashni stari kazh'.
Švoje gréhe tù sperímo,
Hrepenímo le v' nebó;

Šveti Gothard, verjemímo,
Tamkej sa naš profil bo.

Molitev.

Tebi, Bog, je flushil vrédno
Šveti Gothard, tvoj svetnik;
Daj, de nam pomaga védno
Ta zhaštítliv pomozhnik.
Od vsih grehov naš odvéshi,
Vše njegove prošnje vslish';
Naš po sdajni filni teshi
Rasveseli v' svoji hish'.

XVI. dan Maliga travna.

Od f. Janesa Nepomuzena Marternika.

1.

Poskakujte, Pémske meje,
Vé doline in goré!
Vsi pravizhni svéte shéje,
Vsako vmirjeno serzé!
Sveta zérkev rasvetljena
Janesa Nepomuzena
Vrédno hvali in zhaští.

2.

Luzh se je tam sasvetila, a)
Téga je shé pét sto lét;
Vernike rasveselila,
De se moremo savsét';

a) kadar je bil sveti Janes rojen.

Kér se on savolj gorézhnost'
Savolj spovdine molzhézhnost'
Vézhne krone polastí.

3.

Janesa velika flava
Pélje na kraljevi dvor:
Njemu se pa sdi teshava
In nevaren mehkih sbor:
Vender je po svoj' dolshnosti
In po svéti uzhenosti
Neprestrafhen pridigval.

4.

K' Janesovi spovednizi
Šo se mnogi drénjali;
Dali so flavo krivizi,
In od gréha jénjali.
Tudi profi ga kraljiza,
Ta preganjana srotiza,
In je she njo spovedval.

5.

Ni ga mikala shkofija,
Lozheniga od svetá;
Ne ponudena profhtija,
Kér je ljubil le Bogá.
Pa v' britkošti se poskusha
V' véri stanovitna dusha,
Ako v' Jesusu shiví.

6.

Venzel kralj neumno vprafha:
Janes! sdaj mi ti povéj:
Kaj se le kraljiza nafha
Tebi spoveduje kaj?
Mu obeta bogatijo,
Tudi shuga s' hudobijo;
Janes pak se ne sbojí.

7.

Kar so vzhaf' nevérne snali,
Vrédni hlapzi satanov',
De so vérne v' martre djali:
To je tudi Venzel snal.
Kar so shé svetniki snali,
Še v' velike martre sdali,
To je tudi Janes snal.

8.

Janesa na péso djati
Kralj rasdrashen sapové,
Njemu s' ognjem lédja shgati;
Šilne martre naredé.
Pekli tega spovednika,
Nam storili marternika,
Kér je Janes svést ostal.

9.

Pa kraljiza je sprofila,
De je sopet ispušhen;
Štopil v' svoje opravila,
Pridigval she bolj ognjen.
On slavó ko prerok jemlje
Od ljudi, od révne semlje,
Še perpravi dobro vmret'.

10.

In na sadnje more vmréti,
V' vodo Moldovo vtopljen,
Kér tako je hotel jméti
Venzel kralj rastogoten.
Šrézhno rajsho, dušha draga!
Štanovitno se premaga
S' gnado sapeljivi svét.

11.

Pojte v' Pragu vi svonovi!
O shalujte vi ljudjé!

Pojte svoljeni duhovi!

Sdaj v' nebefa Janes gré.
Ga spremíte 's té teshave
V' blashne in sladké višhave,
De se v' miru ohladí.

12.

Sdajzi truplo v' lép' blifhavi
Plava v' vodi Moldovi;
In so ga v' ljubesni pravi
Pokopa!; Korarji.
Vse pertezne, vse se drénja,
De 's njegoviga terpljenja
Kaj odpustika dobí. a)

13.

Šhibe boshje so sadéle
Kmalo kralja Venzelna;
Mir vesti in gnado vséle
In gospostvo deshela.
Ves oterpnjen kralj postane,
Dufhi déla smertne rane, b)
Bres pokore v' vézhnost gré.

14.

Kaj is spovdi rasodéti, c)
Téga spovednik ne sme;
Hude martre raj terpéti,
Bog zlo vmréti sapové,
Deb' se gresniki ne bali,
Ši v' pokori polohkali
Švoje vtrudeno serzé.

a) kaj od njegoviga oblazhila, in de bi se mu v' proshujo perporozhili. b) vezh deshela je sgubil, od zefarstva je bil odstavljen in gréh na gréh nakladal. c) Is spovdi ne sme spovednik nizh, nikomur, nikjér, nikakor in nikdar rasodeti.

15.

Švéti Janes! ti presheni
S nashih ferz to temno nozh;
Teb', Patron, perporozheni
Vselej najdemo pomozh
V' terdim boji sa nebéfa,
V' teshah svojiga teléfa,
V' vfih pretéshnigah svéta.

Molitev.

Savolj svétiga molzhanja
Janesovga, Bog, si dal
Svoji zerkvi zhaft blifhanja,
Novo krono njéni glav':
Daj nam gnado govoriti,
Kakor gré, se s' tim sdrushiti,
Ktérih jesik ni grefhil.

She ena od svetiga Janesa Nepomuzena
Marternika.

1.

O junak nepremaglivi,
V' vódo vershen is mostú;
Ti v' molzhanj' nepremaklivi
In pred kraljem bres strahú.

2.

Kralj sashuga te vmoriti,
Trinog rane naredí;
Véshejo roke vervi ti,
Ude ogenj osmodí.

3.

Sa vse martre in plashila
Janes svet ne mara nizh;
Njega ne premaga fila,
In od spovdi je molzhezh.

4.

V' ljubesnivimu plemenu
Janesu ferzé gorí,
Pridgar v' boshjimu iménu
Prav fladkó pregovori.

5.

Sdaj s' ljubesnijo pravizhne
K' svojimu Bogú ravná:
Sdaj plashí, in s' tim krivizhne
Mozhno vlézhe od pekla.

6.

On pomaga sapushenim,
In podpéra réveshe;
Dobro jme da obrezhenim,
Vsdigne vse pretéshnike.

7.

Prez se Janes rasodéne,
Komej je bil pokopán;
Škos njegove truge sténe
Grédo zhudesha na dan.

8.

Tak' ozhitno oframoteni a)
Rabeljni so shalofni;
Vrédi od Boga tepeni
In ozhitno shtrafani.

a) ozhitne zhudesha so sprizhevale Janesovo svetloft in kri-
vizo njegovih vmorivzov.

9.

On poverne zhasno sgubo,
Dobro jme se najde sdaj;
Zhe mu ti storish obljubo,
Pride vkradeno nasaj.

10.

Tù bolesni stran odganja a)
In ljudém shkodlivi zhas;
Tù je varnost vsakidajna,
Zlo pred smertjo varje nas.

11.

Shivi jesik she sprizhuje, b)
Kakor Abelnova kri,
De Bog zhes pravizhne zhuje,
Ako tud' ne govori.

Molitev.

Daj nam v' dobrimu ostati,
Ljubi Bog, to vsak sheli;
Gréhe vse v' sotsah oprati,
Kdor se va-nje potopi.

XVII. dan Velkiga travna.

Od svetiga Jofhta Pufhavnika.

1.

O ljubesniva gora,
Takó povikshana!

a) v' Progu, kjér Ieshi. b) shivi jesik, to je, kakor bi bil shiv.

Veséla vérnih sbora,
Obilno zhiplana!
Od brumnih sasheljena
In tud' od greshnikov;
Od shalost' polvezhena
In sols spokornikov.

2.

Te vrédno pozhasfiti,
Preljubi svéti Josht,
Sa pomozh te profiti,
Sa nam potrební trosht,
Šo nashe svéte shelje,
Na svet' ponishanéh;
Ti sprofi nam veselje
In zhasht svelizhanéh.

3.

Ishite le nebésa,
Obljubljenéh saklád,
Oshivniga drevésa
Šladkosti polni sad,
Kjér Bog se rasodéva,
De dusha koperní;
To Jesus nam veléva,
In serza nam budí.

4.

Švet Josht! ti terdna skala,
V' tih sheljah prav gorezh;
Ker tebe ni dershala
Nasaj nobena rézh,
Ne zhasht minljiv'ga trona,
Ne smishljena sladnost,
Ne lépa, slata krona,
Ne hvaljena modróst.

5.

K' ti Judikal kraljestvo a)
Ponudi, krone blis̄h,
Posemljiskò poséstvo,
K' Bogú po svet hitis̄h.
V' saúplivi molitvi
Ti boshjo voljo svésh;
V' popolnima lozhitvi
Še kroni odpovés̄h.

6.

Švet Josht! fi she duhoven
V' pufhavo Rajo shel;
Gorezhnosti pa polni,
Ši mas̄hnik zlo postal.
Ši mas̄heval v' kapéli,
Od Hajmo s-sidani; b)
Ljudjé te radi jméli,
Od tebe troshtani.

7.

Ši shivil v' ti pufhavi
Bogú zhes dvajset lét
Špokorno 'no v' teshavi
Ša blashni vezhni svét.
Isgled nad tabo jmamo
Pokore delavne;
Pa v' gréhe se podamo
Takó perlisnjene.

8.

Pa raj mehkó shivljenje
Imamo, ko Boga,

a) kralj v' Bretagne na Franzoskim. b) Hajmo, kues v'
Ponthicu, kamor je svet Josht perbeshal.

In kakor pokorjenje
Prevsétniga serzá.
Zhe v' lastnim satajenji
Bi vsak poboshen bil,
Bi tudi v' tim shivljenji
Obilno gnad dobil.

9.

O srézhna tvoja dusha,
Preljubi sveti Josht!
Sdaj vézhno flast okusha
Sa to samoto v' borshť.
O spomni se naf milo,
Od gréha svodenih,
De najdemo plazhilo
In zhašt isvoljenih.

10.

Poshégnaj to kardélo,
K' zheshenju sdrusheno,
Rasfhírjeno deshelo,
V' nadlogah skušheno.
Perporozheni slasti
Šo tebi romarji,
De vfi shelé dopasti
Bogú in svet' Marij'.

Molitev.

Podpri molitve nashe,
Te profimo, Gospod,
Darvane svéte mashe
V' svétiga Joshta gód.
Njegove proshnje vslifhi,
Ker on je tebi vshézh,
De vfi po tvoji hifhi
Sdaj bomo hrepenézh'.

XXII. dan Velkiga travna.

Od svéte Helene Zesarize.

1.

Bod' zheslhena, svéta Helena,
Danef is use mozhi!
Teb' perpognemo koléna,
K' teb' povsdignemo ozhi.
Naf ne mika tvoja krona
S shlahtnih kamnov in 's slatá:
Ampak tista, o Patrona,
Ktéro Bog v' nebéfh da.

2.

Na Englendarfskim rojena,
Kralja Kojla sama hzhi,
In s' Konshtanzjam sarozhena
V' temi ajdovske nozhi.
S' tim zesarjem fi shivéla
V' mir' sakonfskiga stanú;
S' njim fi Konshtantina jméla,
Ljubesniviga finú.

3.

Škos teshave in britkosti
Te je vodil vézhni Bog
Do nebéfhke visokosti,
Do deshele bres nadlóg.
Sapushena od zesarja,
Delezh bil tvoj Konshtantin:
Sginila sakona sarja,
Prifhel shalofni spomin.

4.

Bog pa svéto véro tebi
Ino Konfhtantinu da ;
In te vlézhe s' gnado k' sebi
Od goljufniga svetá.
Potolashi te v' teshavi,
V' krishih te rasveselí ;
Škerbno te v' ljubesni pravi
Štanovitno rasvetlí.

5.

V' dobrih délih fi kasala
Šad poterpeshlivosti ;
Nigdar vezh od njih nehala
Savolj boshje milosti.
Bog je tebi dar dodélil,
De fi najdila svet krish ;
S' tem te možhno rasvesélil,
De po njemu hrepenish.

6.

Kaj zhem dalje govoriti
Od dobrot do réveshov ?
Kaj kristjanam osnaniti
Od sidanja tempelnov ?
V' bukvah vézhniga shivljenja
Je vse to sapifano,
Kar fi dala is zhefhenja ;
Vezh ne bode sbrifano.

7.

Sdaj njé vtrudene koshize
Mirno v' Remf pozhivajo, a)
In na profhnjo té svetnize
Gnade nam isvirajo ;

a) mesto na Franzoskim.

O de bi s'he mi dobili,
Kar je tréba gres'nikam:
Réf, de gres'niki bi bili,
Vender pa s' saupanjam.

Molitev.

Kadar pridejo nadloge,
Šilna tésha na serzé,
Glej na našhe profsnje mnóge,
Oh, dopólni nam sheljé;
Šej si našha ljuba mati,
Védno glédašh milo naš:
Daj nam sauplívó stati,
Dokler mine sdajni zhaš.

XXV. dan Velkiga travna.

Od svetiga Urbana Papesha, Marternika.

1.

Sveselite se, kristjani,
Vi ponishniga duhá!
K' svetimu Urbanu sbrani
Is poboshniga serzá!
Gléjte svójga pomozhnika,
Škušheniga papesha;
On je vam pomózh velika
V' zhašti svojga sédesha.

2.

On je bil nar vikšhi mas'nik,
Švéte zérkve poglavár;

V' svét' ljubesni vnét flushabnik,
In Bogú perpravni dar.
Nashe serza naj pojejo
Zhaft Bogú sdaj dan na dan;
Védno hvalo naj dajejo
Tudi svétimu Urban'.

3.

Kdo popishe bolezhine
In Urbanove skerbí?
Kdo hudizhove lovine,
V' ktére vérnike loví?
Švét Urban se pa postavi
Sa pastirja vsih ljudi,
De bi vse na pashi sdravi
Varval satana vesí.

4.

Blagor tebi! ti si dvakrat
Jesusa serzhnó sposnal;
Pa sodnik ti pravi takrat: a)
Ši ljudi sapeleval.
Vershen v' temo terde jézhe,
Pa od vernih obiskan,
K' Bogu mólisih s' njim gorézhe:
K' sodbi sopet bil peljan.

5.

Šmerti tolk ljudi vmorjenih,
Prav' sodnik, le ti si kriv,
Ker molikov isrozhenih
Nifi molil sabavliv.
Na! Zezilije 'n Valerjana
Premoshenje kjé je to?

a) Almahí.

Ker od tebe sapeljana
Šta vmorjena bla sató.

6.

Vfi sa Jesufa vmorjeni,
Rezhe papesh, fhe shivé;
Tudi, ktéri rasfvetleni
Vbogim radi podelé.

Sopet ga je v' terdo jézho
Rékel oblaftnik sapret';
Švét Urban pa jma sa frézho
Sa svelizhno véro vmret'. a)

7.

Luzh njegova je svetila
Vernim v' frédi té nozhí;
Brumne ftotnike uzhila b)
K' nébu vsdigniti ozhi:
O nikar vezh ne jokajte
Sdaj savolj preganjanja;
Raj se v' boshjo voljo vdajte,
V' flavo isvelizhanja.

8.

Kader sdrushene moliti
Zhuti varih Antolin,
Tudi hozhe kerfhen biti,
Profi, ker je verni fin.
Urban njega sdajzi kerfti,
Birna in poterdi ga;
Ter obhaja vse po verfti
Sa zheshenje prasnika.

9.

In ob glavo Antolina
Je sato Almahi djal;

a) v' létu 230. pod zefarjem Alefandram. b) ki fo po no-
zhi k' njemu v' jézho prifhli.

Šil' Urbana, opominja,
De bi zhaft molikam dal.
V' tempel vélkiga molika
Rezhe papesh perpeljan:
Naj se boshja mozh velika
Sdajzi skashe in osnan'.

10.

Prez ga boshja mozh podere, a)
In na kofze rasdrobí;
Oblastnik se stran pobere,
Od strahu domu sbeshí.
V' tempel Djane perpeljani, b)
S' gajshlam rasmefarjeni,
Šo v' ljubesni boshji vshgani,
K' molikvanju filjeni.

11.

O tovarfhi! ostanite
Štanovitni, prav Urban;
Sa plazhilo se trudite,
De bo frézhno boj konzhan.
Mi ne molimo Dijane,
Vedite vi trinogi;
Le vi dopolnite djanje,
Kar je rékel Almahi.

12.

Glave so jim odletéle,
S' mezhem jim odsékane:
Dufhe pa so shle veséle,
V' hram nebéshki s-hranjene.
O molite in profite
Sdrusheni Bogá sa naf,

a) vélkiga molika. b) Djana, boginja lovzov.

Gnado to nam sadobite,
De bo frezhen sadni zhaf.

13.

Švét Urban! svetinje tvoje
Na Franzosovskim leshé!
Manjshajo sovrashne boje,
Tudi naf rasveselé.
Pomozhnik u' vsih smifhnjavah!
V' mnogih shaloftnih skerbéh,
V' bolezhinah in teshavah,
Varùj slasti naf u' gréh.

14.

Vsak per tebi pomozh ishe,
Kadarkol ga kaj bolí;
Rad pertezhe v' to svetishe,
S' tabo shelno govori:
Taziga ti perporozhi
Jesufu, o svet Urban,
De mi vfi po sdajni nozhi
Pridemo na vézhni dan.

Molitev.

Daj nam, Bog vfigamogozhni,
Ker ta god obhajamo,
De mi po ti profhnji mozni
Tebi serza vdajamo.
Sa to zhaft naj nam pomaga
Švet Urban nash ljub' Patron,
Savolj boja in premaga
Priditi na svetli tron.

XXX. dan Velkiga travna.

Od svéte Angele Divize, Vpeljavke Nun
svéte Ursule.

O nevésta Jesufova,
Kakor angel Angela!
Ti flushabniza njegóva
In obilno shégnana!
S' njim se mlada sarozhila,
Ši nar bolji dél svolila.

2.
Modra dékliza sheléla
Ši samoto, ne igrabh;
Ši v' molitvi mózh prijéla
Še ogniti v'fih svijazh:
S' tim si vterjena postala,
De bi naf k' Bogú pelala.

3.
Lépi tvój obras ulézhe
K' sebi serza v'fih ljudi;
Pa tvoje serzé gorézhe
Mir, ljubésen jim sadí.
Mirni angel so ti rekli,
K' tebi vselej radi tekli.

4.
Zhista v' serzu, módra v' nóshí,
Šramoshljiva nózh in dan;
V' tebi gnada se namnoshi,
Koder hódish, se osnan';
Mésta, kjér si ti 's dobróte,
Sapusté nevarne smóte.

5.

Švéto Jesufov' terplénje
Te je vfo prefunilo,
Martre, nafhe sadolshenje,
Tebi v' duſho vtifnilo;
Njemu in Mariji dala
Ši se v' dar, in ne kafala.

6.

Šhla v' deshélo poſvezhenó
Od njegovih zhudeshov,
K' je dobil ovzó sgubljeno,
Po valóvih varno fhel;
Dar na krishi dopernéſel,
Vftal od ſmerti v' ſvojim méſu.

7.

Al na pot' fi oflepéla,
To je volja boſhja bla;
V' véri vender tje hitéla,
Ob ti luzhi frézhno fhla.
Téſho téga krisha vséla,
Vdana Jéſufu 'n veſéla.

8.

Nove gnade tí perpravi,
Kadar fi ſpreglédala;
Bog, ki vdari in osdravi,
Tebe réſhi is murjá;
Vshiga v' možnimu pleménu
Tebe k' ſvétimu naménu.

9.

She pred tabo ſo v' nebéſa
Svóljene divize fhle; a)
Té ſo pa ſladnoſt teléſa
S' gnado boſhjo ſmagale;

a) nektère ſo pred ſveto Angelo vmerle.

Varno morešh jih voditi,
One pa mladost uzhití.

10.

Ti redišh svestó dekléta,
Ti njih ljubesniva mat' ;
Drushba ta na daljne léta a)
Zvete, sdaja shlahtni sad,
Šad kerfhanškiga uzhenja,
Šramoshliviga shivlenja.

11.

Angela! pogléj prav milo,
Angel svétiga mirú!
Na to sdrusheno shtevilo
Glasno klizhi naf domú, b)
De mi 's golufije mésta
Najdèmo nebéshko zésto.

12.

Profi ti sa naf, dodéli,
De bi vsak na svojim kraj'
Šlushil krono s' dobrim déli,
Ki ga zhaka v' svetim raj'.
De bi shel po pot' pravize
V' Jesufove veselize.

Molitev.

Angelško shivljenje vsadi
V' nafhe serza, o Gospod,
De se odpovémo radi
Švétu vselej in povsót,
De nam Angele molitev
Šprófi vézhno veselitev.

a) drushba Urhulinarz je she tri sto lét. b) v' nebéfa.

XXXI. dan Velkiga travna.

Od svétiga Kanzjana in Tovaršhev
Marternikov. a)

1.

Pojdi, zhlovek, tje v' teshavi
Do Benéshkiga morja,
Mirno semljo tam posdravi,
To, kar ona v' sebi jmá.
Tamkej svet Kanzjan pozhiva,
Nafhe fare pomozhnik;
Gnade od Boga dobiva,
Nam delí ta marternik.

2.

Gnada boshja se je vnéla
V' njega serzu frezhnimu,
In rodila dobre déla
Po namenu vezhnimu.
Blagor tebi, Proti, mafhnik!
Kar si vsjal, obselení;
Kanzjan, reveshev tolashnik,
Dobrih dél opustil ni.

3.

S' svojo filno bogatijo,
S' Protam, s' bratem in s' sestró b)
'S Rima gré zhes Forlanijo
V' Akvilejo prav serzhnó.

a) XXIV. dan Maliga travna se obhaja spomin snajdenja svetinj svetih marternikov Kanzja, Kanzjana, Kanzjanile, Krisógana, Anastasje in Protá. b) Kanzi brat, Kanzjanila sestra, Proti uzhenik,

S' boshjim ljudstvam raj terpéti
Zhe teshave in britkost',
Ko veselje v' grehu jméti,
Vshivati svetá sladnost.

4.

Takrat sta gospodarila
Djoklezjan in Mafimjan,
Vérne zhes in zhes morila,
De je she spomin strashán.
Oh shivljenje je sapadel,
Kdor je Jesufa sposnal;
Martran bil je zhes navado,
Zhe je njega osnanval.

5.

Ali svetimu Kanzjanu
Se povsdignejo sheljé;
Gré po jezah do kristjanov,
Deb' poterdil jim serzé.
Sadnizh pravi jim ozhitno:
Ostanite v' svéti vér'
Zlo do smerti stanovitno,
Tam val zhaka blashni mir.

6.

S' zhudeshi je to poterdil,
Kar je pridigval poprój;
S' tem Dulzidija rasferdil,
Poglavarja v' Akvilej'.
Kér so pak od tam sbeshali,
Kakor Jesuf sapové: a)
Šo shivljenje v' Grado dali b)
Sa njegovo svéto jmé.

-
- a) Zhe val v' enimu méstu preganjajo, beshite v' drugo.
b) Grado, val med Akvilejo in Terstam.

7.

Sdajzi té ljudi oklenite,
Vkashe zesar Djoklezjan, a)
In ob glavo jih denite,
Velki travna sadni dan. b)
Vsi so naglo pokleknili
Prav veseliga duhá,
Sa pomozh Boga profili,
Sa njegov'ga angela.

8.

Bres strahú so glave dali,
Polni svoljenih prostóšt',
Še v' nebésa prepeljali,
Vshit perpravljene sladkóšt'.
O svetniki neoplasheni!
Vi nas tù podpérajte,
In slushabnikam, zhesheni,
Mlazhne serza vshigajte.

9.

Delaj, zhlovek, sdaj sa vezhnošt'
Bres nehanja nozh in dan:
Le pomisli, kaj 's gorézhnošt'
Je perdélal svét Kanzjan.
Nikdar, nikdar se ne vtrudi,
Sopernikov se ne boj;
K' dobrimu se védno búdi,
Švéti raj bo kmalo tvoj.

Molitev.

Vshigaj svoje ljudstvo sbrano
V' svét' grézhnosti, Gospod,

a) Dulzidi je do zesarja pital, kaj mu je s' njim tako
sblahtnim storiti. b) so bili vmorjeni.

Milo v' svetiga Kanzjana
In tovaršhev rojstni god, a)
De bi varno v' tem shivljenji
In na prošnjo martranih
Iméli po njih saflushenji
Upanje svelizhanih.

II. dan Roshniga zvéta.

Od svétiga Erasma Škofa Marternika.

1.

S' sheljnim serzam zhašt svetnikov,
Ljuba dušha, spremišhluj;
Švétih shkofov, marternikov
Šlavo danes milo poj.
Kratke in minlive
Martre ljubesnive
Vézhno zhašt nam pernesó,
In veselje prefladkó.

2.

Moja dušha! bod' veséla,
Švetiga Erasma hval';
Trudniga moshá od déla,
Luzh gorézho na stajal'. b)
Ljubi svét Erasm!
Dober in prijasen,
Daj, de tebe prav zhaštim
Vrédi, kakor te shelím.

a) dan martre, kér so k' novimu shivljenju rojeni. b) Škof, osnanovavz svétih refniz na shkofije sedeshi.

3.

V' dobro parst drevó vsajeno
Tudi dober sad rodí;
Lépo rosho raszvetljeno
Šlédni zhlovek poshelí.
Tako tvoji sglédi
V' djanji in besédi
Vérne serza sveselé,
De te sdrusheni zhašté.

4.

Kér si osnanval resnizo,
V' sveti sholi poduzhen,
V' djanji kasal všim pravizo,
S' možhno gnado poterjen,
Te derhal sovrashi, a)
In sednika drashí,
De te vkashe shtrafati,
Grosovitno martrati.

5.

Narpopred so tebe bili
Oh s' svinzhénim kuglami,
Potler pa, Bogu se všmili,
Te pretepli s' palzami;
Šmole rastopili,
Vóska na-te vlili,
Tudi olja vréliga,
Tebi neshkodliviga.

6.

Na povelje Masimjana
Te na novo martrajo;

a) isdajavzi, trinogi. Svet Erasm je terpel pod Djoklezjanam in Masimjanam v' svojim mestu Formia, sdaj pod papesham, v' letu 303.

Radi vbogajo tirana,
Nove martre snajdejo,
Martre grosovitne,
Sdaj pak imenitne,
Štanovitno fi prestal
Š' tim serzhnosti nam dajal.

7.

Potler te poklizhe 's trona
Bog 's nevrédniga svetá;
Zhakala je tebe krona
'S shlahtnih kamnov, is slatá;
Tvoje bolezhine,
Rane 'n spezhenine
Te v' nebéfih ne bolé,
Ampak filno veselé.

8.

V' mest' Gaeta so koshize
Trupla polvezheniga,
De tolashijo dushize
S' gnadam danim od Boga.
Nekaj jih je bliso
V' kloshtru per Parisu; a)
Vender tebe vfi zhasfé,
Kjér je snano tvoje jme.

9.

Tebe klizhejo mornarji
Na pomozh s' saupanjem,
Kadar jih plashé viharji
In morjé s' saletvanjem.
V' mozhi Jesufovi
Vtihnejo vetrovi
Dushni in telésni vfi,
S' tvojo proshnjo vmirjeni.

a) v' kloshtru Gurnè, kamor verui rad popotvajo.

10.

Mi se tebi 's ferza sdamo,
Švét Erasm, ljub Patron!
De se vfi k' Bogu ravnamo,
Šprofi nam na svojmu tron',
De sveštó teshave,
Réve in skufhnjave
Šrézhno tù premagamo,
In k' veselju vstajamo.

Molitev.

Ti naf med hudobnim rodam,
Vézhni Bog, ne sapustifh,
S' svétiga Erasma gódam
Vfako léto sveselifh:
Milo nam dodéli,
Po ti fari zéli,
De naf varje nozh in dan
Dufhnih in télesnih ran.

IX. dan Roshniga zvéta.

Od svetiga Primasha in Felizjana Martnikov.

1.

Kako je dobro, fletno,
Zhe so bratje sdrusheni;
Kako Bogu prijétno,
Zhe so v' vér' sedinjeni:
Jih svéti Duh sprehaja,
Veselje svét'ga raja,
Hrepené po vezhni flast'.

2.

Ta je ljubesen prava
Med poboshnim bratami,
Kér jih ne lozh' teshava,
Tud' ne boj med martrami:
Ne ishejo zheshenja,
Ne mehkiga shivljenja,
Ampak le nebéfhko zhaft.

3.

Ljubesen svét premaga,
Njega spazhene sladnost';
Odganja serzhno vruga
S' mézhem vterjene svetost'.
Na Kristusovi poti
Nobeden ga ne smoti,
Gre v' zhaftitlivo nebó.

4.

Ljubesen to sta jmela
Švet Primash, Felizjan;
Le v' Kristusu shivéla,
Dala kri 'n shivljenje sa-nj.
'S podafhane teshave
Šhla v' s-hranjene dishave
Ktérik konza tam ne bó.

5.

Po vkasu Djoklezjana
Šta v' shelésje vklénjena,
Vsa v' boshjo voljo vdana
V' terdo jézho vershena.
Od angela spushena,
Šta vero isrozhenó
Per gosposki prizhala.

6.

Jih nárasno peljana
Rabeljni so martrali;
Na pervo Felizjana
V' pravi veri skufhali;
Ga h' kolu pervesali,
Tri dni nizh jésti dali,
De je visel, komej shiv.

7.

O Primash! vidish brata,
Ga sakréga oblastnik:
Je najdel frézhe vrata
Vfih pametnih verstnik.
Zesarju zhe dopasti,
Per njemu biti v' zhafti;
Primash! stori she ti takó.

8.

Povédal je vse meni
Angel, kar moj brat terpi;
V' tih martrah s' njim me skleni,
To samó moj duh sheli.
Le svinza rastopite,
Ga njemu v' usta vlite,
Je savpil sodnik strashnó.

9.

She levi perlisvali
Šo se jima prav lepó;
Ljudje se spreobrazhvali,
Kér so vidli zhudo to.
Na to veliko flavo
Jih rezhe djat' ob glavo,
Ves togotni oblastnik.

10.

O ljuba dušha! jokaj,
Sazhni Jesufu shivét';
Pomisli, de je to kaj,
Is ljubesni boshje vmret'.
Poglej, ta dva svetnika
Sdaj našha pomozhnika,
Šveto upanje vmorí.

11.

Hrepen' po vezhni slavi
Bres nehanja, moj krístjan;
Poskufhena v' teshavi
Šveti Primash, Felizjan
Šta v' boji terdna štala,
Molila, se ne bala,
Kar je vksal hud sodnik.

12.

Profita sa vse vérne,
Slasti sa naš farmane;
Šprofita zhase mirne,
Šhtrafinge pomanjšhane.
Nevarna in velika
Je vojska, o svetníka!
Nam na poti volk'.

Kjér je samo svét Primash pomozhnik.

12.

Pomagaj nam, svét Primash,
S' svojo proshnjo upano,
Do naš ljubesen imash,
In oblašt usmiljeno,
De bomo 's tega boja
Refhili dušho svojo,
Sadobili svéti raj.

Molitev.

Daj nam, o Bog, zhutiti
Tvojga varstva védni dar,
Od tebe sadobiti
Tvoje gnade mirni shar,
De teb' perporozheni,
Mozhnó rasveseljeni
Šveti god obhajamo.

XIII. dan Roshniga zvéta. Od svétiga Antona Padvanskiga.

1.

Veselje po svetost'!
Napolni mi serzé,
De pésem vse sladkost'
Prijétno 's mene gré
Od svétiga Antona,
Od nashiga Patrona,
De prejmemo shivljenje
Sa sdrusheno zheshenje.

2.

Preljubi svét Anton!
Veselje angelov,
Kristjanov vsih Patron,
Pomozh popotnikov;
Ti glas besede boshje!
Nabrusheno oroshje!
O spréjmi to zheshenje,
In daj 's nebes shivljenje.

3.

Ljubesni boshje shar
Ti je ogrel serzé,
Poboshnosti altar,
Kjér brumnosti sheljé
Šo nozh in dan goréle,
Le Jesusa sheléle:
Dodéli nam shivljenje
Sa sdrusheno zheshenje.

4.

Šhe mlad u' klofhter grésh,
Še lozhish od svetá;
Ši vojsko napovésh
In poshelenj' mesá;
Še nozh in dan strahujesh,
Š' veseljem ponishujesh.
Dodéli nam shivljenje
Sa sdrusheno zheshenje.

5.

Ljubesen v' teb' gorí,
V' kateri ves ushgan
Preliti svojo kri
Ši védno bolj shelján;
Pa Bog te pélje dalje
Is lepe Portugal'je
Sa Apostolsko délo,
Teshavno, pa vesélo.

6.

Ponishnih besedí,
Nikogar ne jesish;
Kar vésh, in to, kar si,
Per sebi obdershish.
Vangéli osnanujesh,
Vse k' Bógu napeljujesh;

Hudoben te poslušha,
Is gréha vstati skušha.

7.

Na Lafhkim Ezelin
Je grósa vsih ljudi;
Na trona visozhin'
Bogá se ne boji.
Na tvoje posvarjenje
Obéta nov' shivljenje;
Is trona visokosti
Še vershe is krotkosti.

8.

Deb' sveti raj dobil,
Še trudish nozh in dan,
Gorezh in ljubesniv,
'No v' boshjo voljo vdan.
Zhes brate si postavljen,
Šlushiti vsim perpravljen;
Svestó uzhih resnize
Poklizane ovzhize.

9.

V' tem' méstu Padova
Še k' Jesufu ravnash;
Od truda 'n martranja
Shivljenje dokonzhalh.
Oh tvoja smert je frezhna,
Gotova krona vezhna;
O daj she nam shivljenja
'S nebél savolj zheshenja.

10.

Teló, ki tam leshí,
Ni drujiga, ko kost, a)

a) mešo je strohnelo, samo jesik ne.

Obilni zhudeshi
Osnanijo svetóft; a)
Poséбно pa v' jesiku
Je zhudo prav veliko;
Trohnoha, o kristjani,
V' jesiku se ne snani.

11.

Padvani te zhafté,
Tvoj god obhajajo;
Po svétu vsi ljudjé
Še k' teb' sahajajo.
Mi tudi smo se sbrali,
Deb' tebi hvalo dali;
Daj nam savolj zheshenja,
O svét Anton, shivljenja.

12.

O profi vsaki zhaf,
Mogozhni nash svetnik,
Per Jesufu sa naf,
V' potrebah pomozhnik!
Shivino nam obvari
Po nashi proshnji stari,
De tvoje saflushenje
Polajfha nam shivljenje.

Molitev.

Naj ta zhaftitliv god
Vfo zerkev sveselí;
Pomozh, o Bog, ji bod'
Sa vse, kar poshelí,
De proshnja svet'ga Antona
V' blifhavi tvojsa trona

a) tvojo.

Od grehov jo odvéshe,
De svéti raj doféshe.

XV. dan Roshniga zvéta.

Od svétiga Vida Marternika.

1.

O blagor, zhe v' mladosti
Bogu se posvetísh;
Po svoljenih modrosti
Ponishno hrepenísh;
Zhe 's trudniga teléfa
Osérafsh se v' nebéfa;
Zhe nozh in dan skerbísh,
De v' brumnofti shivísh.

2.

Zhe sledni dan satérafsh
Mesó in svojo kri;
Sa svétam se ne osérafsh,
Sa tem, kar on shelí;
Zhe nosísh rad teshave,
Premagafsh vse smotnjave;
O blagor teb' kristjan!
Ne bodesh sapeljan.

3.

Per vodi safajeno
Drevo rad' selení;
Shivali sagrajeno,
Dobrotni sad rodí;
Storí sa dní vrozhine
Globoke korenine;

Ne smaga ga vihar,
Nobena huda stvar.

4.

Sakaj le popisujem
To srafheno drevó?
Sakaj ne osnanujem,
Koga poméni to?
Mladénzha svét'ga Vida,
K' sa véro svojo kri da,
Patrona nashiga,
Svestó zhesheniga.

5.

Lepó sta ga sredila
Kreszenzja in Modest; a)
Ga v' véri poduzhila,
Še po kerfhansko vést'.
Ozhéta tare jesa, b)
De Vida tepe 'n pésa:
Al ti se ne podash,
Molikov ne sposnash.

6.

Premagash Valerjana, c)
Mladenizh sanizhvan,
Zesarja Djoklezjana,
V' shelesje sakovan;
Šo smole v' kotel vlili,
In svinza rastopili;
Potem te v' kotel djal',
Še tebi posmehval'.

7.

Le martraj, kar se t' ljubi,
Ti zesar Djoklezjan:

a) njegovi rejni starishi, tudi svetnika, marternika, katerih spomin se tudi danes obhaja. b) Hila. c) deshélni poglavar.

Nobeden ne obljubi, a)
Od tebe sapeljan,
Od vére odstopiti,
In dušho pogubiti;
Vsi v' Bogu so vesel'
Hvaléshno pésem pél'.

8.

Na sadnje ste vmorjeni,
Na kosze štergani;
Pa v' duhu sveseleni,
In tam svelizhani,
Kjér martre in britkósti
Še v' upane sladkósti
Saréš spreminajo,
Nigdar ne minejo.

9.

Satórej, zhe v' mladósti
Bogú se posvetiš;
Svelizhne uzhenosti,
Ko svéti Vid, shelíš;
O blagor teb' mladenizh,
Teshava ti ne dé nizh;
In ti, o dekliza,
Sa svét nimash serzá.

10.

Bi vselej frezhna bila,
Kar frezhe svet imá,
Bogu svestó flushila,
Od njega varvana,
Bi mir vestí vshivala,
Bogú vso zhašt dajala;

a) ne Vid, ne Modest, ne Kreszenzja, kér so škupej martrani.

O blagor teb', kristjan,
Sa blashni vézhni dan.

11.

Mladénzhi! o dershite
Še zhistofti svestó,
Sa krono se trudite,
Vaf profim sdaj lepó;
Pa tudi vaf, dekléta,
Vse svoje mlade léta
Naj zhistoft varje vaf
Pred greham vsaki zhaf.

12.

Poglejte svét'ga Vida a)
Tako she mladiga!
Sa véro svojo kri da,
Ker ljubi Jesusa,
Naturo jmel meséno,
Ljubésen pak ognjéno;
Sató je vse prestal,
V' nebésa se podal.

13.

Ljudje po zéli sari
Te profimo, svét Vid,
Pred gréham naf obvari,
Nefrézham daj odjit',
De 's trudniga telésa
Še vsdignemo v' nebésa,
Veseli v' sveti raj,
Kjér homo vekomej.

Molitev.

Daj, Bog, modrósti prave
Na proshnjo marternkov;

a) dvanajst lét stariga.

Terdit' nauke sdrave
Poslanih mashnikov,
De vsak to sanizhuje,
Kar k' hudim napeljuje,
V' ljubesni ves gori,
In, kar je prav, stori.

XXII. dan Roshniga zvéta.

Od svetiga Ahaza in tovaršhev Martnikov.

1.

Vsi pravizhni bjo shivéli
Per Gospodu vekomej,
Od Boga svešto prijéli
Lepó krono, svéti raj.
On jih bo pokrila s' desnizo,
Branil s' stégnjeno rokó;
Tudi na-se djál pravizo,
Kakor gré, jih sodil bo.

2.

Svéti Ahaz in tovaršhi
Šo té krone upali;
Kadar rabeljni in staršhi a)
Šo jim s' martram shugali.
On je préd molikam flushil:
Polvarjen od angela,
Še je pa s' kristjani sdrushil,
Molil praviga Boga.

a) staršhini, poglavarji.

3.

V' vojski se serzhno vojskuje,
Raspodi sovrashnike;
Še ponisha in sposhtuje
Pravovérne mashnike.
To spremimbo pa je svédel
Rimski zesar Hadrijan,
Martrati jih sapovédal,
Ves togoten, sapeljan.

4.

Sdaj se vezh ne po zhloveshko
Sa ta svet vojskujejo,
Ampak le sa zhašt nebeshko
Šerzhno povsdigujejo.
Bilo pa je njih oroshje
Véra in saupanje;
Ne zhloveshko, ampak boshje
Sa vojskhake svoljene.

5.

Divji trinogi snofili
Šo se, kakor sver, nad njim;
Jih terdó na krish perbili,
Še smejali krishanim.
S' ojtrim shebli jih prebodli,
Šerza jim presunili:
S' tem premagati jih hotli,
Pa zlo nizh opravili.

6.

Gospodar nebél in semlje, a)
Bóg in Ozhe vsih stvarí!
Ktér isvoljene odjemlje
Š terde teme in nozhí:

a) tako je molil Ahaz in tovarshi v' hudih martrah k' Bogu.

Špréjmi nafhe dushe milo,
V' Jesufu odkupljene,
Daj nebéfa sa plazhilo,
V' tvoj' ljubésni upane.

7.

Kdo po vrédnosti jim poje?
Té svetníke prav zhasí?
Kér so dal' shivljenje svoje
In sa véro svéto kri.
Ti vojshaki imenitni,
V' ojltri martri fkušheni,
Šo ostali stanovitni,
V' boji nepremaknjeni.

8.

Sdaj pomisli, vérna dusha,
Bog flushabnike takó
V' hudi pezh' teshav poskufha,
Kakor zhisti se slató;
Jim pokashe sladko vado, a)
In jih déne na altar; b)
Jih podpéra s' možhno gnado,
Vsame sa prijétni dar.

9.

O preljubi marterniki!
V' svéti raj prestavljeni;
Nafhi svésti pomozhniki!
Bodite posdravljeni.
Sdaj nam vafha véra svéti,
Vafh isgled spodbada naf;
Torej shelimo vam péti,
Na pomozh poklizat' vaf.

a) vada, sveri nastavljena jed, tukej pa nebeshko veselje.

b) ker so po njegovi svéti volji in savoljo njega vmorjeni.

10.

V' bolezhinah ste shivéli,
Gnade rad' sprejémali,
In do sadniga veséli
Jesufa pošnémali.
Švoje oblazhila vprali
V' kervi roshenfarbani;
Sdaj ne bote sdihovali,
Tam na vézhno trofhtani.

Molitev.

Bog! katér nam dasih zhaštiti
Švojih marternikov gód,
Ki so dali se vmoriti,
Miloštliv nam vernim bód';
Daj se ti nam veseliti
Njih sdrushenja vsaki dan,
S' njim na vezhno se sdrushiti
V' serzhni hvali tvojih ran.

Od svétiga Ahaza in od svéte Barbare.
(sa mesto Idrija).

1.

Svéti Ahaz is altarja,
Ljuba svéta Barbara!
V' terdi martri, v' fréđ' viharja
Od Boga obvarvana,
Vsmilita se škerbnih knapov,
V' teshkim délu pod semljó,

Varita ponishnih bratov ;
De vfi hrepené v' nebó.

2.

Nafhe shalofne teshave,
Délo, skerb in voda v' jam' a)
Té naj klizhejo v' vifhаве
Na pomózh per svétim hram'.

Vaj obilno saflushenje
Naj da gnado sadobit',
Nafhих gréhov sadolshenje
V' folsah nafhих serz omit'.

3.

Vama v' profhnji 'n svéti shelji
Še perporozhujemo ;
Šhahte v' temni ti desheli
Vama posvezhujemo.

Jesufa lepó hvaliti
K' zhafti vajimu imén',
Sadnizh pa v' nebéfa priti,
To je nafh edin namén.

re. **XXIV. dan Roshniga zvéta.**
Od svétiga Janesa Kerfnika.

I.

Rasglasujte zhaft svetnika
Okol Hebrona goré!
Šlavo Janesa kerfnika,
Ki mu prav obilno gré.

a) XXX. dan Kimovza 1837 je voda v' jamo perderla.

Osnanite ne le snanim,
Kako je bil Janes svét;
Tudi vřim pobóshno sbranim,
Kako je sovrashil svét.

2.

Zhudno je spozhétje bilo,
S̃he imé je zhudno blo;
Zhes in zhes sej' govorilo:
Kaj le 's téga fanta bo?
Kar je bilo rasřvetljenih,
Iména zlo flovezhiga,
Kar od shene je rojenih,
Zhes-nj ni blo vézhiga.

3.

Torej arfe sabrenzhite,
S̃trune milo vshtimane!
Boshjo flavo osnanite
In njegovo vsmlenje.
Gléjte, v' ti poboshni hiřhi
Poje vse, kar uřta jma;
To s̃he danes fléden fliri,
Zhe mu ni s̃he gnada vs̃hla.

4.

Poje brumni Zaharija,
Pa s̃he préd Elisabet;
Slasti Diviza Marija,
Ki je priřhla k' svoji tet'.
Oh serze se v' meni sgane,
Mozhno se rasřveselim,
De ti svoje pésme snane,
Ljubi Janes, posřvetim.

5.

Rojřtvo tvoje je osnanil
Angel boshji is nebes,

Venz nedolshnosti fi hranil,
Zhist na dufh' in na teléf'.
'S brumne mifli 'n svéte shelje
Ši v' pufhavo fhel zlo mlad;
V' drushbi s' Bogam vshil veselje,
In prijél veliko gnad.

6.

Ojstro nofish oblazhilo,
Okol ledji usnjat pas;
Méd, kobilze so jedilo
Sa-te, o vpijozhi glaf!
Mras te tare 'no vrozhina,
Ojstra sima, desh, vihar;
Nimash postlje, nimash vina,
Al' sató ni tebi mar.

7.

Švojo dufho povsdigujesh,
Švoje truplo pokorish;
Švoj namén le spremishlujesh,
De Bogu se posvetish.
Osnanit' ljudem veselje,
Ktéro se jim sdaj daní,
Janes! Bog ti da povelje,
Jit' na Jordana strani.

8.

Šerzhno fi ljudem govóril,
Od ljubeshni ves gorézh,
De bi fléden se spokoril,
In ne storil gréha vezh.
Polek svoje shive vere
Jesusa fi osnanval:
Ti se nifi bal samére,
Ampak vérne kerfheval.

9.

Dolgo te je salasvala
Preshefniza in njé ferd;
V' terdo jézho te je sdala,
Sadnizh ti sprofila smert.
O ti ljubesniva glava!
Sdaj si she od trupla prezh!
Ši uzhila šteso pravo,
Pa svarila ne bofh vezh.

10.

Kralj plefavki da plazhilo,
Ta ga materi podá;
Mati pak popade shilo,
Šveti jesik rasfhpikljá.
To, kristjan, se je sgodilo
Na kraljévi rojstni dan;
Per vesélimu kofilu
Je ob glavo Janes djan. a)

11.

Švéte arfe! le molzhite
Od tih shalofnih rezhí;

-
- a) Herodesh Antipa, sin Herodesha velikiga, je odpeljal svojimu bratu Herodeshu Filipu njegovo sheno Herodias, izher Aristobula, sina Herodesha vélkiga, savoljo kogar ga je svéti Janes svaril. Na rojstni dan Herodesha Antipa je Salome, hzhi Herodias prav lepó plefala; in ker ji je kralj s' perségo obljubil dati, kar bo profila, ako bi tudi poloviza kraljéstva bilo, si je na svet svoje matere Janesovo glavo sbrala, ktéro ji je kralj rékel dati. Vezh nefrézh ga je potem sadélo; zhes fhéft lét ga je zefar Kaligula v' Lion na Franzosko sapódil, kjer je s' svojo preshefnizo v' veliki revfhini vmereh. Ta Herodesh je Jesufa sanizheval in v' belo oblézheniga k' Pilatushu poflal.

Trudne, smartrane vpozHITE,
Tudi v' meni ni mozhi.
Milo se mi v' serzu déla,
V' shilízah sastaja kri;
Preshestniza je veséla,
De pravizhniga vmorí.

12.

K' teb' povsdignemo ozhéla,
Švétí Janes, ljub Patron!
Premishlujemo nebéla,
Tvoj svetlosti polni tron.
De bi tam naf ne posabil,
Kjér se dolgo veselish,
Kamor fi naf milo vabil,
Kamor pélje teshki krish.

13.

Tebi sdamo, ljubi Janes,
Švojo dusho in teló;
Ti naf perporozhi danes
Ljubesnivimu Bogu,
De odverne nam nadlóge,
Ki naf toliko teshé,
Šlišhi naf otroke vbóge,
Ktéri k' tebi perbeshé.

Molitev.

Rojstvo Janesa kerstnika
Je sa naf zhasitliv dan;
Bog! skos téga pomozhnika
Naj se gnada nam ohran',
Šlast duhovniga veselja,
De nam pota polahka
Do perpravljéniga sela,
Ki britkosti posladka.

XXX. dan Roshniga zvéta.

Od svétiga Pavla Apostelna.

1.
Svetnikov hvalo péti,
Veliko njih serzhnost,
Mozh gnade rasodéti,
Študeniz vse svetost':
To serza milo gane,
Mozhno budí kristjane,
Švetá ne ljubijo,
Bogú pa flushijo.

2.
O spréjmi péti je moje,
Preljubi svéti Pavl,
Ki ga v' zheshenje tvoje
Ti danes bodem dal.
O sprofi meni gnade,
De bom grešne navade
Sapuстил in saterl,
V' ljubesni boshji vmerl.

3.
Luzh boshja obsvetila
Je tebe per Damafhk',
In tebi prerodila
Šerzé takó fromafhk'.
In ti si jél goréti,
Po Bogu hrepenéti;
Od téga niš' nehal,
De si shivljenje dal.

4.
Apostel vseh naródo
Poklizan od Bogá,

Povsót nevtruden hodil,
Uzhil od Jesufa.

'S posebniga naména a)
Isvira tvoja zéna;

Šam Jesuf te je vzhil,
Kakó bosh nash mezhil.

5.

Velike svésh skrivnosti,
Samaknjen v' trétj' nebó,
Ko jih savolj slabosti
Nihzhe sposnal ne bó.

Od tega govoriti,
To v' ferzu obzhutiti
Jest semlje fin ne smém,
Kako pa, ker ne vé.

6.

Al' bi spremishlevali,
Kako si bil serzhán?
V' molitvi, v' boshji hvali
Poboshen in mozhán?
Al' tvojo svéto zhistost
'No vterjeno ponishnost?
Vse to sa srézhi ni,
Pomanjka besedí.

7.

Uzhish Boga sposnati
Vse ljudstva zhes in zhes;
In h' kerstu perbeshati
Od smot in 's gréha svés.
Vsim pravo pot pokashefh,
Vedó, de jim ne lashefh,

a) on je bil posebno poklizan, in narodam odlozhen, svet
Evangeli osnanovati.

In Bog svoj shégen da,
De sjanje sad imá.

8.

Hudoben te preganja,
Ti pa pred njim beshifh;
Ti délah bres nehanja,
In k' vervanju budifh.
Per téshi téga boja
Še trudi dusha tvoja
Sa dan svelizhanja
Bres navelizhanja.

9.

Prihodno prerokujesh,
Od sgorej rasvetljen;
In s' zhudeshi sprizhujesh,
Mogozhno poterjen.
V' Apostelna oblafi
Vse delash k' boshji zhasti;
Le Jesufa na krish'
Ozhitniga sturifh. a)

10.

Per takimu terplenju
Šam sebe pokoril;
V' svelizhnim hrepenenju
Meséno flast moril.
Sato 's ljubesni prave
Vse soperne teshave
Ponishno si prestal,
Do konza v' boji stal.

11.

Le senza je terplénje,
Ki tù naf doletí;

a) per vsi svoji posvetni uzhenosti ni védel drujiga pridigovati, kakor Jesufa, in tega krishaniga.

Lepó pa tam shivljenje
In krona se dobí;
Pa sdajzi mi mémramo,
Od boja prez nehamo:
Le malo kdo letí
'S ljubeshni, kakor ti.

12.

O Barnaba in Šila!
Tovarfha Pavlova,
Po svétu s' njim hodila
Savoljo Jesufa.
Švét Lukesh! ti pa verno
Ša njim fi hodil védno;
Timotej svét in Tit!
Šta mogla shkofa bit'.

13.

Minule so teshave,
Trud, shalofit in folsé,
Sdaj svoljene difhave
Vam polnijo ferzé.
O deb' naf vi v' ti fili
Nigdar ne posabili!
De bi pomozh per val
Dobili vfaki zhaf.

14.

Al ura je odbila,
V' Gospodu fi saspal;
Duha od tod lozhila,
Refhila od teshav.
Zesarjovo povelje
Dopolni tvoje shelje, a)

a) na povelje zesarja Nerona je bil svet Pavel v' jezho
vershen, in potem ob glavo djan. Sdavnej shé je shelel
se rastopiti in s' Kristufam biti.

De tebi ojster mezh
Odféka glavo prezh.

15.

Šhe sdaj kofhize tvoje
V' tvoj' zerkvi v' Rim leshé; a)
Tolashish brate svoje,
Zhe k' tebi perbeshé.
Satorej profimo te,
Od naf odsheni smote;
'S nebés ti naf poduzh'
Nekdajna svetla luzh.

Molitev.

O Bog! ti nam dodéli
Na profhnjo Pavlovo,
De bomo vse prijéli,
Kar nam potrebno bo.
'S té svoljene posóde
Ši klizal vse naróde
K' shivlenju frezhnimu,
K' plazhilu vezhnimu.

II. dan Maliga ferpana.

V' obiskanje Divize Matere Marije.

1.

Marija! oh dovóli
Nam milo danes ti,

a) ta lépa in velika zerkev svetiga Pavla je na unim kraju Tibre, ktéra zhes mésto tezhe. Zesar Teodos jo je s-sidal, pa je v' létu 1823 pogoréla. Sdaj jo popravljajo.

De te po boshji volji
Prijétno vsak zhaſti.
Te shelimo hvaliti,
Od tebe sadobiti
Vſe, kar je tréba nam.

2.

Potem, ker ſi ſpohéla
Od ſvetiga Duhá,
Na Judovsko veſéla
Noſila ſi Bogá.
Se niſi bala póta?
Al' tolovajov kóta?
Al' pa ſaiti kam?

3.

Nikdar ni oplahilo
To mojiga ſerzá,
Katéro je ljubilo
V' gorézhnoſti Bogá.
Samifhljena hitéla,
Šim to ſamó sheléla,
Dél' boshje oſnanit'.

4.

Zhes hribe in doline
Do meſta Hebrona
Do tete domovine
Hití nevtrudena;
Posdravi ſvojo teto,
Šveto Elisabeto,
Jo filno ſveſelí.

5.

Elisabeta ſliſhi
Marijo govorit',
Šposnat' ji da Narviſhi,
Kaj hozhe nam ſtorit'.

Svét Duh jo je napolnil,
Poduzhil ino spomnil,
De Bog je prifhel k' nji.

6.

O frézhna med shenami!
O ti prezhudna Mat'!
Poshegnana med nami,
In shegnan je tvoj sad'.
Mat' mojiga Gospoda
Ponishna k' meni pride:
Od kod mi taka zhaft?

7.

O blagor! k' fi verjéla
Gospodovi beséd'!
Zheshenje bosh iméla
Povfot do vézhnih lét.
Pred drugim te je ljubil;
Vse, kar ti je obljubil,
Nad tabo spolnil bo.

8.

Marija pa sapoje
Magnifikat nató:
Poviksha serze moje
Gospod-Boga sato;
V' Gospodu poskakuje,
Le njega povikshuje,
Le k' njem puhtí moj duh.

9.

Na niskim fim shivéla,
Povsdignil me je sdaj;
V' narodih bom slovéla;
Zheshena sanaprej.

Mogozhni Bog in mili
Še védno tih usmili,
 Katér' se ga bojé.

10.

Defnizo svojo stégne,
 Nesmirjene mozhi,
Ponishne k' seb' potégne
 Is teme in nozhi.
Vse krotke vlézhe na-se,
S' dobrotami napase,
 Prevsétne pa spodí.

11.

'S teshav je naf povsdignil
 Kardelo Israel,
Otrokam je pomignil
 K' obljubam in k' veselj':
Obljubil je Adamu,
Ozhétu Abrahamu,
 Sarodu ljubimu.

12.

Marija teti stréshe
 Tri mésze v' Hebronu,
Polajsha njéne téshe,
 Podvershena Bogú.
O svéta vajna drushba!
O kratkozhasna flushba
 V' poboshnosti svetísh'!

13.

Domu se je podala
 Deviza v' Nazaret;
Doma spremíshlovala
 Prezhudni boshji svét.

Na tihim perzhakuje,
Njé zhaš se perblishuje
Rešhenja blashni dan.

14.

Marija! o ne lozhi
Še ti nikdar od naš;
Kristjane v' solsozhi
Obišhi vřaki zhaš:
Pogléj is svojga trona,
Ti vřmiljena Patrona,
Na naš flushabnike.

15.

Bo sadna ura bila,
Bo nam potreba vmrét',
Bo duřha sapuřtila
Goljufni sdajni řvét:
Takrat, Marija, hiti
Per Jesusu profiti,
De pridemo v' nebó.

Molitev.

Marija, k' fi v' poródu
Rasveřelila řvét,
Le hiti v' svojim godu
řlushabnike oprét',
In nam řprořiti gnade,
De vřak Bogu dopade,
Poln řladkiga mirú.

IV. dan Maliga ferpana.

Od svétiga Urha ,Shkofa.

1.

Moja dusha se vsdiguje,
Šerze v' meni koperni,
Zhe nebéfa spremishluje,
In po vrédnosti zení.
Oh, kako poterpeshlivo
Šo svetniki delali!
'Nó v' molitvi sauplivo
Še v' nebó oserali!

2.

Ljuba dusha! sdaj se sbudi
V' ognji ljubesnivimu;
Sa Boga se serzhno trudi,
Vfako uro shivi mu.
Gléj, svét Urh se tù obhaja,
Moder shkof in nesaspan, a)
In sladzhize svet'ga raja
Vernim kashe dan na dan.

3.

Drug' mladenzhi vfi nemarni
Le pozhutkam štréshejo;
Szhafama na pot' nevarni
S' svétam se savéshejo,
Ti pak ude vstrahovati,
Jih pervaditi na krish,

a) Shkof v' Augsburg na Parfkim od leta 924 do 973,
bliso petdeset let.

Še Bogu v' ljubešni sdati,
Šveti Urh, shé mlad shelish.

4.

To je tebi sveta bramba,
Ta v' nezhištoft tebi vbran',
Gnade boshje zhišta s-hramba,
De ti nisi sapeljan.

Šej molitev je redila
V' tebi dobriga duhá,
Te v' gorézhnosti budila
No v' ljubešni do Bogá.

5.

Trume Vogrov in Šlovénzov a)
S' strashno vojsko perderó;
Pomoré veliko Nemzov,
Vse poshgó in poderó.
V' tému stanu je shkofijo
Shaloften svet Urh prevsel,
Vso napolnjeno s' morijo;
Pa velik' ovaz odtél.

6.

Urh je pa s' mozhjó defnize
S-sidal kmalo vse zerkvé,
Škupej sklizal svoje ovzhize,
K' andohti budil serzé.
Ljubesnivo jih podpéral
V' njih potrebah na teléš';
S' tim je boshjo zhašt rasfhiril,
Mozhno upanje nebés.

7.

Bog ga s' mnogimi perkasni
V' tih teshavah potolash',

a) Slavi ali Slovenzi, katerih veja, kakor pravijo, smo mi Kranjci.

Ga v' saúpanji rasjafni,
In odverne, kar ga drash'.
Pa na enkrat so perderli
Divji Vogri po ti zéšť',
De bi sopet vse posherli
Prebivavze in njih méšť'.

8.

Kaj je pa svet Urh narédil?
Poslušajte véрни vfi!
K' Bogu milo je poglédal,
Ni obupal v' shalofti.
Vse dojenze rezhe djati
V' zérkev tjè na gole tla;
S' njim sazhne k' Bogu jokati,
S' njim' jokala mnoshza vfa.

9.

In na enkrat se je vsdignil
Ta sovrashni divji røj;
Kakor bi s' ozhmi pomignil,
Jénja pred tim méšťam boj.
Kjér pa niso she molili,
Na Franzoskim al' drugot:
Šo jih Vogri pomorili,
S' teshkim ropam shli od tod.

10.

To samó she da na snanje,
Kakshniga duhá je bil;
Zhul in molil, tergal spanje,
Vse v' molitvi je dobil,
De bi tudi mi sposnali
Proshnje zéno in njé mozh,
In bi rad k' molitvi vstali
Kako uro, kako nozh.

11.

Urh pa na-se ni posabil,
In se rasno pokoril;
Švoje ovzhize k' sebi vabil,
Škerbel sa-nje ljubesniv.
Zhe pa kdo ni sa-nj nizh maral,
In le delal, kar ne gré,
Tega je ojtró posvaril,
Mu sashugal zlo gorjé.

12.

Torej, ljuba verna dusha,
Spomni se ti slédni dan,
Zhe te Bog na svét' poskusha,
Vender ti stoji na stran.
Sopet je svét Urh obleshen
Od Arnulfa vajvoda; a)
Pa je molil, in bil réshen
Tudi sdajzi od Boga.

13.

Enkrat she so perderjali
Vogri na poboj in rop;
Sopet mesto slo stiskali:
Mésto pa na noge stóp?
Pa so naglo raskropljeni,
(Gléjte verne proshnje sad,)
Škorej vsi so pomorjeni,
Drugi pa beshali rad'.

14.

Gléjte svetiga Patrona,
Pomozhnika per Bogu;
Le profite ga, de 's trona
Vam bo kaj poslal darú.

a) Arnulf, vajvoda na Parškim, je Urha silil, se super zefarja spuntati.

Šej je nam potreba gnade,
'S nje samó kristjan shiví;
Zhe pa kdo she v' gréhe pade,
De ga sopet oshiví.

15.

Kadar naf kristjane tere
Tù telésna mersliza,
Slasti, zhe se v' gréhe vdere,
Mozhno trése is serza:
Takrat, o svet Urh, pomagaj,
De bo nam na dushi bolj,
De, Bogú v' shivlenji dragi,
Vmerjemo po boshji volj'.

Molitev.

Bog! odpust' nam nafhe gréhe
Po Gospodu nashimu,
De, prostí od gréshne kehe,
She v' shivlenji zhasnimu
Bomo tebi prav flushili,
Kakor svéti Urh, svestó;
Ker smo njega pozhaslili,
De vse to nam sprofil bo.

XII. dan Maliga serpana.

Od svétiga Mahorja in Fortunata Marternikov, Kranjske deshele pomozhnikov.

O 1.
leshi, Akvileja, a)
Švetosti lepi blifh!

a) nekđaj terdno permořsko mesto s' fedeshem Patrijarhov, s' oblastjo zhes vezhi del kranjske deshele; sdaj pa var s' prav zhasitljivo zerkevjo.

Nekdajna terdna meja,
Samotna sdaj stojish.
Ši dolgo, dolgo stala
Nam ljubesniva mat',
Apostelne dajala,
Ko Mahor, Fortunat.

2.

Od tod se je safjala
K' nam véra v' Kristusa,
Odraselke pognala,
Per naf osnanjena.
O Kranjzi! pozhaštite
Té dva apostelna,
Sa variha profite,
Per naf povsdignjena.

3.

V' tim mestu je svet Mahor a)
Sa shkofa svoljen bil;
Per délu ni omagal,
Ljudí svestó uzhil.
O njega ni skerbéla
Posemljiska oblast
Per trudu tega dela,
Le Jesufova zhaft.

4.

Ljudí je spreobernilo
Njegovo pridgvanje;
Njih serza posvetilo
Je svéto vérvanje.
Sakaj bi se zhudili,
K' je satan sdrashen bil?

a) Mahor, Akvilejzhan, svetiga Marka uzheniz, od svetiga Petra v' Rim sa shkofa v' Akvilej shegnan.

Per sgubi ti in fili
Šebasta je budil. a)
5.

Šebast je vse to svédel,
Togoten in serdit,
Je sdajzi sapovédal
Mahorja oklenit'.
S' shelésnimi grebeni
Šo njega tergali,
In shgali, ko pekléni,
S' gorezhim baklami.
6.

Duhovni pa njegovi
Ga vprashajo sató:
Katér po smert' njegovi
Ovzhize pafel bo?
Zhe hozhete svoliti
In shkofa vrédno sbrat',
Naj bo ta mosh zhaštiti
Moj djakon Fortunat.
7.

Šebast je dal sapréti
Šhe Fortunata sdaj,
Ker upal je satréti
S' tim véro v' Akvilej'.
Pa zhudeshe velike
Šta delala obá;
Šo sapustil' molike b)
'S ljubésni Jesufa.
8.

Nato tiran bojézhi
Še je slo ljudstva bal,

a) k' mafhevanju. b) ljudje so se spreobrnili.

In jih na tihim v' jézhi
Po nozh' ob glavo djal.
Glavé sta prez podala
S' sheljami in serzhnó;
De v' vezhnosti vshivala
Bi sveti mir sató.

9.

O sdaj sta she prijéla,
Na kar sta zhakala,
Dushize sta otéla
Od strashniga peklá.
Lahko vse to prestala
Šta s' boshjo pomozhjó:
Sdaj bota pomagala
Nam priditi v' nebó.

10.

Šhe mi svestó skerbimo
Sa svoje dushe sdaj,
In greha se ognimo,
Nar bolj sa sveti raj.
Šej bode vse dobljeno,
De le nebó dobish;
Vse bode pa sgubljeno,
Zhe dusho pogubish.

Molitev.

O Bog! tih dvéh svetnikov
Zheshenje nas budí,
Mogozhnih pomozhnikov,
Po duhu sveseli:
O daj nam skos njih brambo,
De bomo varvani,
Po smert' pa v' vezhno s-hrambo,
V' nebéfa spravljeni.

XIII. dan Maliga ferpana.

Od svete Margarete Devize Marternize.

1.

Kdo bo svéti Margareti
Vrédno zhašt in hvalo dal?
Danef shelimo sapéti,
Te zhaštiti na višhav'.
De smo slabi, to sposnamo,
Tebi vender hvalo damo,
O deviza, marternza!

2.

Poslušajte, o kristjani,
Kaj se vam od njé pové;
Vsi bodite v' mislih sbrani,
De se vnamejo sheljé.
Sveselí naj vas beséda
Danef njéniga isgléda,
Naj se sgane dno serzá.

3.

Ona je prezhudno délo
Nesrezhene milosti;
Védno jma serzé veseló
Od nebéshke zhistosti.
O ti angelov veselje!
Nashih serz obilne shelje
Te s' saúpanjem budé.

4.

V' Antijohij' je bla rojena
Od nevernih starishov;
Vender kmalo poduzhena
V' svéti véri Jesusov'.

Shena, ki jo je dojila,
Jo je v' brumnosti sredila;
V' ti nebéfa se dobé.

5.

Zhe je tudi postorila
Délo svojiga stanú:
Vender rada je molila,
In flushila Jesufu.
Njega shenina je sbrala,
Švet goljufni sanizhvala,
Še perpravila na boj.

6.

Mozhno mrésho fatan splete
Sa to lépo deklizo,
In Olibra v' njo sapréde,
Hozhe tudi nje serze.
Pa molitev té svijazhe
Je rasderla kot igrazhe;
V' nizh je ves nezhisti roj.

7.

Ji ponuja premoshenje
Ozhe njé, molikov far;
In s' Olibram sarozhenje,
Zhašt, sladnosti, flépi dnar.
Téga vender ne storiti,
Še od Jesufa lozhiti,
Rajshi kri 'n shivljenje da.

8.

Ozhe sam jo je satóshil,
O nevsmiljen ozhe ti!
In je rékel terdím' moshu
To kristjano shtrafati.

Vse strafhila, vfi obéti
Nepremaknejo Marjéti
Šerza njé od Jesufa.

9.

Bila je sató tepena,
In s' grebéni tergana;
S' baklam shgana, opezhena,
Grosno dolgo martrana;
Je terpéla bolezhine,
Grosovitne spezhenine,
V' gerdi kéhi bres pomózh.

10.

S' strafhnim gobzam in s' rohnenjem
Svér peklénska jo plashí; a)
In med bolezhín terplenjem
Vsa togotna v' njó reshí.
Pa je svéti krish storila,
Shivo véro obudila,
Sdajzi sgine ta poshaft.

11.

S' mezhem sadnizh je vmorjena;
No, tiran! fi kri prelil?
V' vert nebéshki presajena,
Šatan pa premagan bil. b)
Zhisti angeli so péli,
Margareti prot hitéli,
Vézhni dan se ji napozh'.

12.

Shivi sdaj po njé isglédu,
Hodi modro, moj kristjan,
Kakor Bog je sapovédal,
Šatanu se štavi v' bran.

a) in b) sato jo malajo s' drakónam, ki v' njó reshí, pa ga ima na kéténi, in ji nizh ne more, kër ga je premagala.

Réf je terda vojska tvoja,
Zhuj in moli v' frédi boja,
Bofh dofégel vézhno zhaft.

13.

S' proshnjo tvojo ti odsheni
Vef prepir od nafhih uft;
'No v' nevarnosti nobeni
Naf, deviza, ne sapuft'.
Milo k' tebi se osremo,
In s' saúpanjem opremo
Nate, svéta marternza.

14.

Milo gléj is svojga trona,
Švéta Margareta naf;
Bodi védno nam patrona,
Slafti pa na sadni zhaf,
De nam gréhov odpufhanje
Déla v' smerti mirno spanje,
Štrah odshene od ferza.

15.

Tvoja zhiſtoft, o deviza,
Je s' zhaftjó polonana,
Jesufova tam drushiza
Ši s' vefeljem kronana.
Švéte vojske vse britkoſti
Poſladé nebéf fladkoſti,
Povrazhilo v' svétim' raj'.

Molitev.

Bog! na proshnjo Margarete
Bodi gnadliv gréſhnikam,
Marternize, dvize svéte,
Pomozhnize dane nam;

Bila lépa, zhišta, svésta,
Nepremaknjena nevésta,
Bramba v' tim nevarnim kraj'.

XVI. dan Maliga ferpana.

Od Devize Marije Karmelske ali svetiga
shkapulirja.

1.
Tebe se, preljuba Mati,
Zéli svet rasveseli;
Tebi vrédno hvalo dati
Serze moje sasheli:
Vfaki dan je meni fila,
De bi mi sató sprofila
Od Jesufa pomozh.

2.
Prasnik svétiga shkapulirja
Tvojo slavo ponoví;
Svéta zérkev od naf tirja,
De te sléden pozhasí;
Torej radi pertezhemo,
K' tebi, mati, se sberemo,
Nadloshni, jokajozh'.

3.
Kjér je prerok svét Elija
Pravimu Bogu darval: a)
Tjè nektére, o Marija,
Je svét Duh poboshno gnal. b)

a) na gori Karmel v' Judovfki desheli. b) v' pufhavo;
okol leta 1200 jih je Bertold sdruhil.

Brumno med spokornim déli
V' tému duhu prav shivéli,
Pod tvojo brambo bli.

4.

Béli mnihí so jim djali,
Tudi vzhaf' Diskalzejat;
V' nafhe kraje jih predjali,
Hotli jim potrébno dat'.
Nozh in dan v' ti mirni hifhi
Še Marijna hvala flifhi;
Sakaj so le preshli?

5.

Na Marijino povelje
Šveti Šimon naredí a)
Bratovshno sa vse deshele
V' njéno zhaft sa vse ljudi,
De so shkapulir nofili,
Šédem ozhenashov molili,
In sédem omari.

6.

V' frédih se mesá sdershali,
Ali pa molili vezh;
Še pred drugim gréha bali,
Jmeli v' rok' duhovni mezh.
Shkapulir so sdaj pustili,
Še v' nezhimernost savili,
Šhe bratovshne sdaj ni.

7.

Kjé je zhlovek, de te hvali,
O Marija, ljuba mat'!
Kdo je, de Boga ne shali,
De se svetu nozhe vdat'?

a) s' perimkam Stok, katerimu se je Marija na ta dan perkasala.

Zhe je mlad, she ni navade,
Zhe je star, mu truplo vpade,
Posabi na-te vřak.

8.

O ti svoljena Deviza!
Ljuba naša řédniza!
Bodi naša pomozhniza,
Per Bogu besédniza.
Zhe smo tudi posablivi,
In veliko gréhov krivi:
Otrozi tvoji smo.

9.

Kér naš terejo nadloge,
řhtrafinge saflushene,
Shalostne skufhnjave mnoge
Od Boga namnoshene;
Terdi boj per ti slabosti,
Per smotnjav' le mal' serzhnosti:
O profi ti sa naš.

Molitev.

Mi obhajamo veséli
řvéte Porodnize gód;
Bog! ti gnade nam dodéli,
Milostliv nam védno bod'.
Naj naš njéna prošnja varje
Na ti pot do vézhne sarje,
V' veselje bres teshav.

XX. dan Maliga řerpana.

Od řvétiga Elija Preroka.

1.

Elija! prerok ves ognjen!
Mozhnó gorézhih besedí;

'S nebél u' duhu poterjen ,
De taziga vezh ni;
Ko bakla je beséda,
Hudobnimu preséda. a)

2.

Na tvojo proshnjo lakota
Deshelo Israel teshí,
Tri leta 'n pol jih tare ta,
Potem she le deshí.
Molike jim rasdénesh,
In ljudstvo s' Bogam sklénesh.

3.

Savidne farje Balove
Per vodi Zison pomorish
Savolj sapovd' Gospodove,
Katéro jih uzhissh,
De malo jih postane,
Kér jésa zhés-nje plane.

4.

S' mashvavnim ognjem od nebél
Kraljéve vajvode konzhashh;
Ti zlo merlizhu po teléf'
Shivljenje sopet dashh;
Vse vershessh ti po strani,
Nihzhe se ti ne vbrani.

5.

Ti Jorama in Ahaba,
Mogozhna kralja v' Israel,
Svarish in pokonzhashh obá,
In sheno Jezabel;
Pred tabo, svét Elija,
Je vmerl Ohozija.

a) Ahabu III. b. kralj. 17. p. kjér se tudi druge pergodbé
Elijove najdejo.

6.

Ti s' Bogam vidno govorish
Na svéti gori Šinai:
Od njega troshte sadobish,
De bodo sojeni
Vsi tvoji soperniki,
Mogozhni in veliki.

7.

Vihar te je od tod pobral,
S' ognjénim kónj ognjéni vos;
Mozhi si Eliseju dal,
Katére tebe prof';
Ši shel na tako visho
V' veselje paradisha.

8.

Vesél in bres ufih teshav
Na temu kraji she shivish;
Per durih upanih dishav
Po Bogu hrepenish.
Na gori svét' terpljenje
Je vashe govorjenje. a)

9.

Obernili bosh poslédne dni
K' ozhétam serza njih finov,
De bodo spreobrnjeni
K' nevésti Jesufov';
In njemu prav veselí
Vsi bodo hvalo péli.

10.

O frézni, frézni so ljudjé,
Katér' so tebe flishali;

a) na gori Tabor, kjér se je Jesus spreménil.

Zhaftili védno tvoje jmé,
Po véri délali;
Po vér je nam shivéti,
V' nebéfa hrepenéti.

11.

Mi tebe tukej hvalimo,
Preljubi nash perporozhnik,
Ker she Boga rasshalimo,
O profi, pomozhnik,
De naf obvarje jézhe
Sa gréhe tak' pezhézhe.

Molitev.

Ti naf povsdigni do nebéf,
O Bog, na proshnje Elijove,
De, refheni od sdajnih svés,
Sapovd' Gospodove
Bi serzhno dopolnili,
Še s' tabo veselili.

XXII. dan Maliga serpana.

Od svete Marije Magdalene Spokornize.

1.
Tezite, folsize,
Od mojih ozhi!
Omite sladzhize
Ostudnih rezhi;
Šej tud Magdalena
Od joka ne jena
Zhes grefhne rezhi
Do terde nozhi.

2.

Nedolsnost sgubila,
She mlada je bla;
Še v' greh pogresnila,
Is njega ni shla,
De sedem hudizhov,
Švet Duh je na prizho,
V' to sheno je shlo,
Spazhilo jo slo.

3.

Tezite, folsize,
Od mojih ozhi,
Omite sladzhize
Nezhistih rezhi;
Šej tud Magdalena
Od joka ne jena
Zhes greshne rezhi
Do terde nozhi.

4.

V' ti shalofni fili,
V' duhovni nadlog'
Še Jesuf usmili,
Prav' zhlovek in Bog.
Hudizhe isshene
'S nefrezhne té shene,
Jo s' gnado navda,
S' veseljam serza.

5.

Tozhite folsize
Sdaj moje ozhi,
Budite sladzhize
Nebeshkih rezhi;
Šej tud Magdalena
Od joka ne jena

Zhes vezhne rezhi,
Šerze fi mezhi.

6.

V' Šimoni³ovi hihi
Nje uzhenik jé;
Tam njega obishe,
Odkrije serzé.
K' je shalostna bila,
Ga mozhno lubila;
Odpustil ji je
Tam madeshe vse.

7.

Sa njim je hodila
Špokorna vse dni;
Le njemu slušhila,
Omagala ni.
Pod krishem je stala,
Še milo jokala
Od smertnih teshav,
K' je Jesuf prestal.

8.

Pa nji se perkashe
Švet Shenin narpred,
Jo milo vtolashi,
Šhe slajshi ko med.
Šerze se ji taja,
Objet' se ne daja; a)
Šizer hrepení,
Pa vshitka tû ni. b)

9.

Nehajte, solsize,
Od mojih ozhi;

a) po gorivstajenju. b) ampak v' nebesit.

Budite sladzhize
Nebeshkih rezhi;
Šej tud Magdalena
Od joka sdaj jena:
Nebeshkih rezhi
Ni srezhi mozhi.

10.

O svoljena shena!
Per Bogu shivish;
Saref spokorjena
Še v' njem' veselish,
Kjer vezhne gorize
Rosé ti sladzhize,
K' jih moje serze
Ne zhuti, ne sve.

Molitev.

Prav majhna je zena
Pokore per nas:
Ti sprof', Magdalena,
De bomo ta zhaf
Še prav spokorili,
In tam sadobili
Pokore lep sad
V' nebeshki spomlad.

XXV. dan Maliga ferpana.

Od svetiga Jakoba Velkiga, Apostelna.

R^{1.}asveseli se Judeja,
Ti pokrajna jutrova!

Tudi lepa Španska meja
Danef svet'ga Jakoba.
Milo se je glaf raslegal
Tvojiga apoštelna,
Tebi kasal in dosegel
Šrezho isvelizhanja.

2.

Ves gorezh je od mladosti,
Nekaj tudi od kervi;
Zhafno srezho, she perprosti,
S' bratam Janesam sheli.
Kdo bo jima to sameril?
Ta, kter sebe ne sposná;
Kdo se na-se she operal,
De ferze ga ne golfa?

3.

Šveta drushba Jesufova
Njega kmalo rasvetlí;
In lubesen prava, nova
Ga ozhífti, posveti.
Jesuf ga na prizho vsame,
Kakor Petra 'n Janesa;
V' veri in lubesni vname
Do terplenja svetiga.

4.

Ta je njega možhno gnala
Šveto vero osnanit',
In serzhnosti mu dajala
Sa nebefa vse sgubit'.
On mesa in rib ni jedel,
Revno pak oblezhen bil;
Le ponishno doli gledal,
Nozh in dan se pokoril.

5.

K' bratam, Judam na vse kraje
Ga je duh nebeshki gnal;
Še na Šhpanško prepelaje
Šveto vero osnanval.
Dolgo se v' ti slushbi trudi,
Kar terpi, sam Bog to ve;
Ref je, bres terpljenja tudi
Naf nihzhe v' nebo ne gre.

6.

Sadni dan njegov'ga teka
Je zhasitliv, moj kristjan;
De se glava mu odseka,
Sapovedal je tiran.
Isdajaviz se spreoberne,
Verni, glejte zhudo to!
Šveti Jakob se oberne,
In objame ga serzhnó.

7.

Šveta glava odletela
Je od trupla trudniga;
Dufha pa je shla vesela
Is sveta neumniga.
Sdaj pozhiva v' Komposteli
Šveti Jakob, nash Patron,
V' lepi Šhpaniski desheli,
Vernim zhudapolni tron.

8.

Tam na profhnjo Jakobovo
Šo se zhudeshi godil'.
Na perkasen pak njegovo
Šrezhno Turke prepodil',
De bi tudi mi imeli
V' boju vsakidajnimu

Tebe vfi po fari zeli
Pomožnika per Bogu.

9.

Ti kerfhanškiga kardela
Šveti varh in vajvoda!
Šlava vezhniga veselja
Po britkoſtih tih vodá.
V' ſveti zerkvi Jeſuſovi
Terdni ſteber in mozhán!
Kadar pihajo vetrovi,
Š' ſvojo proſhnjo naſ ohran'.

10.

O preljubi ſveti Jakob!
Ti ta velik imenvan!
Ti na naſhe proſhnje zhakaj
Lubesnivo vſaki dan.
Šprejmi sdaj od naſhe fare
To zheſhenje sdruſheno,
De is mreshe kazhe ſtare
Bode vſelej reſhena.

Molitev.

Proſhnja naſhiga ſvetnika
Naj te, Bog, nam omezhi,
De ſe ludſtvo h' teb' pomika,
V' tebi vedno poſvetí.
Naj ſhivljenje ti dopade
V' tebi sbranih molizov;
De ob mozhi tvoje gnade
Gredo v' hram iſvoljenzov.

XXVI. dan Maliga ferpana.

Od svete Ane Matere Marije Devize.

1.

Preljuba sveta Ana,
Veselje vernikov!
O mati milo sbrana,
Kraljiza angelov!
Zhaſti te po kerſhanskim
Drushina svatovska: a)
Posebno pa na Kranjskim
Ta flushba bratovska.

2.

Na tihim je shivela,
Študila ſhum sveta;
V' nji vedno je gorela
Ljubesen do Boga.
Od tod je zhaſt dobila
Bogabojezhnoſti;
O de bi nam ſprofila
Darú gorezhnoſti.

3.

Poboshno sarozhena
Je sveta Ana bla,
Bogu prijetna shena
Švet'ga Joáhima.
V' lubesni ſta shivela
V' sakonu bres kregú;
Sveſtó poſtavo zelo
Odrajtala Bogu.

a) kriſtjani na vezhuo svatovſhuo povabljeni.

4.

O frezhna sveta Ana!
In ti svet Joahim!
Vsa boshji volji vdana,
Sapovdam Judovskim.
Bogu sta zhaft dajala
V' shivlenju brumnimu,
V' lubesni pomagala
Šta eden drujimu.

5.

Sakaj le tih isgledov
Nemarni svet ne sve?
Bi szhafama spregledal,
Sazhel krotit' shelje
Té terne klubovanja
In nepokornosti,
Pregreshniga smerjanja,
Nesvete zhmernosti.

6.

Sato shtevilo svira
Popazhenih otrok
Is jese in prepira,
In starshem shalni jok,
Samuda poduzhenja,
Molitve snotrajne,
Poboshniga vkrotanja,
Modrosti svoljene.

7.

Al prav Boga sposnati,
Je Ana svojo hzher
Uzhila se ga bati
Per svetlim in svezher.
Tako je v' njo vsadila
Švetosti prvi sad;

Svet' Pismo isrozhila
Po sprednikov navad'.

8.

Bodite brumni starshi
Po svete Ane sgled',
Otrok sveŝi tovarshi
U' djanju 'no v' besed'.
Kerŝhansko jih redite
K' serzá poboshnosti;
Pregreho odvernite
Od njih nedolshnosti.

9.

Šej lepe oblazhila
Prav varno hranite:
Sakaj pred duŝhno filo
Otrok ne branite?
Plazhilo bo veliko
Sa to teshavno del',
Per boshjimu sodniku
Ga bote vezhno jmel'.

10.

O bodi ti zheŝhena,
Viŝoko hvaljena,
O Ana, sveta shena,
Patrona svoljena!
Mi k' tebi se osremo
S' uŝim saupanjam;
Po ŝtermi poti gremo,
Podaj ti roko nam.

11.

'S hvaleshniga ŝpomina
Reŝhenja od dolga

Zhaftimo nje svetinjo a)
In vezhniga Boga,
De nam je dal svetnizo
Sa brambo vsaki dan,
V' teshavah pomozhnizo,
De nam stoji na stran.

12.

K' se bode nam majalo
Postrafheno serze,
Od boja bi nehalo
Sa grehove shelje:
O takrat ti naf brani,
Šovrashnika odpod';
Te profimo vfi sbrani:
Pred nam, patrona, hod'.

13.

Ti naf se spomni gori,
Kjer vezhno se dani;
Na Šijon, sveti gori,
Kjer truda 'n joka ni.
Pomanjšhaj nam teshave,
Katere naf pekó,
Odgerni nam dishave,
Katere jma nebo.

Molitev.

O Bog! k' fi dal svet' Ani
Mariji biti mat',
De najdejo kristjani
Molitve svoje sad,
Šhe milo nam dodeli,
K' nje god obhajamo,

a) kjer je kaka svetinja svete Ane.

De proshnje nje veseli
Še tebi vdajamo.

II. dan Velikiga ferpana.

Od svetiga Shtefana Papesha Marternika.

1.

Veselite se, vi sbrani,
Pomozhnika svojiga,
Vsi v' lubesni boshji vshgani,
Vedno svet'ga Shtefana.
Njega so Patrona sbrali
Nafhi lubi spredniki,
De bi k' njemu perbeshali
Vsi, poboshni 'n greshniki.

2.

Tvoja milost je velika,
Lubi Jesus, vezhni Bog;
De se zhlovek ne spodtika
Per slabosti svojih nog,
Ši ti zerkev nam postavil,
Modre papeshe nam dal;
Zhisti nauk v' nji perpravil,
Shiv studeniz is vishav.

3.

Va-njo se kristjan osera,
Nepremaknjen obstoji;
V' fredi kushniga prepira
Pekla vrat se ne boji.
Ta je steber vse resnize.
Svoljen kamen vse terdnost',

V' nji sedé spod neba ptize ,
Prav vesele nje modrost'.

4.

Na ta terdni stol je sedel
Štefan, rasvetljen Rimljan ;
Kar je ref, ludem povedal,
Temu svetu malo snan.
De bi moje usta bile
Zhište, deb' po vrednosti
Na shirjavo osnanile
Vse njegove zhednosti.

5.

Tvoje serze se je vnelo
Sa svelizhanje dufhiz,
Neprenehama gorelo
Sa rashirjenje refniz.
Špodil 's zerkve Marzijana, a)
V' krivi veri vjetiga,
Tudi grefhnika Marzjala
'S stola in Basilida. b)

6.

Nifi puštil prekeršhvati
V' krivi veri keršhenih,
Štarih sheg ne prenovljati
Od ozhakov vterjenih.
„Nizh nikar ne prenovite,
Ker ta nauk vašh je nov,
Le navade se dershte,
Dane od apostelnov.“

7.

Smotenzi so tebi djali
Gladesh krivovernikov;

a) fhkofa v' Arl na Franzoskim. b) oba fhkofa v' Šhpanji.
Šta fvetiga Šhtefana motila ; pa se jima ni po volji isfhlo.

Nesposhtlivo ti pifali

V' jesi, kar ni bilo prav.

Ti si pa vse to prenesel

S' voljo, miren in krotak;

V' serzu moder 'no v' peresu,

Malokdo med nam je tak.

8.

Tvoja dusha, Bógu draga,

V' hudih martrah skufhena,

Vse sovrashnike premaga,

Je v' nebefa s-hranjena.

Teb' je glava odletela,

Po povelj' odsekana;

Dusha pa je prav vesela

S' svojim lubim sklenjena. a)

9.

Pisa sdaj svetinje tvoje b)

Hrani in se veseli;

Tebi tosh' nadloge svoje,

De dobrote sadobí.

Tvoja glava pa se hrani

V' Kelnu, mestu vernimu, c)

Sa zheshenje ludstvo brani,

Per Bogu nesmernimu.

10.

O svet Šhtefan! ti obvari

Naf na dushi, na telef';

Zhe se smotimo, posvari

S' boshjo gnado is nebef,

De bo tvoja luzh svetila

Vfim na svetu smotenim;

a) v' letu 257. b) mestu na Lafhkim. c) Keltu mésto na Nemfkim.

Tvoja prošnja nas vodila
V' ti svetlob' k' isvoljenim.

Molitev.

Bog! ki s' letnim pozhaſtenjam
Zelo ſaro ſveſeliſh,
In s' godovim ponovlenjam
Švetga Šteſana zhaſtiſh:
Naj pred ſtrupam hudobije
Safluſhenje Šteſanov'
Naf kriſtjane varno ſkrije
Sa veſelje angelov.

III. dan Velikiga ferpana.

Od ſnajdenja trupla ſvetiga Šteſana
perviga Marternika.

Verni! poſluſhajte,
Kar vam ſdaj povem;
Radi oſnanvajte
Sgodbo to ludem,
De bi ſnana bila,
Jih možnó budila
K' ferzhini gorezhnoſti
In k' bogabojezhnoſti.

2.
Judje ſo pobili
S' kamnjam Šteſana,
In ſe ſveſelili
Šmertí pridgarja:

a) N
s:
A
c
n

Pa moshjé poboshni,
Şerzhni in premoshni
Şo ga pokopali tam
Ş' filnim jokam in s' folsam.

3.

Tamkje je leshalo
Truplo tišt vezher;
Zelo je ostalo,
Ni ga snedla sver.
Od Jerusalema
V' hişho Gamalijela
Şhtefana so poloshil',
K' njemu druge perdrushil'. a)

4.

Şhter ſto let leshalo
Je to truplo tam,
Rasodeto dalo b)
Troſhte vernikam.
Glejte, Gamalijela
Ş svetiga kardela
Je Luzjanu Bog poſlal,
De bi to mu rasodel. c)

5.

Trikrat ſe perkashe
Şvet Gamalijel,
In Luzjanu vkaſhe,
De bi v' meſto ſhel,
Şhkofu dat na ſnanje, d)
Viſhati kopanje

a) Nikodema, od Viſhzov ſavoljo vere v' Jeſufa ſs Jeru-
salema pregnaniga, ki je per Gamalijelu ſhivil in vmerl:
Abiba, Gamalijeloviga ſina in njega. b) v' letu 415.
c) maſhnik v' Kafargámali, ſheſt ur od Jerusalema. d) Ja-
neſu, ſhkofu v' Jerusalemu.

Trupla spraviti na dan ;
Sdajzi vbogal je Luzjan.

6.

Delezh je zhervoba ,
Semlja se smajé ;
Šhtefan pak is groba
Lepi duh daje.
Mnogim so ga dali
K' boshji zhašt' in hvali ;
Najdeno je blo tako
Švet'ga Šhtefana telo.

7.

Bog naf po svetinjah
Zhudno sveseli,
Deb' po njih stopinjah
Vselej radi fhli ;
De bi nam sprofilo,
Slasti v' dushni fili,
Boshje gnade in dobrot
V' freditih nevarnih smot.

8.

Zhudeshi godili
Šo se 's tih kofhiz ,
Greshniki dobili
Gnado na dushiz' ;
Šo se spokorili ,
Ali spreobernili ;
In na Šhtefana proshnjé
Še zlo mertvi prebudé.

9.

Rane, bolezhine
Sdajzi jenajo ,
Šhe slepota mine
Is ozhi tako.

Zhudeshev je bilo
Takih na število;
To vsemite fi v' spomin,
Kar pové svet Augushtin.

10.

V' Zesarej' je bila
Mati, jesna v' jok';
Ta je sarotila
Vših deset otrok: a)
Še po svet' klatili
Štrafingo nošili,
Vedno tresen' od boshjaš'
V' snamnje materne oblasi'.

11.

Dva otroka revna
V' Hipon prideta; b)
Shelna in pohlevna
V' zerkvi molita
V' svojih bolezhinah
Milo per svetinjah,
Šta oba osdravljena,
Od svetnika sproshena.

12.

K' je potreb sadosti,
Šmemo v' sols dolin'

-
- a) Nar starji sin je mater vdaril; drugi jo pa niso branili.
b) Pavel in Paladja, dva tih otrok; v' Hipon je bil Augushtin škof. V' Mahon, na Španškim, se je per svetinjah svetiga Štefana 540 judov spreobérnilo. V' Uzali je dete bres svetiga keršta vmerlo; njegova mati pa je svetiga Štefana prošla, da je oshvelo, keršheno, birmano, obhajano bilo, in je supet vmerlo. Marzjal, imenitni Gospod v' Kálami, terdovratni molikvavz, se je spreobérnil, ker mu je njegov set nekaj roshiz od škrinjze svetinj k' glavi poloshil. Svet Augushtin nam šhe vezh zhudeshev popiše v' bukvah od boshjiga mesta.

Tud' sa zhalno prosti,
Vzhi svet Augushtin.
Pa se je truditi,
Vezhno saflushiti,
Kar je Shtefan tû ifkal,
In mu ni na vezhno shal.

13.

Toraj se trudimo
Sdaj sa boshjo zhaft,
Ter se veselimo,
De je dal oblast
Bog kostém trohlivim,
Profhnjam sauplivim,
Sdravje 'n gnade dodelit',
Nam saupanje budit'.

14.

O svet Shtefan! k' tebi
Se oseramo,
De pregrehe v' sebi
Bolj sateramo:
Ti si poln modrosti
Shelel dar svetosti;
Vsim nam sprosi od Boga
Gnade svetiga Duha.

Molitev.

Bog! ti si posvetil
S' Shtefana kervjo
Martrane po svetu,
De ti zhaft dajo:
Ti nam grehe sbrishi,
Milo njega vflishi;
Prósi sa sovrashnike,
Naj she sa slushabnike,

V. dan Velkiga ferpana. Od Marije Sneshnize.

1.
Pertezite, o kristjani
Na ta polvezheni kraj!
V' andohti poboshni sbrani
Sdajte se Mariji sdaj
Ker ta svoljena kraljiza
Je vsm vernim pomozhniza,
Imenovana sneshniza.

2.
O Marija! bod' zhesheha
S lubesniviga ferza!
Lepa rosha nevkoshena,
Luba svetla maverza.
Zhes posemliske shlahtnosti
In zhes angelov svetlosti
Blishe je tvoje svetosti.

3.
Koliko so pak obljuje,
Ktere moj kristjan sturish,
Materi prijetne, lube,
De jih le svesto dershishe,
Dobre sa kristjane lene,
Per Marij' velike zene,
Prasnik ta rasodene.

4.
Janes in njegova shena,
V' Rimu shlahtniga rodu,
Terdna, bres otrok pushena, a)
Pa poboshniga stanu,

a) terdna ali premoshna.

Šta Mariji oblubila,
Jo sa erba naredila
Boshjiga posodila. a)

5.

Ona se je perkasala,
Sasheljena od obeh,
Zerkev sidati vkasala,
Kjer bo jutri leshal sneg,
V' flavo svojiga zheshenja,
V' dar poboshniga shivlenja
S zene njih premoshenja.

6.

Zerkev she do tega dneva, b)
S-sidana s poboshnosti,
Zhaft Marije rasodeva,
Šveti prid premoshnosti. c)
Ref je dobro oblubiti,
Pa se more dopolniti,
Še ne sme samuditi.

7.

Kadar, o Marija, migne
Tvoje jme od mojih ust,
Šdajzi moje serze sdihne:
O nikar me ne sapust'!
Še v' britkosti v' meni taja
Po fladzhizah svet'ga raja,
Mile troshte mi daja. d)

a) kar jima je Bog posodil. b) zerkev Marije te vezhji, tudi jmenovana velka zerkev Liberja papesha, pod njim s-sidana in v' letu 435 shegnana; tudi zerkev Marije fneshuize, ker je V. dan velkiga serpana sneg tam leshal; tudi zerkev per jallizah is Betlehemfke fhtalize, katere ludem vsako leto kashejo. c) kar se premoshenja v' boshjo ali v' svetnikov zhaft oberne, nam da sveti prid. d) upanje, da bom tudi jest na profhujo Marije Devize v' sveti raj prifhel.

8.

Kadar shalost me prepreshe,
De saupanje sbeshí,
Kadar mene greh obleshe,
In nesrezhno obteshí:
Tokrat ti britkosti meni,
O Marija, prez h odsheni,
S' svojim plajsham odeni.

9.

Ti v' shivlenju me obvari,
In per smerti ravn' tako;
Ti pomagaj revni stvari,
Kadar mi bo prav britko:
Svojga šina sa-me profi,
S' boshjo gnado me porofi
De me slabiga nosi.

Molitev.

Bog! na dusbi in telesu
Sdravja vedniga nam daj;
Kar pozhnemo v' svojim mesu
Le po milosti preglej.
Daj na prošnjo te Divize
Vshivati nebes sladzhize,
Peti tam veselize. a)

V. dan Velkiga ferpana.

Od svetiga Osvalda Kralja.

1.

Danef moremo sapeti
Vam od kralja Osvalda,

a) vesele pesme.

In shivljenje rasodeti
Do Boga poboshniga.
On per Šotih mlad pa vboshen
Pred sovrashniki je bil, a)
Vender pa Bogu hvaleshen,
Ker je vere dar dobil.

2.

Al na tron nasaj postavljen,
Umbri proti polnozhi, b)
Šveto vero je perpravljen
Osnanit' s' use mozhi.
Brumen kralj podloshnim kashe
Prave vere visokost,
De jih smote té 'no vrashe
V' vezhne pelajo britkost'.

3.

Pride zhes-nj kralj Kadvala c)
Bres pravize ropati;
Tokrat vidimo Ofvalda
Le v' Boga saupati.
Kralj poklekne in sholnirji,
Še osrejo v' sveti krish, d)
Molijo vfi v' shivi veri,
In sato jih Bog uflish'.

4.

Šrezhno je Kadvala smagal,
V' boju terdnimu ga vbil;

-
- a) pred Revaldam, ki je njegoviga ozheta Etelfrida vbil.
b) v' Nortumbri, v' desheli, velki vodi Umbra proti polnozhi. c) Kadvala, Britanški kralj, ki je le na svoje fhtevilne vojskne trume saupal. d) sveti Ofvald je tam krish v' tla safadil.

Ker je njemu Bog pomagal,
Še ludém osnаноval.
Zhuda polni krish postane,
Kofze v' vodo devajo,
Ktera pita zeli rane,
Bolne s' njo osdravljajo.

5.

Sdajzi se na dobre dela
Osvald, ves gorezh, poda;
Ker serze se mu je vnelo,
K' sebi mashnike ravna.
Enkrat je rasbil, rasdelil
Vbogim skledo freberno,
Jesusa je rasveselil
In to trumo klaverno.

6.

Ne le almoshne deliti,
Tudi zerkve sidati,
Vsim podloshnim ozhe biti,
Jih tako svelizhati,
Moli, v' mislih sbran sdihuje,
Vse Bogu perporozhi;
Zhes-se in zhes svoje zhuje
Nozh in dan s' use mozhi.

7.

Jesufove jmath besede,
Le prevdari jih, kristjan;
Tudi té gorezhe sglede,
De ne bosh tako saspan.
Kdor zhe moj uzheniz biti,
Revesh, kmet in kralj,
More sebe satajiti,
Naj Boga po gostim hval'.

8.

Tudi Ofvaldu je bila
Ura, de je mogel vmret' a)
Ura vezhniga plazhila,
Konez tih teshavnih let.
Hudi Penda ga premaga,
V' terdim boju ga vmori';
Bog ga v' sodbi milo svaga,
V' vezhni luzhi se shari.

9.

Pa defniza ni strohnela,
Ta podporna reveshov,
In praviza je sadela
Penda, grosso vojvodov.
Osvi kralj je njega vdaril, c)
S' boshjo pomozhjo pobil;
In sa vselej ga posvaril,
Potler dva kraljestva jmel.

10.

Bodi nam ti v' pokorjenju,
Šveti Ofvald, pomozhnik,
Varh in bramba v' tim shivlenju
Per Bogu perporozhnik.
Tudi nam se je bojvati
Zhes duha salósnike:
Daj nam gnado od Boga ti
Vstrahovat' sovrashnike.

Molitev.

Bog! ki si od tod prestavil
Ofvalda v' nebeshko zhaft,

a) v' letu 642. b) Penda, kralj v' Merzi. c) Osvi, brat in naslednik na tronu svetiga Ofvalda. Penda se ga je po krivizi vlotil; pa premagan, ni hotel vbeshati, torej je bil v' tisti vojfki vbit.

Ktero si tud' nam perpravil,
Vernim dal do nje oblast:
Daj nam ti po saflushenju
In na proshnjo Osvalda
Po spokornimu shivlenju
Vidit kralja Jesufa.

VI. dan Velkiga ferpana.

Od svetiga Šista Papesha Marternika.

1.

Lepa krona se nam spleta,
Ki nebesa sveseli;
Bog jo vedno nam obeta,
Enkrat dati nam šheli.
On nas vabi v' to svetifhe,
V' sashelena visokost,
V' vezhno zhaft in veselifhe,
V' s-hrambe polne vse sladkost'.

2.

Tista krona te obdaja
Lubi papeshe sveti Šist;
Isvelizhno te napaja
Shive vode potok zhist.
S' tabo so flushili venez
Pretestat in Agapit;
Sveti Felizifim, Lorenz,
Hotli kelh terplenja pit'.

3.

Lubi Šist! ti si njih glava,
In katolshke zerkve zir;

Ker per tebi jma veljavo
Brumnost in edini mir.
Nifi dolgo zerkve vishal,
Vender dobro in svetó;
Pa plazhilo v' paradishu
Vshivash vezhno sdaj sato.

4.

Tvoja smert je prav zhaslita,
Vmoril te je Valerjan;
Tvoja kri je bla prelita,
Ker si bil ob glavo djan.
Šerzhno troshtal svoje vzhenze,
Mirne uke jim dajal;
Kasal jim nebes studenze,
Sdajzi vmreti se ne bal.

5.

To preganjanje je bilo
Grosovitno in strashnó,
Nesrezheno je shtevilo
Pomorjenih sa nebo.
Zesar ta je verne davil,
Drashil shiviga Boga,
Švojo srezho podkopaval,
Vrashen, slep do sadniga.

6.

V' Persji v' terdo flushnost pride,
Persar ga je v' vojski vjel;
Kadar sedem let se snide,
Mu je kralj shivljenje vsel.
Kdo pa martre té popishe.
Ki jih more tam prestat? a)
On mirú 'n pokoja ishe,
Pa se more v' ognju shgat'.

a) v' pektu.

7.

Tvoja zhaſt je pa velika,
Šveti Šiſt, prelub Patron;
Naſ kriſtjane vedno mika
Zhaſt, veſelje vezhnih kron.
Naglo, naglo ſo minule
Bolezhine sdajnih ran,
In ſladzhize te obſule
Tam na boſhji deſni ſtran'.

Molitev.

Daj nam, Bog, ſe veſeliti,
Kjer ſe Šiſtuſ veſeli,
Ker dovolih ga zhaſtiti,
Kar med nami vſak ſhelí.
Daj nam gnado, prav ſhiveti,
V' terdi ſkuſhnji naſ podpri;
S' Šiſtam ſveti raj prijeti,
Švoje oblizhje nam odkri.

X. dan Velkiga ferpana.

Od ſvetiga Lorenza Marternika.

1.

Sapojte mile orgle
Zhaſt ſvet'ga Lorenza;
Zhe bote vernim mogle
Omajat' dno ſerza;
Ker na danahni dan
Še vname vſak kriſtjan,
Ga ſerzhno pozhaſtiti,
Boga s' tem ſahvaliti.

2.

O sprejmi našhe petje,
Svet Lorenz pomozhnik,
Zheshenja lubo zvetje,
Zhashtitliv marternik;
Ker ti si bil ta dan
Na roshu pezhen, shgan:
Sdaj si pa v' svetim rajju,
V' sladkosti polnim kraju.

3.

V' veliko flushbo v' zerkvi
Si mlad postavljen bil,
Svesto, ko velki djakon,
Si almoshno delil.
V' ti flushbi vedno svest
Poslufhal svojo vest;
Zerkveniga denarja
Pa nimash sa zesarja.

4.

O frezhno Rimsko mesto
V' savetju tvojimu!
V' svet' veri vselej svesto
Bogu mogozhnimu;
Ker tam si rojen bil,
In svojo kri prelil;
Ne nehash varih biti,
Boga sa naf profiti.

5.

Tako si rekel Sistu: a)
Moj ozhe! kam pa gresh?
Sej rad sturim vse tisto,
Kar ti mi sapovesih.

a) Sveti Lorenz sprejmi svojiga papesha Sista k' smerti, in s' njim tako govori, ker bi bil rad s' njim vmerl.

Sakaj me sapustish?
Bres mene v' dar hitish;
Le skufi me, bom vbogal,
In sturil, kar bom mogel.

6.

Šam Bog te bo poskufil, a)
Od tebe terjal dar;
Bosh martro 'n smert okufil,
Perpravi mu altar.

Jest bom pa prez konzhan,
Sa slabiga sposnan;
Tvoj boj bo pa jmeniten,
Zhes tri dni stanoviten.

7.

Švet Lorenz je denarje
Rasdelil revesham,
Svestó jih drúgim varje,
Nar bolj jih s-hrani tam.
Tiran jih hozhe jmet'
In revesham poshret',
Švet Lorenz mu pa vboge
Pokashe ko saloge. b)

8.

She trinogi veseli
Shelesni rosh nesó,
Po vkasu prav hiteli
Perpeti ga terdó.
Sharjavzo pihajo,
In njega martrajo:
Pa Lorenz nima dnarja
Od zerkve sa zesarja.

a) tako je sveti Šist Lorenza tolashil, in mu oblubil, de-
bo zhes tri dni sa njim prišel, pa popred slo martran.

b) vbogi so zerkvéne saloge.

9.

Tako so tamkje stali,
Besede zhakali, a)
Še njemu posmehvali,
Ga vedno martrali.

Na to je Lorenz djal:
Tiran! le nosh saštav',
Zhe fim she pezhen, skufi,
Odreshi in pokufi.

10.

Té martre je vtopila
Lubesen do Boga,
Te mozhniga sturila,
V' terplenju mirniga;
Ker sveta kri 'n telo
Te je nafililo.
Pomanjšhal' bolezhine,
Telesne spezhenine.

11.

Sa mesto Rim si molil, b)
Sa nejevernike,
De bi jih Bog isvolil,
In sturil vernike;
To s' serzhnimi sheljám
S' obilnimi solsám,
V' nebefa se oserl,
Po tem pa mirno vmerl.

12.

Švet Lorenz! sdaj povsdignem
Do tebe vse sheljé;
Sa tabo milo sdihnem:
Potroshtaj mi serzé;

a) zhe se bo kaj pomislil. b) v' martrah.

Sa vse teshave vesh,
Bogu jih dopovesh:
Obilno profi sa-me,
De Bog mi jih odvsame.

Molitev.

Daj, Bog, nam samoriti
Vse spazhene sheljé,
In ogenj pogasiti,
Kateriga budé:
Šej tudi ta svetnik,
Nash svešči pomozhnik
Premaga s' tvojo gnado
Ognjeno vso navado. a)

XV. dan Velkiga ferpana.

Od vnebovsetja Devize Matere Marije.

1.
Danashni dan bodi nesaspan,
De bošh svedel moj kristjan,
Kako je blo to zhaštljivo,
K' je Marija shla v' nebo.
Ta pergodba je perkrita,
Od poboshnih pa zhaštita;
Sato povem, kar od tega vem,
Nizh si smilliti ne smem.

2.
Deviza ta, vsm zhaštлива,
Je bres greha vselej bla,

a) spezhene.

Še ne boji svojih sadnih dni,
Po nebefih koperní.

Kar je nalosheno bilo, a)

Še je tudi teb' sgodilo,
De plazhati, dolg odrajtati
Morefh, o Deviza, ti.

3.

Apostelni, sbrani per Marij',
Šo perferzhno shalofni:
Marija pa, shelna Jesufa,
S' njim se pogovarjala,
Jim in nam je oblubila,
De bo tam sa naf profila,
De bo vesel Jesus naf sprejel,
In po smerti k' sebi vsel.

4.

Sdaj more vmret', jit' na uni svet,
V' zhafti s' Jesusam shivet',
Duhá odlozh' plemen vshigajozh,
Angelske lubesni mozh.
Milo so po nji jekali,
V' vert Getséman pokopali,
Nevredni kraj! le nasaj jo daj,
Rosho to sa sveti raj.

5.

Ti, smert, si prezh, ji ne morefh nizh,
Jo ne ranish s' sèlam vezh;
Nefeno bo dusha in telo
Sdaj od angelov v' nebó.
Ona je od smerti vftala,
Zhaft Bogú in vezhna hvala!
Ker sdaj bo nam, revnim gresnikam,
Šveti raj sprofila tam.

a) smert je bila všim savolje isvirniga greha naloshena.

6.

Sdaj angelzi tudi svoljenzi
Nafhi lubi frednizi
Naprot gredo, jo posdravljajo,
'No v' nebefa spremlajo.
Šladke pesmi ji pojejo,
Hvalo vsi Bogu dajejo,
K' je mater' dal krono na vishav',
Sa kraljizo jim odbral.

7.

Povikšhana pròsi Jesusa,
De nam svojo gnado da;
Nam odpušti grehe 's milosti
Vsim savolj ponishnosti;
De od grehov mreshe pròsti
Bi samogli krishe nòsti,
Lubiti ga, lubiga Boga,
Vezhne hvale vredniga.

8.

O paradish, ti prefladki blish!
Vse sladzhize ji delish;
Mozhnó gorish, v' luzhi se sharish, a)
Od lubesni tam shivish.
Od terplenja sdaj pozhivash,
In veselje vezhno vshivash,
Marija ti! daj nam priditi
K' tebi 's vedne shalosti.

Molitev.

V' ta velik god milostlivi bod'
Na nje prošnje nam, Gospod;
Marija te prósi sdaj sa vse
Sdrushene flushabnike.

a) o Marija ti.

Je fizer od tod nefena,
Vender mati nam srozhená,
Kar profimo, vse dofeshemo
S' njeno profhnjo zenjeno.

XV. dan Velkiga ferpana. Od Marije pomagaj.

Revni zhlovek, poln slabosti,
Dokler tù na svet' shivi,
V' svoji shalosti 'n britkosti
Rad k' Mariji perbeshí.
Pomagaj nam, pomagaj nam,
Marija usmiljena!

2.
O sakaj bi ne pertekli
Oblosheni sem k' Marij?
In pohlevno ji ne rekli,
Kakor brumni romarji?
Pomagaj nam i. t. d.

3.
Ti samoresh pomagati,
Do nebes povsdignjena;
Kar je dobro, hozhesh dati
Vernim, mati vsmiljena.
Pomagaj nam.

4.
Na Kalvarji si postala
Mati nam flushabnikam,
De bi vselej pomagala
Tukje revnim greshnikam.
Pomagaj nam.

5.

Ako naf bi ne lubila,
Mnogo ranjenih otrok,
Bi te vender omezhila
Nafha profhnja, mili jok;
Pomagaj nam.

6.

Ti si dobra pomozhniza
Bila tolkokrat ludém;
De te tudi sdaj, Deviza,
Sa pomozh profiti smem:
Pomagaj nam.

7.

Kadar pridejo skufhnjave,
Ki naf hozhejo vtopit',
Šerzu delajo teshave,
Šilijo naf k' tebi vpit':
Pomagaj nam.

8.

Vzhafi vrivajo se smote,
Kam bi zhlovek fhel, ne vé,
Ker mu smedejo vse pota,
Tebe, mati, profit gre:
Pomagaj nam.

9.

Kader je serze pobito,
Od nefrezhe shalofstno,
Zhe bo verno k' tebi hitel,
Bode mu vtolasheno.
Pomagaj nam.

10.

Zhe naf tarejo bolesni,
Lakot, zhafi prav hudi,

Ker mi nimamo lubesni
Do Bogá in do ludi;
Pomagaj nam.

11.

Kadar spazhene otroke
Bog s' pomanjkanjam krotí,
Šhtrafinge njegove roke
Šleden zhuti, se sboji:
Pomagaj nam.

12.

Zhe se kaka vojska vname,
Toshba, boj al pa prepír,
Naj te vsak k' pomozhi vsame,
In bo supet najdel mir.
Pomagaj nam.

13.

Zhe bo pak ob smertni uri
Naf plashil sovrashni roj:
Takrat, o Marija sturi,
De bo frezhen sadni boj,
De bomo vfi po milosti
Pred Bogam sojeni.

14.

Mi pa bomo sapuštili
Greh in kar je hudiga,
Le samo Boga lubili,
Vfim nam tolko lubiga;
Pomagaj nam, pomagaj nam,
De ga ne sgrabimo.

Molitev.

Bog! Marijno saflushenje,
Njene prošnje sdrushene,

Nam naj sbrishe pregreshenje,
Štrafinge saflushene,
De od pekla nesrezniga
Mi bomo rešeni.

K' zhafti Marije Devize.

1.
Luba Jesufova Mati!
Mi smo tukje sdrusheni,
Tebi vredno hvalo dati,
De bi bli vtolasheni:
Bodi zhešhena, Marija, vselej,
Šprofi nam od Šina sveti raj.

2.
Od prijetnost' tvoje peti,
Te hvaliti po dolshnost',
Le samoremo sheleti,
Pa nam branijo slabost'.

3.
Vse na svetu si šturila,
Kar je hotel Bog imet',
Vezhno krono saflushila,
Bog te hotel k' sebi vset'.

4.
Zhes lepoto-sonza 'n lune,
Zhes blishavo svetlih svesd,
Še tam sveti tvoja krona,
Veseli nebesko mest'.

5.
Teb' pojejo Šerafini,
K' flushbi tvoj' perpravljeni;

Tebe hvalijo Kerubini,
In zhašté vſi svoljeni.

6.

Tvoja vera in ponishnoſt,
Šveta zhiſtoſt in krotkoſt,
Vterjena poterpeſhljivoſt,
To je vredno té svetloſt'.

7.

Na-te miſliti, o mati,
Te lubiti vſak ſhelí,
V' tvojo ſluſhbo ſe podati
Nesrezhenó ſveſelí.

8.

O Marija! k' ſi poſtala
Tam pod krisham naſha mat',
Bodeſh ſdaj nam pomagala
V' ſluſhbi Jeſuſov' oſtat'.

9.

Tvoja materna lubesen,
Naſhe ſtiſke, mili jok,
Naſhe duſhine bolesni,
Šolſe ſhaloſtnih otrok,

10.

Te zhaſtiti naſ perganja,
Nam ſaupanje daje,
Tvoje vſmilenje naklanja,
Naſhe ſerzhne proſhnje vſhge.

11.

Bodi vſelej, o Deviza,
Naſha ſveſta ſredniza,
Švojih hlapzov pomozhniza,
Greſhnikov beſedniza,

12.

De bi brumno tù shiveli,
Vfi se tukje spokoril',
K' Jesusu serzhnó hiteli,
Tam se s' tabo veselil'.

K' zhafti Matere boshje.

1.

Pertezite o kristjani
K' ti veseli andohti,
Nashimu Bogú darvani
In Mariji materi.
To Devizo pozhaftite
Do nebes povsdignjeno;
S' shelnim serzam jo profíte,
Smed ufih isvoljeno.

2.

Bod' zheshehena, mati mila,
Vselej 's zeliga serzó!
Ti fi srezho sadobila,
Nam rodíti Jesusa,
Kter je angelov veselje,
Mozh in bramba vernikov,
Brumnih dush edine shelje,
Perbeshalshe greshnikov.

3.

Tega fi svestó lubila,
Kter je isvelizhar nash,
Kar fi tukje saflushila,
Tam v' obilni meri jmaslh.

Luba mati! ne posabi
V' tem veselju sladkimu,
De smo tvoj' otrozi slabi,
V' kraju she nevarnimu.

4.

Ta nevarnost je velika,
Oh savol sovrashnikov,
De se vsak kristjan spodtika,
Kadar gre pred strasni stol;
Šej smo tvoji lub' otrozi,
Ti nas vari in oprí;
Varno vodi nas per rozi,
Dur nebeshke nam odprí.

5.

Naj danashno posvezhenje,
S' to zhashtjó obhajano,
Vsim nam polohká shivljenje,
In serze omamljeno,
De zhes nébesa oblake
Vse sheljé poshiljamo,
In po smert' sladzhize take,
Kakor ti, ushivamo.

Molitev.

Po Marij' fi, Bog, dodelil
Nam ta dar svelizhanja;
Rane gresnikam sazelil
S' sveto zeno krishanje:
Daj nam proshnje te Devize
Obzhutiti dan na dan,
Jesufove porodnize
Veselite se po djanj'.

XVI. dan Velkiga ferpana. Od svetiga Róka.

1.

Pridite, prelubi, k' meni,
Vaf povabi Jesus sam,
Trudni, s' delam oblosheni,
Vam mozhi 'n serzhnosti dam,
Jest resniza, pot, shivljenje,
Vfih stvarí povefelenje.

2.

Pridite, poboshne dushe,
Pridite povabljeni!
Pridite 's duhovne pushe, a)
V' hudobij' posabljeni!
K' svetim Roku pomozhniku,
K' temu zhudnimu sdravniku.

3.

Sbúdi se, o serze moje,
Zhaft in hvalo Roku daj,
Šej mu danes sleden poje,
Kdor obifhe lubi kraj, b)
Pa le nashe svete shelje
Tebi naredé veselje.

4.

Glejte Rokovo lubesen
Is kershanske milofsti,
Troshtati ludí v' bolesni,
Švoje mesto sapuftí. c)

a) pufha, pufi kraj, pufhava. b) kjer je kaka zerkev svetiga Roka. c) Montpelier na Franzoskim.

Kushnim, bolnim stat' na strani
Njemu shlahтни stan ne vbrani.

5.

Tam na Lafhkim kushnim steshe,

Tudi greshnike svari,

Ves voljan telesne teshe,

Lubesnivo govori.

Ta velika boshja shiba

Roka k' milosti nagiba.

6.

Ker pokrisha té bolnike,

H' kterim se serzhnó poda,

Dela zhudeshe velike,

Bog jim sdravje zhudno da.

Al' bi mar sdaj vezh ne mogel

Sdravja sprosti nam per Bogu?

7.

Tudi njega je sadéla a)

Shiba ta rasshirjena,

Vstav' njegove dobre dela,

Od Boga namenjena;

Sdaj se tje v' en gojsd ugane,

Všim ljudém nesnan ostane.

8.

Kushen, sapushen in reven

Še je daroval Bogu,

Terpel je volján, pohleven,

Bog osdravi ga sato;

Glej saupanja saflushik,

Kruha njemu nosi kushik. b)

9.

Le sa blishniga je shivil,

Šebe ojštro pokoril;

a) v' Plazenzi na Lafhkim. b) Grofa Gotharda.

Drugim rad noge omival,
Kakor Jesul je uzhil.
Šmert njegova je zhaštita, a)
Ako ravno svetu skrita.

10.

Šveti Rok! is visozhine,
Kjer se veselish, poglej;
Nam odvsemi bolezhine,
S' možhno proshnjo naf ogrej;
Trupla rane nam sazeli,
In bolnike rasveseli.

11.

Naf se tudi dushna kuga
Poprijema, naf teshí;
Bog savoljo té nam shuga,
V' flushnosti naf ta dershi:
Šprofi nam, de mi nemarni
Bomo od bolesni varni.

12.

Mi smo k' tebi perbeshali,
Ne saversi naf otrók,
De bi tebi, kar naf shali,
Potoshili, o svet Rok.
Prof' Boga, de naf spreoberne,
Šhibe vse od naf odverne.

Molitev.

Profimo, Gospod, obvari
Švoje ludstvo zhes in zhes
Pred bolesnami po fari,
Vse na dushni, na telef';

a) pred Bogam.

Po njegovim saflushenju
Vodi k' vezhnimu shivlenju.

XXIV. dan Velkiga ferpana. Od svetiga Jerneja Apostelna.

1.

Kristjani! hvalimo, visoko zhaštimo
S' ferzhnim veseljam danes Boga
Sa gnade njegove, obilne darove,
Katere svetnikam, tudi nam da;
 Šej upamo to,
 Ker vemo sveščó,
De boshji svetniki so nam pomozhniki,
 Švet Jernej tako.

2.

Povejte, nebesa, kaj frezhne ozhefa
Gledajo shelno v' svetimu raj'?
Sa vezhno veselje in spolnjene shelje
Mere ni take v' vashimu kraj';
 Apostelnov zhašt,
 Veliko oblast,
Kdo palmove veje in krone rasfhteje,
 Obilno njih flast?

3.

O Firshiti poslani, in s' duham navdani!
Grešte v' ferzhnosti delezh po svet';
Mozhnó se bojvali, shivljenje zlo dali,
Potler v' nebesa perpravljene vset'.
 Sdaj vidite vse,
 Kar vervali ste,

In Jesuf plazhilo, svestó povrazhilo
Vam vezhno daje.

4.

Apostel svet Jerni, ker versheni serni
Boshje besede sdajajo sad,
Še k' ludstvam oberne, med kamnje in ternje,
Krish jim osnani, verjejo rad'.
S' tim dobrim rezhem,
Tako vam povém,
Gre v' Indje deshele, in nese veselje,
Mir boshji ludem.

5.

Švet Jerni! Arabja in Frigja in Persja
Špomni se na-te, nauk sposna;
Pa tudi Likonija in divja Armenija,
Tebi plazhilo dala je ta.
V' Armeni dero
Ti glavo 'n telo;
Šo tebe vmorili, in s' tem pogubili
Šo sebe strashnó.

6.

Kri tvoja je tekla, sovrashnike pekla,
Jih je toshila tamkje terdó:
Pa naf tolashila, sa naf govorila
V' sdajnih teshavah vsmiljeno bo.
O profi Boga,
De gnado nam da,
De flezhemo Adama, se Jesusu vdamo,
De greh odnehá.

7.

Zhe hozhesh shiveti, Jerneja posneti,
Špomni, de s' nosham martran je bil;
Šerzé fi odèri in grehe opèri,
Kri na to visho bodesh prelil.

Savid in napuh,
 Nezhiftofi duh,
 Poshreshna gnufoba, togota 'n lenoba
 Saref odletí.

8.

Sato, zhe se vdamo, od greha nehamo,
 Bomo shiveli, vmerli svetó;
 Kateriga sheja, ko svet'ga Jerneja
 Po satajenju, najde nebo;
 Sakaj le en tak
 Prav serzhni junak
 Šam sebe premaga, ker ve, de prav draga
 Je krona nebef.

9.

Sdaj tvoje koshize sa brumne dufhize
 V' Rimskimu mestu v' miru leshé;
 Ne moremo tjetje, pa shelimo nekaj,
 Šhtrafinge grehov té naf teshé.
 Švet Jerni! obvar'
 Vse verne po far',
 De homo shiveli v' pokoju veseli,
 Sapusti nikdar.

Molitev.

Zerkveno povelje to sveto veselje,
 Švet'ga Jerneja zhašt nam osnan';
 Ob takimu godu naf, Bog, ne bošh sodil,
 Milošť naj najde sgrevan kristjan:
 Švet Jerni dobi
 Per Bogu dari,
 Ga vredno lubiti, ludem osnaniti
 Vse, kar naf uzhi.

XXVIII. dan Velkiga ferpana.

Od svetiga Augufhtina, Shkofa, zerkveniga uzhenika.

1.

Sbudi se, o serze moje,
In predram' se jesik moj;
Sdaj pretergaj svese svoje,
Zhaft Bogu in hvalo poj,
De je nam dal pomozhnika,
Augufhtina uzhenika,
Švoji zerkvi svetlo luzh,
Nam resniz nebeshkih kluzh.

2.

Jest ne morem od slabosti
Tebi vredne hvale pet',
Ti mi sprofi dar modrosti,
De bom mogel vsaj sazhet'.
Smota, lash te je svodila,
Vrafhena slabost topila:
Pa fi s' gnado vse pregnal,
De bi mene vzhiti snal.

3.

Šlabe tvoje mlade leta
Slo goré v' nezhistosti;
Tvoja uzhenost nesveta
Polna je trohливosti.
Serzhna tema te objame,
Vlezhe te v' pregreshne jame;
Ker fi moder in uzhen,
Menish, de fi rasvetljen.

4.

Ti si šhel na dalne pota,
Še prepeljal zhes murjé;
Všadil v' serza skrivne kota
Smote, ki duha vmoré.
Hvala od ludi te gladi,
Perdershí v' nezhišt' navadi:
Pa tvoj duh je bres mirú,
Ker ni hotel jit' k' Bogu.

5.

Šrezhen zhlovek, ki ga gnada
Boshja tukje doleti;
Všaka vrašhena navada
Njega vjetiga spuští.
Vše slavitne modrijane,
Vše posvetne bukve sbrane
Je premagala nje mozh,
Teb' od gnala grešhno nozh.

6.

Vest je tebi ozhitala
Té savese nozh in dan;
Gnada pa te perganjala
Sapuštít' nevarni stan.
Al' natura ta je vpila,
Ni v' pokoro pervolila;
V' sebi nošish ta prepir,
Kdo bo šturil v' tebi mir?

7.

Hval' Boga, de gnada boshja
Je vse to premagala;
Bres bolezhiga ošhja
Te pred ognjam varvala.
Boshjo besedo poslušash,
Is pregrehe vštati škušash;

S' gnado se pa vse sturi,
Kar natura se boji.

8.

Nigdar ne posabi ure,
Sa te frezhne, Augushtin,
Kadar si folse pokore
Tozhil v' vertu, najden fin.
Kdaj bo konez té pregrehe?
Špušti me, Gospod, 's té kehe;
Jutri; o sakaj ne sdaj?
Danef, sdajzi gnado daj.

9.

Greshne dushe lubesnive,
In s' kervjo odkupljene!
'S greha vstati pretoshlive,
Morebit' obupane:
Glejte svetiga Augushtina;
To je slava ref edina,
Zhe se greshnik spokorí,
Blashni mir serzá dobi.

10.

Pokoriti se ne vpeha,
Per molitvi ves gorezh,
Satajiti se ne néha,
V' roko vsame sveti mezh;
Še sa sveti kerst perpravi
Po zerkveni svet' postavi,
Od lubesni ves gorí,
Kadar se mu to sgoti.

11.

Zhednosti svesto safaja
V' vertiz svojiga serza,
Raste in mozhán perhaja
V' dobrimu savol Boga;

Od svetá se lozhi tudi,
De se bolj sa vezhno trudi,
Sadnizh pa she mafhnik nov'
Je 's pokorshine postal.

12.

Luzh se na stajalo dene,
Mafhnik na shkofije stol,
De refnize rasodene
Vfim narodam semlje sol.
Augufhtina so po sili
Shkofa v' Hipon naredili;
Kadar pa vse to sposná,
V' boshjo voljo se podá.

13.

Kakor shkof nevtruden dela,
Bere, pishe, pridigje;
On skerbi sa zhedo zelo,
Sa vfih isvelizhanje.
Gre samó is svoje hishe,
Kadar reveshe obishe;
Spisal je velik' rezhi,
S' kterim zeli svet uzhi.

14.

She velik' od Augufhtina
Imam vam povedati;
Lubi to ni desetina,
Vender morem jenati.
Rad prenesel je terpljenje,
S' voljo dokonzhal shivljenje,
Star je shel na bolji svet
Sheft in sedem deset let. a)

a) v' letu 430, kader so divji Vandali Hipon oblegli; pa ni dohivil rasdjanja mesta.

15.

Torej nafhe proshnje vflifhi,
Augufhtin, nafh pomozhnik;
Vero v' ferza nam sapifhi,
Boshje zerkve uzhenik.
Sprofi nam lubesni take,
De premagamo vse fpake,
Tudi dar ponishnosti,
Škalo vse poboshnosti.

1. Molitev.

Bog! ti shaloftnih toláshnik,
In saupnih refhenik,
Le savershenih sovrashnik,
Nam pa lubi pomozhnik:
Daj nam grehe obshalvati,
Odpufhanje grehov najti;
Švete Monike folsé
Naj nam gnado sadobé.

2. Molitev.

Vflifhi svetiga Augufhtina,
O vſegamogozhni Bog!
Refhi naf ſkos ſvojga ſina
'S greha shaloftnih nadlog;
Daj ſe nam rasvefeliti,
Tvoje vſmilenje zhutiti;
Nam odverni shuganje,
In obudi upanje.

Svetiga Augufhtina truplo, od Luitpranda, brunniga kralja Lombardov, ſa veliko denarjov kupljeno, leſhi v' meſtu Pavija na Lafhkim.

I. dan Kimovza.

Od svetiga Ilna Pufhavnika.

1.

Pertezite, o kristjani,
Šemkje od usih strani,
V' dobrim duhu perpeljani,
Brumni ptujzi 'n farmani.
Ilna svetiga darove
Bodete sprejemali,
In od brumnosti njegove
Še samí preprizhali.

2.

Ilen rojen je v' Aténih a)
Is preshlahtniga rodú,
V' mestu modrih in uzhenih,
Dopadljivih mal' Bogú.
Sharke svoje uzhenosti,
Rasvetleniga duha,
Je perkrival is krotkosti,
Is ponishniga serza.

3.

Je pobegnil na Franzosko
Pred nezhimerno zhaštjó,
Svolil terdo pot in vosko,
Pa s' umirjeno vestjó.
Kjer se Rona v' murje steka,
Premišluje vezhni stan;
Shelel, delezh od zhloveka,
S' Bogam biti vsaki dan.

a) mesto na Gregovfkim; sdaj kraljifhe.

4.

Deb' odshel posvetni hvali,
Še Boga bolj poprijel,
Še sato podá she dalji
V' strahno temni gojsd vesel.
Tamkje svetu oduméra,
Švoje truplo pokori,
Prot nebesam se oséra,
S' svojim Bogam govori.

5.

V' temu kraju v' ti samoti
Ilnu nigdar dolgzhaf ni;
Shivel vedno v' ti tihoti
Prav vesel veliko dni,
Voda je njegova pjazha,
Jed pa divje selifha;
Bog ga vedno k' seb' obrazha
S' tega perbeshalifha.

6.

Boshji duh mu navdihuje
S' tem ozhifheno serze,
Gori vlezhe, povsdiguje,
Kjer se sladka mana je.
Brumnosti sladzhize vshiva
Švestim dane od Boga;
Moli in folsé preлива
Od veselja sladkiga.

7.

Bog mu da v' njegovo uto,
V' njega sauplivimu,
Krotko vmladeno kofhuto, a)
Shivesha potrebnimu.

a) smolsno kofhuto.

Poflufhajte sdaj kristjani,
Kar vam od Boga povém,
De v' lubesni boshji vshgani
Dopovefte fhe ludem.

8.

V' pravim' zhasu Bog povikſha, a)
Kar je ref ponishniga;
On potegne is satishja,
Kar je svetu ſkritiga.
Šej na svezhnik se poſtavi.
Švetla luzh, de nam bliſhi,
De bi vſi per nje bliſhavi
Najdli pot gorezhnoſti.

9.

Flavi kralj lovi sverino b)
V' gojsdu, kjer je Ilen bil;
Sa koſhutino ſtopinjo
Tezhe, de bi jo dobil.
Pa koſhuta hitro ſkozhi
K' svetimu puſhavniku;
Flavi pa to svedet' hozhe,
Kdo je v' gojsdu takſhnimu?

10.

Kralj gá profi: Iln odmaja, c)
Ene ſame proſhnje ne;
Deb' naredil 's tega kraja
Hiſho mu ſa kloſhterſke.
Svoljene uzhenze sbera
Ilen tje veliko let;
Pokorí ſe in ſatera,
Od lubesni veſ unet.

a) Mat. XXIII, 12. b) Flavi ali Vemba, kralj Gotov.
c) ga je proſil, de bi 's puſhave s' njim na dvor ſhel.

11.

Konz njegoviga shivlenja,
Šladka smert sa brumniga,
Je sazhetik ohlajenja,
V' upanju rasumniga.
O preljubi mir imejte, a)
In krotki 's edinosti,
V' dobrimu naprej vsi pejte
Vselej bres toshlivoſti.

12.

Mest' Tulusa na Franzoskim
Šhe kosti njegove hran';
Pomozhnik na Nemſhkim, Polſkim,
Tudi brumne Vogre bran'.
Ilen je zhaſtit na Šhpanſkim,
Kdo mu le zhaſti ne da?
Vemo tudi mi na Kranjſkim,
Kolko per Bogu velja.

13.

Molil, zhudeshe je delal,
Dokler je na svetu bil;
Koliko bo rasveselil
Tega, ki ga bo zhaſtil?
Hrepenezhi se osrmo
K' pomozhniku takimu,
Duſhne rane mu odkrimo,
De pomaga vsakimu.

14.

O svet Ilen! rasveseli
Naf, ki ſemkje pridemo,
De po sauplivi shelji
Grefhni smert' odidemo,

a) ſvoje uzhenze tako opominja.

De bi mogli vfi posneti
Tvojga pokorjenja sled,
Še truditi in shiveti
Sa vesel prihodni svet.

Molitev.

Bog! per tebi nam pomaga
Šveta prošnja Ilnova,
Nam potrebna, tebi draga,
Naj nam sprósi vsmilenja.
Nafhe mlazhno hrèpenenje
Nam le malo, malo sda;
Ilnovo pa saflushenje
Vse nam sprofi od Boga.

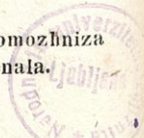
IV. dan Kimovza.

Od svete Rosalije Devize.

1.

Zhefhena sveta lilija,
In tvoj prijetni zvet!
Od tebe je Šizilija
Rasveselila svet;
’S Palerma, si Rosala, a)
Po svetu sadishala,
Sinibalda brumna hzhi. b)

a) Palermo, poglavitno mesto v’ Šizilji. b) Sinibald, Grof v’ Rosi, od imenitniga kraljeviga rodu.
Sveta Rosalija je vmerla v’ letu 1160. Ona je pomozhniza super kugo, ki je per snajdenju nje svetinj jenala.

2.

Ne zhašt, ne dalna flava
Ozhetov'ga rodú,
Šladnošt in vsa blifhava
Vifokiga stanú
Šerzá ni napolnila;
Šakaj ti fi lubila
Mlada shlahtnifhi rezhi.

3.

Šakaj fi sapuštila
Rosalija vse šladnošt'?
Pušhavo pa svolila,
Pomanjkanje 'n britkošt,
V' ti štrašhni luknji biti,
Ojštró se pokoriti,
In moliti nozh in dan?

4.

Moj Shenin mene klizhe,
Mogozhen in glafán,
V' samotne štrašhne grizhe,
De svet puštím na štran;
Vse bom lahko preštala,
Še Jesufu isdala,
Nihzhè mi vezh ne vbran'.

5.

In tam je ta deviza,
Od vřih posabljena,
Ko zhiřta golobiza,
'S nebef napafena,
Veliko let shivela,
V' lubesni vsa gorela,
Od Boga tolashena.

6.

Hudizhove škuřhnjave,
Pokore supernošt,

Vfo grosa té pušhave
Premagala v' serzhnost',
Boga spremishlevaje,
Po njemu sdihevaje,
V' svet' lubesni ranjena.

7.

Pomislite, kristjani,
Pergodbo to svestó:
Nikar tako saspani
Per delih sa nebo;
Zhe bote prav shiveli,
Na vezhno bote sheli
Velik sad spokornih del.

8.

Ref, brumnost nima zene
V' rasvajenih ozheh,
Nje sad pa le ne svene
V' isvoljenih vaseh,
Kjer poje in bo pela
Rosalija vesela
Bres terpljenja, bres folsá.

9.

Te profimo, Rosalija,
Tepeni, shalofni,
De vezh Boga ne shalijo
Vfi k' njem' obernjeni;
Slushabnike perkrivaj,
V' naf boshjo gnado vlivaj,
Šprosheno od Jesufa.

10.

Ti pak na proshnjo njeno,
O lubesnivi Bog,
Serze nam štur' ognjeno,
Naf refhi od nadlog;

Pregreho v' nash' desheli
Sateri in ispeli
Vse bolesni 's nashih mej.

Molitev.

O Bog! naj naf podpera
Rosalija svestó,
S' saupanjem oséra
Še s'he bolán u' njo:
Naf hozhesh pokoriti,
S' bolesnam omezhiti,
Savolj nje odlog nam daj.

XIV. dan Kimovza.

Od povikshanja svetiga Krisha.

1.
Nefrezhni so ljudjé,
Nefrezhna je deshela,
V' kateri ne dershé
Svelizhniga povelja.
Saupanje sgubé
Do vezhniga veselja,
In s'hibe perleté
Zhes greshnikov kardela.

2.
Hudobni Persari
Šo kraje vse poshgali; a)

a) vse kraje po mali Asji, in druge proti fonzu, tudi Judovsko deshelo.

Morili, ropali,
Ludí s' saboj peljali;
In sveti krish tako
Šo v' Persjo s' sabo vseli;
Ludém je slo britko:
Kaj bodo sdaj sazheli?

3.

Na enkrat Bog sbudí
Heraklija zesarja;
Nabere vkup ludí,
Šerzhán se ne sgovarja.
Terdó se je vojskval
In srezhno zhes Persjane,
Njih mozhne trume vgnal,
Ponishal Nishirvane. a)

4.

Poglejte, sveti krish
Je zena tega boja,
Lepota v' boshji hifh',
V' teshav' tolashba tvoja.
Is terde flushnosti
Je rehil vse kristjane,
Povfot 's poboshnosti
Je skerbel milo sa-nje.

5.

Herakli je sadel
Ta sveti krish s' veseljam,
In s' njim is mesta shel
Med vernikov kardelam.
Na enkrat obstoji,
Ne more dalji iti;
Vse ludstvo se sboji,
Sazhenja se zhuditi.

a) perimek Persjanfkih kraljev.

6.

O zefar! deni prezh
Zefarfko oblazhilo;
Ponishen, pa gorezh
Bosh najdel odrefhilo.
Poglej, tvoj Jesus sam
Rastepen in ves reven
Je nesel krish na ram'
Ponishen in pohleven. a)

7.

Herakli to sturí,
Nesnana mozh odjena;
T^o ludstvo sveseli,
De s' njim se v' zerkev drenja.
Švet krish povikshajo
Med sdrushenim zheshenjam; b)
Še prav ponishajo
S' gorezhim hrepenenjam.

8.

Tud' mi obhajamo
Ta velik god s' veseljam,
Šerzé odperamo
Ta dan poboshnim sheljam.
O zheshen sveti krish!
Švetinja vernim draga!
Nam kashesh paradish,
S' taboj se vse premaga.

9.

Hudizh, pekeli in smert
Rasfhirjene oblasi,

a) Tako je nagovoril zefarja Jerusalemski fhkof Zaharija. Odrefhilo, to je, refhenje sves. b) v' zerkvi svetiga krisha, nad Jesusovim grobam issidani; je zlo na goro Kalvarjo fegla.

S' taboj bo svet potert
Mesó 'n njegove slasti.

Pomagaj torej nam,
To vojsko narozheno
Pelati s' satanam
Sa slavo nesrezheno.

10.

Na satana mozhi
Ši, Jesuf, krish postavil,
Deb' 's teme té nozhi
V' nebefa naf perpravil.
Lepota vſih ludi
Pod krisham naglo svene,
Na enkrat obledi,
Ker nima v' sebi zene.

11.

Satorej zhiſlajte
To snamnje, o kristjani,
Hvaleshni miſlite,
Od Jesufa oprani,
De se bo sodni dan
To snamnje perkasalo,
In naf v' svelizhni ſtan,
V' nebeſhko zhaſt pelalo.

Molitev.

Bog! krishevo ſkrivnoſt
Na ſemlji ſmo ſposnali,
Zlo mano in ſladkoſt
Is njega poberali:
Obilnih tvojih gnad
Daj nam, o Bog, ſheleti,
Safluſhenih ſaklad
Tam s' krishanim prejeti.

Od svetiga Krisha.

1.

O krish! zhes shlahтно kamnje,
Zhes svesde se blifhifh;
Prelubesnivo snamnje,
Ker Jesufa dershifh!
Prelubo in sveto drevó,
Sasnamnjan' s' njegovo kervjo.

2.

Njegoviga terplenja
Namén in vezhna zhaft!
Nebeshkiga shivlenja
Sastava in oblast!
Ti upanje vernih ozhef,
Ti vrata veselih nebef!

3.

Podporna nam poslana,
In del, kater nam gre!
Ti erbshina podana,
Sa vneti nam serzé;
Sam Jesuf je tebe objel,
Ódrefhenik serzhno vesel.

4.

Mozhnej, ko vojskne trume,
Ko vsa zhloveshka mozh
Rasderefh dufhne spune,
In njeno grefhno nozh.
Mozhán, nepremagan stojifh
Šovrashnikam superni blifh.

5.

Nebo te vřim osnani,
Ker svet je ofljepljen;

Hudizh per grosni rani
Še trefe oplafhen,
Ker vé, de je vmerl Bog Šin
Sa hlapze na tvojo vifozhin'.

6.

Te nifmo prav zhaftili,
Ker naf je bilo fram;
Pa bomo sdaj hodili
Po tebi v' vezhni hram:
Šramoto je 's tebe pobral,
Rasbojniku sveti raj dal.

7.

Ti moja zhaft in slava,
Saloga vſih dobrot!
Perferzhina poſtava,
Švetloba bres pomot!
Ponishno te hvalim, zhaftim,
De v' tebi ſavetje dobim.

8.

Škos Jefusove rane
Je ſginila ojtroſt,
Is tebe ſa kriſtjane
Isvira vſa ſladkoſt;
O jarm, prijetni, lohak,
Poboshnim bres konza ſladak!

9.

Ti nam drevó ſhivlenja,
Študeniz vſe modroſt!
Špodbodik hrepenenja,
Šovrashnikov ſlaboſt!
V' lubesni ſakurjena pezh,
Prijetna in ſuperna rezh!

10.

Ti me v' narozhje deni,
Poſveti tudi me;

Dodeli vedno meni,
Kar mi potrebno je;
Na tebi to Jagnje saspí,
In mene is greha budí.

11.

De bi poterpeshlivo
Sadóbil paradish,
Je Jesuś lubesnivo
Na góro nefel krish.
Nigdar, o kristjan, ne posab',
De s' krishem sa sabo te vab'.

12.

Marija! ti zhutila
Ši shalošt v' dno serza,
K' fi Jesufa sgubila
Na krishu mertviga:
Dodeli mi s' svojo proshnjó,
Gospodu flushiti svestó.

Molitev.

Gospod! pred salasvanjem
Nar bolj hudobniga
Naf vari s' krisha snamnjem,
Mozhnó poteri ga;
O daj nam pokoja 'n miru
Škos Jesufa svojga Šinu.

XV. dan Kimovza.

Od svete Notburge Devize.

1.

Poflufhaj, zhlovek, kar povem,
Kar hozhem osnaniti,

Do sdaj nesnano she ludem,
Notburgo zhem zhasiti.
Notburga je 's Tirolskiga,
Is Inove doline,
Saref rodu poboshniga,
Poshtene korenine.

2.

Nje brumni starshi so to hzher
V' strah' boshjimu sredili,
Hvaleshni sjutrej in svezher
Boga svestó molili.
Vse dobro nji je k' serzu shlo,
Jo vnemalo v' svetoši;
Lahko je starishem to blo
Savoljo nje krotkoši.

3.

Nad njo mladenzhi 'n deklize
So se rasgledovali,
Shivlenje brumno in serze
Svestó premishlevali.
Notburga je do reveshov
V' lubesni možhno vshgana,
In kakor mati vboshizov
Je po shirokim snana.

4.

Na starim gradu Rotenburg a)
Per Grofu je flushila;
Ta kraj je bil ushezsh Notburg',
K' je vbogajmé delila.
Per temu se je she gospé
Prijetno perkupila,

a) podertiga grada Rotenburg se she sdaj vidi per mestu
Shvaz v' Tirolah. Grof je bil Hajnrüh, grafinja pa Guta.

In shegen boshji zhes poljé
Gospòdi saflushila.

5.

S' darovi je potroshtala
Vse vboge tega kraja,
Njih serza pa povsdignila
S' nauki svet'ga raja.
Per temu delu svetimu
Ni na-se posabila,
'No v' serzu prav gorezhimu
Vse zhednosti redila.

6.

Slato je v' ognju skufsheno,
Zhloveshtvo pa v' terplenju,
De bode prav ozhisheno
K' prihodnimu shivlenju.
Gospod, gospa pa umerjeta,
Notburga! kaj bo s' lilijo?
Sa njima vohernujeta
Šin Hajnrih in Otilija.

7.

Notburga je podperala
Šhe reveshe 's navade,
Še na-nje mil' oserala,
Kar Jesusu dopade.
Otilija pa nevsmiljena
Šhe kuharzo sovrashi,
Od jese vfa omamljena
Šhe Hajnriha nadrashi.

8.

Ta hozhe enkrat viditi,
Kar je v' predpas savila;
Pa v' oblanze spreméniti
Je hotel Bog jedila.

Gospod povedal je gospé,
Gerdo sta jo flovila,
De prez je fhla od njih molzhé,
In se perporozhila.

9.

Na to je prishla k' kmetizhu
Prav bliso tega grada,
Svestó flushila reveshu,
Vse to terpela rada.
Na enkrat pa je svedela,
De grafnja je sbolela,
Profila kmeta, de je fhla
Do nje, k' je dost terpela.

10.

Od grosnih smertnih bolezhin
Otilijo filno greva,
Nje terdovratnosti spomin,
Zlo vmerla je ta reva.
Na smertni postlji reveshe
Je Hajnrihu srozhila:
S' Notburgo spravila se je,
Vezh shtifteng naredila.

11.

Per kmetu, to je sa verjet',
Se je letó sgodilo:
Zhes delopust na polju shet'
Je svojo deklo filil.
Ta serp naj sdaj sprizhvanje da,
Zhe dalji morem sheti;
Oba na tanjko vidita
Na samim ga vifeti. a)

a) To so ljudje vezh ko pol drugi tavshent lét derskali,
de, kadar je delopust odsvonilo, niso na polji vezh delati.

12.

Nefrezhe pa so Hajnriha a)
Obilno poduzhile,
Lubesen do potrebniga
Mu v' serze safadile.
K' Notburgi se je sam podal,
In pre-njo doli padel,
Objokan profil in postav'
Jo v' pervo zhaft na gradu.

13.

Na gradu je veliko dni
Popolnima shivela,
Lubesni posabila ni
Do reveshov vesela.
Na smertni postlji shegnala
Je grofove otroke,
V' nebefa se povsdignila b)
Na sedeshe vifoke.

14.

O bodi tudi gori nam
Preljuba pomozhniza
Tako nesvestim gresnikam,
Ti svoljena deviza!
Po tvojmu sgledu hozhemo
Boga svestó lubiti,
In blishnim, kar mogoze bo,
Kaj dobriga sturiti.

a) v' boju vojvoda estrajfhkiga s' parfkim vojvodam so mu fhter gradove rasdjali in ga na herafhko palizo perpravili. Sato je fhel sam v' febe. Nothurgo je sa samero profil, jo na grad vsel, shlahtno in vsmiljeno devizo Margareto v' šakon vsel, Nothurgo spofhteval; pa tudi fhe v' vezhji frezho prifhel, kakor popred. b) v' letu 1313. siara ofem in fhterdeset let.

15.

Do zerkve svet'ga Ruperta
Od volov perpelana
Deviza zhudapolna bla,
Od vernih obiskana.
Notburga! danes pridemo
Mi sem otrozi tvoji,
Na pomozh tebe klizhemo
Šerzhnó v' slaboſti ſvoji.

Molitev.

Ti nam pomagaj 's ſhaloſti,
Pomagaj u' ſkuſhnjavah,
V' preganjanju, v' nevarnoſti,
V' vſih krishih in teshavah,
De pridemo po sdajnim' zhaſ'
Na ſladke viſozhine,
In ſliſhimo veſeli glaſ,
Ki vekomej ne mine.

XVII. dan Kimovza.

Od ſvetiga Lamberta, ſhkofa Marternika.

1.

Kriſtjan! odpri ſvoje ſerze,
Veſel s' ozhmi v' nebo poglej;
Švetniki tam ſe veſelé,
Švet Lambert tam ſhivi ſhe sdaj,
Šveti ſhkof in marternik,
Naſhe zerkve pomozhnik;
Zhaſtimo ga danafhni dan,
Ker nam je ſa pomozh odbran.

2.

U' Mastrihu je rojen bil,
Je she zhes tavshent dve sto let,
In dobriga duha dobil,
Od Teodarda v' sholo vset. a)
Vero, zhitost in krotkost,
Tudi druge uzhenost'
Ga sveti Teodard uzhi,
In sanizhvati vse rezhi.

3.

Na svezhnik luzh postavljena
Po hishi sveti v'fim lepó;
Sa shkofa svolijo Lamberta,
De hodi pred ovzam svestó.
Kakor shkof tako shiví,
De poboshne sveselí;
Shkofija zela hval' Boga,
De jim tak' brumne shkofe da.

4.

Pa kmalo vmerje Kilderik,
Škrivaj je bil vmorjen ta kralj; b)
Sbeshi k' meniham nash svetnik,
Šovrashniki so ga pregnal'.
Tam prebiva sedem let,
Ni ga motil prasni svet;
Se posti 'n moli rad na tleh,
Shiví med njim kakor menih.

5.

Po hud'ga Ebroína smert' c)
Sapustil je ta mirni kraj;

a) shkof v' Mastrih, sprednik svetiga Lamberta. b) Kilderik II. kralj v' Aufrasji v' letu 673. Lambert ga je spofhteval, sato so ga kraljovi sovrashniki pregnali. c) kraljevi hishnik, mogozhni mosh, je zerkvé sateral, sato je bil svetimu Lambertu sovrashen, pa tudi skrivaj vmorjen.

Popravljal nograd vef podert, a)

In flushil s' trudam sveti raj.

Zlo nevernike v' shkofij'

Špreoberniti sasheli;

Uzhi jih sveti Evangel,

Šprejeli so ga prav vesel'.

6.

Mogozhni takrat ropali

Šo premoshenje od zerkvá,

In bres strahu sanashali

Še na Pipina slabiga. b)

To se v' Mastrihu godi, c)

Šhkof pa vse voljno terpi,

Ši Jesufa v' isgled postav',

Še tudi v' voljo boshjo vdal.

7.

Poglej, kaj lakomnost sturi?

In kaj togota bres strahú?

Švet Lambert jih lepo svari,

Jim kashe pravo pot miru.

'S zerkve se domu podá,

Še sovrashnikam isda,

Hudobni Dodo ga vmori,

Prelije tam nedolshno kri.

8.

Zhe me refnizhno lúbite,

Lubíte tudi Jesufa,

De s' grehi ga ne sgúbite,

Vse obshalujte is serza.

a) Nograd podert je shkofija od pastirjev sapushena. b) Pipin, kraljevi hifhnik, Ebroinov naslednik, škerbni mosh, je shetel rane sazeliti, ki jih je Ebroin zerkvam in ludem sturil: pa jih ni mogel na enkrat. c) verkev v' Mastrihu so ropali in jo stikali.

K' njemu, k' njemu kopernim,
De bi se sedinil s' njim.
Tako je shkof shivljenje dal,
V' Gospodu mirno je saspal. a)

9.

Kristjan! pomisli v' shivo sdaj
Njegovo vternjeno serzhnost;
Patrona nashiga poglej,
Shivljenje brumno od mladost';
Shkofov stan je teshki stan,
Spazhen svet se njemu bran':
Svet Lambert je nevtruden bil,
Sato je sveti raj dobil.

10.

Kako lepo ta nash patron
Dershi pastirsko palizo,
Ponuja nam nebeski tron
Sa semljisko teshavizo.
Profi vedno sdaj sa naf,
Kadar mine sdajni zhaf,
De takrat pridemo v' nebo,
Kjer sols doline vezh ne bo.

Molitev.

O Bog! ki naf rasveselish
S' spominam svet'ga Lamberta,
Ti nashiga patrona vflish'
S' saúpanjam odbraniga.
O dovoli nam, Gospod,
V' ta njegovi zheshen god,

a) Svetiga Lamberta shlahtniki so nekte re parje zerkve
v' Mastrihu sapodili in vmorili, sato je Dodo, shlahtnik
vmorjenih, svetiga Lamberta vmoril, zhe tudi ni rekel
roparjov pobiti.

De bodemo potroshtani,
S' njegovo proshnjo vmirjeni.

XXV. dan Kimovza.

Od Marije pomagaj Devize.

1.

Vi ste prifhli k' meni,
Kadar sim bil v' jezh',
Štregli moshu, sheni,
Radi, nebojezh':
Pejte sdaj v' kraljestvo
Vam perpravljeno,
V' vsmiljenih posestvo,
Vernim s-hranjeno.

2.

To je Peter mislil a)
Tudi svet Rajmón, b)
To je shelel, zhiflal
Kralj u' Barzelón. c)
Takrat so jezhal
Verni v' flushnosti; d)
Vzhafi vero dali
Is obupnosti.

3.

Tém trem perkasala e)
Še je boshja Mat',

a) s' perimkam Nolaschk. b) Rajmón s' prebodenim shnabli.
c) Jakob, kralj v' Barzeloni na Šhpanfkim. d) v' ob-
lasti Mavrov, turfhke vere. e) všim trém eno nozh.

Milo jim je djala,
Šlushne odkupvat'.
Šo se pomenili,
Kaj je jim šurit';
Orden naredili, a)
Dali poterdit'. b)

4.

In Marija srašte, c)
Lepa roshiza,
In posabi na-se,
Lubi vboshiza.
V' Barzeloni mlada,
Shlahtniga rodú,
Premoshenje rada
Dala Jesufu. d)

5.

K' svetim' obhajilu
V' tedno petkrat shla,
Trikrat se postila,
Le molzhezha bla.
Usmilenje vodilo
Jo v' bolnifhnize;
Vhogim perstopila,
Vezhkrat tepla se.

6.

Rada je vmivala
Refhenim nogé,
Troshte jim dajala,
Manjshala folsé;

a) Orden refhenja flushnih is oblasti nevernih. b) od papesha Gregorja IX. c) is tega ordna, ker je perva va-nj stopila, ofemnajst let stara, oblubo dobrih del šurila, posebno s' svojim premoshenjem flushne odkupovati. d) svoje premoshenje revnim flushnim v' njih odkupivno zeno.

S' profhnjo vtolashila
Sdrasheno murjé;
Od murja refhila
Brate in sestré.

7.

Marija pomagaj
Sdaj ji pravimo;
Šam to jme raslagaj,
Nji perstavljeno.
Nje shivljenje sveto
Bog ludem osnan',
In Marijo vneto
V' vezhni shotor hran'.

8.

O Marija! sbudi
To lubesen v' naf,
Grehe nam perstudi
Sdaj 'no vsaki zhas.
O pomagaj brumnim,
De svetó shivé,
Greshnikam neumnim,
De se spokoré.

9.

O Marija! vari
Naf popotnike;
Smotene posvari,
Šprem' spokornike.
Nam na pot' nevarni,
Milo stoj na stran;
Majhen nam ta dar ni,
Sa nebo naf hran'.

Molitev.

Bog! poglej, v' slabosti
Mnogi shivimo:

Daj ti nam terdnosti,
Ki jo shelimo.
Prófi te Marija,
Reshi naf 's valov';
Deni naf, kjer fija
Šonze v' luzhi nov'.

XXVII. dan Kimovza.

Od svetiga Kosma in Damjana Mar-
ternikov.

^{1.}
Pertezite sem no Kerko,
Vi domazhi 'n romarji!
Vfak poboshen tukje serka
Gnado boshjo in dari.
Švet'ga Kosma in Damjana
Je zhasil ponishni svet,
Kranjazam pomozhnika dana,
Šedem sto in she vezh let.

^{2.}
Sdaj se vsdigni, dusha moja, a)
'S spanja v' ti prelubi hish',
Vfa omamljena od boja
Ši solsé 's ozhi obrish'.
Švetih Kosma in Damjana
Švet' shivlenje spremishluj;
O tako v' lubesni vshgana
S' hvalnim petjam tù prasnuj.

a) drugot, kakor na Kerki, sazhi per drugimu odresiku peti.

3.

Glejte lepe dve zvetlize
Is Arabije doma;
Šta imela mlade lize,
Pa šta vervalala v' Boga.
Osdravivne uzhenosti
Nauzhila se svestó,
Hrepenela po svetosti
Brata sdrushena lepó.

4.

Ništa hotla le bolnikov
Shaloftnih osdravljati:
Tudi jih med tim veliko
K' vervanju perpravljati.
Sa sdravljenje nizh jemala,
Bolj je dati, kakor vset',
Šta ludi povsot ravnala
Šovrashiti prasni svet.

5.

Osdravljala šta bolesni,
Zhudesha zlo delala;
Sdravje drugim od lubesni
Jesusove terjala.
Šveti veri so se vdali,
In shiveli, kakor gré;
Vmreti vezh se niso bali
Prez sa Jesusovo jmé.

6.

Pa sa delo gre plazhilo,
Sa gorezhnost teshki krish,
Sa dobrote povrazhilo,
Sa svestobo paradish.
Té dva osdravnika sveta,
V' svojih delih bres strahú,

Šta savoljo vere vjeta,
Nespulhena vezh domú.

7.

Moj kristjan! ti prasno menish,
De je bil lohak nju stan;
Terdo jezho malo zenish,
Bolezhine hudih ran.

O veliko šta prestala,
V' mnogih martrah skulhena;
Ker šta svoje glave dala,
Vezhno s' Bogam sdrushena.

8.

V' mestu Ziru pokopana
Šta kasala svojo mozh,
Potler na vse kraje dana
Vsim kristjanam sa pomozh.
Kteri se v' duhá bolesni,
Al' v' telesni jim srozhé,
Ti savoljo njih lubesni
Lubo sdravje sadobé.

9.

Torej se perporozhujte
Švetim Kosmu in Damjan',
Jim oblube odrajtujte
Sauplivo, vi kristjan'!
Slasti jih pa v' dobrih delih
Vfaki dan polnemajte;
V' shalnih sgodbah in veselih
Boshjo zhaft prepevajte.

10.

Na njih proshnjo je osdravel
Bolni zesar Justinijan; a)

a) je kraljeval v' letu 527 - 566, in je v' velkim mestu Konstantinopol zerkev svetiga Kosma in Damjana popravil.

V' mestu zerkev njih popravil
Od hvaleshnosti navdan.

Zerkev tih dveh marternikov

V' svetim mestu Rim stoji;
Od tih blashnih pomozhnikov
Vedno kdo pomozh dobi.

11.

Varite se, o kristjani

Nozh in dan, to profim vas,
De ne bote sapeljani

V' grehe ta nevarni zhas.

'S greha vam bolesen svira,

Kri in sokrovzo kasi;

Zhishi, tresni, bres prepira

Bote malokdaj bolni.

12.

O svesto naf oskerbita,

Šveti Kosma in Damjan,

Pomozhnika nam bodita

V' vsih teshavah nozh in dan.

Vse nam dodelita, slasti,

Kar vaj kdo kol profil bo,

Kar je k' sdravju, k' boshji zhasti,

Kar pomaga zlo v' nebo.

Molitev.

Švet'ga Kosma in Damjana

Rojstni god prasnujemo,

K' njih lubesni, k' nam je snana,

Š' tim se perblishujemo:

Daj nam, Bog, odtetim biti

Oh od slega sanaprej,

Po njih profshnji sadobiti

Milostlivo sveti raj.

XXIX. dan Kimovza.

Od svetiga Mihaela Arhangela.

1.
Vojvoda nebeshke vojske
Mihael mozhán vojshak!
Zlo hudizha fi premagal;
Kdo na svet' je teb' enak?
Ti fi prishel 's boshje roke
Lep, mogozhen, poln modrost':
O poglej na nas otroke
Lubesnivo 's visokost'.

2.
Mahnil fi s' mozhjó desnize,
S' mezhem svetiga Boga,
Vragi se vderó v' temnize,
V' martre vezhniga pekla.
Ti stojish s' veselo krono,
Ves svetál in nevmerjozh,
Sdraven milostliv'ga trona,
K' boshji flushbi prizhijozh.

3.
'S frede blashniga veselja
Še oserash ti na nas,
V' boja in vojská deshelo,
In v' terpljenja polni zhas.
Mi smo flabi, omahlivi,
Pa v' nebesa silimo;
'Tebi v' zhasi nesvenlivi
Še mi revni smilimo.

4.
Šveta shelja povsdiguje
Še od semlje prot Bogu;

Kdo jo, kakor ti, daruje?

Oh nihzhe tako svestó.

Ti obilno napelujesh

K' nam studeniz boshjih gnad,

Zhes naf na vsih potih zhujesh,

Kakor brat, po svet' navad'.

5.

De bi nashe dushe vnele

Še v' velik' hvaleshnosti,

Tebe v' lep izgled vsele

V' isvelizhni zhistosti:

Deb' se tudi mi bojvali,

K' fatan miga al' plashí:

Še sa boshjo zhašt pognali,

Dokler on premagan ni.

6.

Mi smo v' svetimu namenu

Vfi poklizani v' nebo;

Vari v' boshjimu imenu

S' možno brambo naf sato.

Vari nashe ozhetnjave,

Ktera te svestó zhašti,

Kuge, vojfkine teshave,

Boshje sdrashene mozhi.

7.

Kadar grosno sabuzhala

Bo trobenta sodni dan,

'S grobov mertvim ukasala,

Pojdem tudi jest da dan:

Takrat, lubi angel, spremi

Me pred ojster sodni stol,

V' tvoji drushbi dobro gre mi,

De per sodbi bom obstal.

8.

Zerkev te je pozhaftila,
Kakor varha svestiga,
Ker po tebi je dobila
Brambo od Narvikshiga:
Šprejmi torej nje zheshenje,
Njenih sdrushenih otrok;
Polahkaj nam to shivljenje,
Refhi od sovrashnih rok.

Molitev.

Bog! k' si svetiga Mihela
Nam sa pomozhnika dal,
De bi tvoja zerkev jmela
Vselej variha v' teshav':
Rezi, de naf refhi 's mreshe,
Ktero satan naredi;
In, ker tebi vedno streshe,
Tudi nam na stran stoji.

XVIII. dan Kosaperska.

Od svetiga Lukesha Evangelista.

O 1.
Bog! ti lubesen prezhisti!
En shar té lubesni nam daj,
De hválimo Evangelista
Vsi svetiga Lukesha sdaj,
Deb' krishe nosili,
Še njih pohvalili;
Svet Lukesh to serzhno sturi,
Še s' krisham mori.

2.

Šlavitno meš' Antijohija!
K' te zira modrostini blifh,
Prebrifana zhašt, bogatija,
Nam svetiga Luka rodifh,
Švetá uzhenika,
Telesa sdravnika;
V' svet' zerkvi nam hvale 'n zhaští
Sa fabo pufti.

3.

Švet Lukesh, od rojštva neveren,
Še j' k' judovfki veri podal;
Na sadnje postal je pravveren,
Ši svetih naukov nabral. a)
Je Jesusa vidil
K' duhovnimu pridu;
Prebrifan ga smalal lepó,
Marijo tako.

4.

Po veri je shivel, in v' djanju
Dopolnil gorezh ino vnet,
In hodil po boshjimu gnanju
S' apostelnam Pavlam vezh let.
Vangeli je spifal,
Refnizhno nam srifal
Apostelnov trud in spomin b)
Zerkvenih pervin.

a) na sadnje shivlenja Jesufoviga je bil s' vzhenzi: od perviga ne. Pravijo, de je bil Kleofovi tovarfsh na poti v' Emaus. b) nekteri so med pergodbe in zhudesha Jesufove, drugi med pergodbe in zhudeshe apostelnov lashnive rezhi sapletli. Šveti Lukesh, sa refnizo vnet, je torej refnizhni Evangel in' apostelnov djanje spifal, de se smemo sanesti.

5.

Švet Lukesh! lubesen ognjena
Te shene po svetu naprej,
Ker ishesh, gorezh od plemena,
Dosezhi svelizhanih raj;
To mnoge terplenje
Ti vshge hrepenenje:
Sa Jesufa vmreti shelish,
In vero sadish.

6.

Nevtruden od svetiga dela,
Šerzhán od nebeshke modrost',
Ni tebi mozhi odusela
Teshava in sdajna britkost.
Apostelna v' fili a)
Šo vfi sapustili:
Šamó ti ostanesh u' Rim
Do sadnjiga s' njim.

7.

Potem pa ti gresh pridigvaje
Na Lashko, zhes murje v' Egipt:
V' Bitinijo, v' gregovske kraje,
Zhesh Jesufa vsm osnanit',
Kjer smert si sa-nj sturil:
Pa kdo te je vmoril,
Ne vemo, kako in kedaj,
Šamó, de v' Ahaj'.

8.

Od Patraf so ble preneslene
Vse tvoje svetinje naprej; b)
Potem pa po svet' rasdeljene, c)
De varjejo vernikov sdaj;

a) v' Rim vjetiga. b) v' mesto Konstantinopel v' letu 357.

c) glava je v' Rim; nekaj kofhiz na gori Atos v' klofhtu.

Deb' tebe zhaftili,
Po tebi sprofil
Pomozh, samoriti meso,
In priti v' nebo.

9.

Svesto Evangel poslušajte,
Besede prezhudne mozhi,
Pa v' djanju, preljubi, sprizhvajte,
De vam se refnizhno to sdi.
Nikar nehvaleshni,
Besede deleshni:
Po nji vam osnani Gospod
Pot pravo od tod.

10.

Švet Lukesh! poglej is vishave
Na smote in reve svetá,
Pomanjšhaj nam sdajne teshave,
In profi v' nebesih Boga,
De vera ne vgasne,
Neumne in kasne
S' besedo naj naf rasvetli,
De v' ferzu nam tli.

11.

She sdavnej poboshno fim shelel,
Švet Lukesh, te prav pozhaftit',
In svojimu ferzu k' veselju
Od tebe pomozh sadobit';
De milo prezenjen,
Bi s' tabo tam fklenjen
Oh Jesusu vekomej pel,
In tebi vesel.

Molitev.

Dovoli, Gospod, de bo sprofil
Švet Lukesh she nam paradish,

K' na svojmu telefu je nofil
Ponishno sazherkani krish.
Te hozhe hvaliti
In vedno lubiti,
De tudi mi prejmemo to,
Besednik naj bo.

XXI. dan Kosaperfka.

Od svete Urshule in njenih tovarshiz,
Deviz in Marterniz.

Navdihuj me, ^{1.} pomozhniza
Urshula isvoljena,
S' zhistim duham, o deviza
Marterniza kronana!
De bom vesel
To pesem pel
V' boshjo zhaft in hvalo,
Tebi in Bogu v' sahvalo.

^{2.}
Tudi vas, nje tovarshize,
Shelno profim, kar je mozh,
O neveste in drushize,
Pridite mi na pomozh,
Ker sam ne snam,
To rad sposnam,
Vredno Jesusa zhaftiti,
Švete Urshule hvaliti.

^{3.}
O vé svoljene shtevila!
Bodite posdravljene,

Šveste vezhniga plazhila,
In na boj perpravljene.
Od kod ste vé,
Tako lepé,
Mozh dobile zhes duhove? a)
Is lubesni Jesusove.

4.

Sveta Urshula deviza,
Lepa hzhi Djonókova, b)
Jesusova tovarshiza,
Pa nevesta Konona. c)
Kar je lepó,
Ludem lubó,
Ne samore te smotiti,
Od Boga te odverniti.

5.

Gresh prav delezh od ozheta,
Sheninu oblubljena,
S' tabo gre drushina sveta,
V' pravi veri sdrushena.
Vesela gresh,
Pa kam, ne vesh,
Vezhno krono saflushiti,
In se s' Jesusam skleniti.

6.

Tovarshize napelujesh,
De bi vdale se Bogu,
Njemu v' proshnji se darujesh,
Shelna praviga miru.
Devize té
S' taboj shelé

a) zhes hude duhove. b) Djonok, kraljizh v' Kornval. c) Konon, kraljizh v' Britanji, sdaj pod Engendarjam.

Svoje serza mu darvati,
Še sa svetam ne podati.

7.

Boshja volja je pa bila,
De sanele val vihar;
De bi val derhál pobila,
Hunov trume v' zhifti dar.

Ti rabelni

Rasdrasheni

Šo val sadnizh pomorili,
Ker ste ble nasprot njih fili. a)

8.

V' fredí zhiftiga kardela
Nepremaknjena stojish,
Shejna vezhniga veselja
Té devize vmreti vzhifh.

O dajte sdaj

Sa sveti raj

Kri 'n shivlenje, tovarshize,
Sa perpravljene fladzhize.

9.

Vafhe s-hranjene koshize
V' mestu Keln pozhivajo;
Vafhe vtrudene dushize
Zhaft nebeshko vshivajo:

Sato naj bo

Sa val nebo

Vfih isvoljenih shtevilo
Vezhno vmerjeno plazhilo.

a) po isrozhenu zerkve v' Keln v' letu 237. Huni, divji, ropa in kervishelno ljudstvo, shiba boshja od Boga zhes ludi, pod njih hudim kraljam Atilam, poslana.

10.

Tebi je perporozhena,
Šveta Urfhula, mladost,
De bi v' boshjim strah' srejena
Hrepenela po svetoš',
Katero vzhé,
Lepo mezhe
Lubesnive nune sbrane,
In po tebi imenvane. a)

11.

O pomagaj nam otroke
Napelvati v' boshjo zhašt;
Ne odtegni svoje roke,
Vari jih u' grehe past';
Posebno pa
Ti prof' Boga,
De bi hzhere zhište bile,
Šramoshlivošt prav lubile.

Molitev.

Bog! daj sveti boj zhaštiti
Urfhule in tovarshiz,
God poboshno ponoviti,
Lozhenih is tih temniz;
Sato daj nam
Šlushabnikam
Lubesnivo jim flushiti,
K' jih ne snamo prav zhaštiti.

a) Urfhularze v' fholah sa dekleta.

XXVIII. dan Kosaperfka. Od fvetiga Šimona in Judesha Apostelna.

1.
Pozhaftimo, pozhaftimo
Boshje svoljene;
Al' posebno sahvalimo
Švete apostelne,
Ker so sveto vero sjali,
Kri 'n shivljenje sa-njo dali
Voljno is gorezhnosti.

2.
Šveti Šimon, Judesh bila
Šta apostelna;
Jesufa saref lubila,
K' temu svoljena,
De sta njega poslušhala,
Vse posvetno sanizhvala
Is bogabojezhnosti.

3.
Šveti Šimon je is Kane
'S Galilejskiga,
Še sa Jesufa slo vname
Nazarenskiga:
Špreobrazha Mauretane,
Deshelane in mestnane;
V' Persjo gre od tam naprej.

4.
Šveti Judesh Jesufovi
Shlahtnik in rojak a)

a) Judesh, sin Alfejov, brata fvetiga Joshefa in Marije
tesere matere boshje, brat fvetiga Jakoba mlajshiga,
fvetiga Simeona shkofa v' Jerusalem in Joshefa.

Ves gori v' lubesni novi,
V' duhu pa fromak,
Judam in Šamaritanam,
Širizam in Medvodanam a)
Osnanjuje sveti raj.

5.

Krivo vero slo sovrashi,
Švete zerkve šrup,
V' listu se možno rasdrashi, b)
Dela velik hrup,
De bi smote té saterl,
Smotenim ozhi odperl:
Le berite njega list.

6.

Švet Vangeli osnanváje
V' Persjo se poda;
S' svetim Šhimnam v' tište kraje
Škupej prideta.
Tamkje sta ludi uzhila,
Kaj sta pa sa to dobila,
Le poslušhaj moj kristjan.

7.

Švetiga Šhimna perbili
Šo na strafhni krish,
Grosno martran v' taki fili
Najde paradish.
Tudi Judesha so djali
Na en krish, in va-nj strelali,
To je bil plazhivni dan.

a) med vodam Euftrat in Tigris. b) list je v' svetim pismu nove saveše. S' sveto jeso se vsdigne zhes krivoverze Nikolaja, Šimona zopernika in njih uzhenze.

8.

Ker vi dva sta slo ljubila
Mojstra Jesufa,
S' mozhnim trudam saflushila
Dar svelizhanja;
O sprofita nam gorezhnost',
Milo sodbo, blashno vezhnost',
Kjer se dusha vezh ne zhist'.

Molitev.

Bog! u' veri poduzhenim
Od apostelnov,
Daj nam biti poterjenim
V' flushbi Jesufov',
De ne bomo prasnovali
Njih godu le v' ustni hvali,
Ampak s' trudam dobrih del.

II. dan Listognója.

Od svetiga Justa Marternika.

1.

O pomagaj, de sazhnemo
Te zhaštiti, sveti Just!
De ti hvalo sapojemo,
Nam flushabnikom dopust',
Kakor mesto bogatije, a)
K' tebi danes sdrusheno,
K' pomozhniku vse shkofije,
Tebi mozhno vflusheno.

a) Terst, kjer je patron shkofije.

2.

Oh, lepo je spregledvati
Lepe roshe travnikov,
Vender bolj spremishlevati
Švete dela marternkov.
Shejin vode se napije,
In se možhno poshiví;
Ta spomin mu grehe sbije,
K' serzhni vojski ga sbudí.

3.

V' starim' mestu Terst je rojen,
Vernih staršhev blashni zvet,
K' brumnost' napeljan med svojim
Zhertil sapelivi svet;
Je Boga gorezhe lubil,
Rad ubogajmé dajal;
Sramoshlivošti ni sgubil,
Greha se, ko kazhe bal.

4.

Pod zesarjam Djoklezjanam,
K' je prelival vernih kri,
Pod tovaršham Masimjanam
Hud' Manazi te vmorí.
Poslušhajte, o kristjani,
Mlazhnosti navajeni,
Bodete v' lubesni vshgani,
Sa svet boj perpravljani.

5.

Rezhe zesar oblastniku,
Vse kristjane morati,
Kteri ne zhašté molikov,
S' grosno smertjo shtrasati.
Sdaj Manazi Justa sgrabí,
On pa Jesusa sposna;

Štud' molike, ker so flabi,
Jesen se od njih ravna.

6.

Oblašnikove oblube,
Vse njegovo shuganje
Ga od frezhe tolko lube,
Od vesel'ga upanja
Ni samoglo odverniti,
Še ne vda ta marternik;
V' temno jezho ga pahnti
Vkashe jesni oblašnik.

7.

Drugi dan pred oblašnikam
Ves gorezh odgovori,
De ne flushi tim molikam,
Raj na mestu smert stori.
Šo ga nagiga mahali
S' shibami bres milosti;
Pa serza mu ne smajali
V' svet' poterpeshlivoſti.

8.

To tepenje je preneſel,
Od Boga je to sprejel;
Kamne na-se sam obefil,
K' svoji smerti shel vesel.
Moli 'no Boga sahvati,
K' ga po murju pelejo,
Zlo nikogar tam ne shali,
Ker ga v' vodo vershejo.

9.

Tiſto nozh se je perkasal
Šebastjanu maſhniku,
Truplo spraviti je vkasal,
H' kraju she perplavano.

Vse se je tako sgodilo,
De so Justa prav lepó,
K' je ludi veliko bilo,
Špravili s' ufo zhaftjó.

10.

Blagor teb' na vezhne zhase,
Šveti Justuf marternik,
Teb' drevo shivlenja raste,
Nam isvoljen pomozbnik.
S vezhniga studenza pijesh
Od voda svelizharja;
Vedne gnade doli slijesh,
Šproshene nam od Boga.

11.

Špomni se na tega kraja
Sbrano ludstvo dan na dan,
De bi frezho svet'ga raja
Najdlo v' zeni tvojih ran;
De bi vfi Boga lubili,
Radi dali vbogajmé,
V' mnogih zhednostih redili
V' pravi brumnoſti ferzé.

12.

Dobro vesh sa nashe rane,
K' jih na dushi zhutimo;
Vse teshave so ti snane
Na teleſu trudnimu.
Torej profimo, pomagaj
S' milo proshnjo per Bogu,
Deb' ostali njemu dragi,
Polni serzhniga miru.

Molitev.

Bog! kater fi mozh dodelil
Marterniku svetimu,

S' sveto smertjo ga sveselil
V' murju adrijatiku: a)
Daj nam, ker s' obilnim sheljam
Justa god obhajamo,
De se med nebes veseljam
S' njim sladzhiz napajamo.

VI. dan Listognója.

Od svetiga Leonarta Pufhavnika.

1.

Pojdi, o kristjan, v' pufhavo
Tje sa svetim Leonartam,
De bosh s' njim pokoro pravo
Delal sa pregrehe tam.

2.

Ta pufhava in samota
Je, zhe svet ti sapustish,
Kadar mika te lepota
Boshja 'n Jesufovi krish.

3.

Leonart gre 's kraljev'ga dvora b)
Špreobernjen v' samotni kraj;
Delezh od hudobnih sbora
Ves shivi sa sveti raj.

4.

V' gojsdu temnimu stanuje,
Švoje truplo pokori:

a) tako se imenuje murje per Terstu. b) 's dvora Kilde-
rika I. kralja na Franzoskim.

Dolgo vezhnost premishluje,
Moli, v' dobrimu gorí.

5.

Poln gorezhnosti sazhenja
Evangel osnanovat',
In besedo prenovljenja a)
S' zhudeshi poterdovat'.

6.

Kralja Tevdeberta sheni b)
S' svojo proshnjo sadobi,
Na porodu pokorjeni,
De s' lahkoto porodí.

7.

Zlo jetnike bres povelja c)
Reshil je 's poboshnosti,
Kakor je odtel Martela d)
Zhudno 's turshke flushnosti.

8.

Sauplivo in gorezhe,
K' smert obfojen, tisto nozh
Moli v' fredi terde jezhe,
Njega klizhe na pomozh.

9.

On saspi in sjutrej vltane,
She okljenjen, na Bakvil; e)
Po oblubi vse dostane,
Leonarta je prav zhastil.

a) ker naf prenovi. b) kralj v' Aufrasji na Franzoskim mu je hvaleshen tifti gojsd v' last dal. c) s' molitevjo. d) shlahtni gospod 's Franzoskiga, je shel na vojfko zhes Turke in je bil vjet; ker je svedil, de je k' smerti obfojen, je fvetiga Leonarta na pomozh klizal. e) Martelova grafhina.

10.

Ssida zerkevzo v' grafhini a)
K' zhasi svetim Leonartu;
Slushi k' dobrimu drushini
Zlo do sadniga Bogu.

11.

Tvoja smert, pred Bogam draga b)
O svet Leonart, nash patron,
Vernikam v' nebo pomaga,
Tvoja proshnja nam na tron.

12.

Tudi mi smo she jetniki,
S' grehi možno vkljenjeni;
Šprofi nam, de b'mo prostniki,
S' boshjo gnado resheni.

13.

Tebi verne porodnize
Milo se perporozhé,
Tudi fantje in devize,
Kteri starisham molzhé.

14.

Tvoja roka naj pokriva
Nasho faro zhes in zhes,
De v' lubesni vedno shiva,
Hrepeni po zhas' nebes.

Molitev.

Vflishi, o Gospod, molitve
Savol taziga godu;
Vari shalostne lozhitve,
Daj nam svojiga miru.

Naj flushabnikam pomaga
Shelna proshna Leonarta,

a) kar je v' jezhi obljubil. b) v' letu 559.

De bo sdajnega premaga
Zena nam poslušana.

VI. dan Listognója.

Od svetiga Leonarda Sposnovavza.

1.

Zerkev, boshjih otrok mati,
Nam rodi en novi shar;
Ni she jenala dajati
Nam svetnikov na altar.

2.

Leonarda je sposnala
Pervizh sa svelizhan'ga;
Ga svetnika imenvala
'S verta Šerafinskiga.

3.

Leonard je v' svoj' mladosti
Mladim, starim pridigar;
Sgodno zvetje kashe došti,
Kakshin ima biti star.

4.

Presajen u' klofhter, nosi
Šadje zhednost v' svet' pokor';
Med neverne v' Kíno profi
Jim pershgat' resnize sor.

5.

Pretesen je svet sa shelje,
Rad bi vse Bogu dobil;
Al' pokorshna da povelje:
Greshne Lahe bofh lovil.

6.

Shejin, lazhen, bof on zhuje
Sa potrebe gresnikov;
In ojstró telo strahuje
Po sheljah spokornikov.

7.

Šerd tolashi in prepire,
Zlo volkove prerodi;
Gresnikam nebo odpera,
Dufhe zhiste naredi.

8.

Terde ferza spreoberne,
Od pregreh she plesnive;
Nove zhednosti odgerne,
Vstavi krivovernike.

9.

Ga vezh tavshent poslufhali,
Škupej tezhe velik sbor;
Ludstva, shkofi, kardinali,
Papesh in Toshkanski dvor.

10.

Kdo pa prizhe potrebuje,
Temu naj pa Korsika,
Florenz, Genova sprizhuje,
Mesto Rim, oba murja.

11.

Kakor nekdej Jeremija
On podera, sida spet,
Ruje, seje in polija
Leta shter zhes shtirdefet.

12.

Mezh u' rokah svet sapusha,
Super pekeli svest vojshak;

In k' Bogu se vsdigne duſha,
Šklene apoſtolski vlak.

13.

Šmo sgubili uzhenika,
Benedikt ſhtirnajt je djaj,
Pa v' nebeſih pomožnika
Je sato nam Bog sdaj dal.

Molitev.

Bog! podperaj s' safluſhenjem
Leonarda ſvetiga
Naſhe proſhnje, in s' zheſhenjem
Pomožnika vedniga.

Lubesnivo vſliſhi tiſte,
Ki zhes greh ſhalujejo;
Greſhne ſerza ſturi zhiſte,
De po teb' sdihujejo.

XI. dan Liſtognója.

Od ſvetiga Martina Škofa.

1.

Daneſ, ſvoljena druſhína
Jmenvana Šmartenſka,
Zháſti ſvetiga Martina,
Pomožnika sbraniga.
Proſi ga, de te obvarje
Pred vſim hudim vſaki zhaſ,
De v' ſvetlobi vezhne sarje
Gledaſh enkrat boſhji obras.

2.

Svest sholnir v' petnajstim letu
Ši o sveti Martin bil;
Ves ponishen kasal svetu,
De je tebe Bog uzhil.
Shiv isgled fi bil sa mlade,
De je jim mogozhe vse,
Zhe, podpert' od boshje gnade,
Hozhjo premagvati se.

3.

V' mrasu nagimu zhloveku
Ši pol plajsha milo dal;
Martin me je s' tim oblekel
T'je po nozhi Kristuf djal.
Nizh ne moremo sturiti
Tak' Bogu prijetniga,
Kakor s' voljo podeliti
Revnim kaj telefniga.

4.

Ti fi v' ofemnajstim letu
Shelno sveti kerst prijel,
Lahko nozh fi rekel svetu,
In flovo od njega vsel.
Štan sholnirski fi popustil,
Ves fi se Bogu isdal;
Še k' Hilarju shkofu spustil,
Še v' duhovski stan podal.

5.

Sgled poboshniga shivlenja
Vfim fi v' temu stanu bil;
Pravo steso posvezhenja
Švojga blishniga uzhil.
K' svoji materi fi prishel
Zlo v' deshelo Vogerfko,

'S nejevere fi jo refhil,
Karstil jo s' lafno roko.

6.

Modro 'n ferzhno se prepiral
S' vere vřim foverashniki;
Krivo vero slo satiral,
Ponishval nefprotnike.
Savol tega fi veliko
Hudiga med njim preřtal;
Vbeshen se po řvet' potikal,
V' klořhter sadnizh se podal.

7.

Tam fi v' ojřtrimu krotenju
řvoje truplo pokoril;
V' ref poboshnimu řhivlenju
řhudne gnade sadobil.
řlo řbeshali fo hudizhi,
Ker fi molil, o řvetnik!
Vřtali fo od řmert' merlizhi,
Refhen reřesh in bolnik.

8.

Savol brumnořti 'n řvetořti
Te je mozhno vřak zhařtil;
Savol řvoje uzhenořti
V' řur sa řhkofa řvoljen bil.
Pa ta zhařt te ni řmotila,
řtanovitien fi ořtal;
řvoja luzh je vřim řvetila,
Vře v' nebefa fi řavnal.

9.

Ti fi řkerbel sa ovzhize
řubesnivo nozh in dan,
řeb' obvarvane duřhize
řriřhle s' tabo v' řrezhni řtan.

Vse molike si poterl,
Boshjo zhaft povisheval,
Gresnikam ozhi odperl,
K' brumnosti napeljeval.

10.

Škerbno si ovzhize vishal
Vsih devet in dvajset let;
Šam se vedno k' Bogu blishal,
Preden si sapustil svet.
Zhe me ludstvo potrebuje,
O Gospod, she rad shivim;
Ref, telo mi omaguje,
Vender sa-te rad terpim.

11.

Štar si se od nas odlozhil
Osemdeset zelih let,
Deb' Bogu nas perporozhil,
In tolashil verni svet.
Ti si velik sdaj pred Bogam,
Kar le hozhesh, sadobish;
Daj oditi nam nadlogam,
Enkrat priti v' paradish.

12.

V' vsih deshelah prot sahotu,
Slasti na Franzoskim,
Te zhašte ob tvojim godu,
In pod svonam Šmartenskim.
Ludstvo to te je svolilo
Pomozhnika per Bogu,
De po tebi bi dobilo,
Kar je treba sa nebo.

Molitev.

Vsemi tud' od nas zheshenje
Verno sbranih farmanov;

Šprofi nam spreobernenje,
Odpufhanje vſih dolgov,
De po sdajnimu terplenju
Še nam vezhni dan odprè,
Nafhe vedno hrepenenje
Še per vezhni luzhi vshgè.

XIII. dan. Liſtognója.

Od ſvetiga Briza ſhkofa.

1.
Lubi greſhnik! kaj zagujeſh,
Kadar grehe ſpremiſhlujeſh,
De ti vhaja upanje?
O ſakaj ſerze ti vpada?
Mar ne veſh, de boſhja gnada
Gre zhes boſhje ſhuganje?

2.
Reſ, veliki grehi tvoji,
Mnogi padzi, revni boji,
Duſha pak omamljena;
Boſhja roka tolko ſtraſhna,
Tvoja veſt pa vedno plaſhna,
Greha je navajena.

3.
Lubi greſhnik! kaj zagujeſh?
V' ſvojih grehih ſhe sdihugeſh?
Vsdigni v' velk altar ozhi,
V' ſvet'ga Briza pomožhnika,
Greſhnika, in sdaj ſvetnika
Š boshje gnade in mozhi.

4.

Briz od svetiga Martina,
Ki ga lubi, kakor fina,
Je v' poboshnosti srejen.
Bil je tudi shegnan mafhnik,
Mnogih greshnikov tolashnik,
Sa to flushbo poduzhen.

5.

Al' napuh in dosdevanje,
Sa polvetno frezho gnanje
Briza v' duhu poleni;
Navelizhan vezh ne zhuje,
Slabo moli, ne sdihuje,
Perve brumnoſti vezh ni.

6.

Še naprot Martinu ſtaviſ,
Njega ſháliti ne bal,
Šhkofa zlo ſaſramoval.
Briz, poſtavljen na viſoko,
Tudi pade prav globoko,
Kam ſi, greshnik, ti ſaſhel?

7.

Dva duhova ſta navdala,
Njega k' grehu podpihvala:
On pa tega vedel ni.
Martin pa to s' voljo noſi,
In Boga ſa Briza proſi,
Špreobernenje mu ſheli.

8.

Ti boſh ſhkof, ſdaj Brizu pravi,
Na teſhave ſe perpravi,
Na preganjanje hudó.

Ref je vse to zhudno bilo,
Vender se je dopolnilo,
Kakor je povedano.

9.

Briz se ves od grehov verne,
Poslovi duhove zherne,
Lubi svojiga Boga.
Prav skerbno je zhedo pafel,
Špokorjen v' lubesni rastel,
Delal, kar je dobriga.

10.

Brizovo svetó shivljenje,
Hudodelnikov svarjenje
Ga ludém možnó perstud',
De so njega obdolshili,
Ga nezhistnika sodili,
De se temu sleden zhud'.

11.

Zhudno se je opravizhal, a)
Madesh pa nad njim obtizhal,
'S mesta zlo so ga pregnal'.
Vse to sa pokoro vsame,
Še v' lubesni boshji vname,
Jesi ni prostora dal.

12.

Šo potihnili vetrovi
In sovrashniki njegovi,
Pride 's Rima spet nasaj. b)
Šhter in šhterdeset let pafe
Zhedo to sa vezhne zhase,
Sa veselje v' svetim raj'.

a) trideset dni starò dete njegovo nedolshnost sprizha, in
plajsh od sharjavze ne osmojen. b) tje je pregnan Briz
pobegnil in tam pokoro delal.

13.

Vbogi grefhnik! kaj zagujesh,
Švojih grehov ne sbrisujesh?

K' svetim' Brizu vsdigni ozhi.
Kar si sam ne upash torej,
Gnada boshja vse samore,
Šrezhen, kdor se nji srozhi!

14.

O pomagaj nam profiti,
Še na svetu spokoriti,
Šveti Briz, ti nash patron!
Vari naf duhá lenobe
In nezhistosti gnusobe,
Ti nam Jesusa naklon'.

15.

Bodi varih zele fare,
In odverni, kar naf tare,
Daj nam prave uzhenost'.
Šprejmi nasho majhno slushbo,
Peli naf tje v' svojo drushbo,
Tje v' svetifhe vsih skrivnost.

Molitev.

Nafhe mile prošnje vflifhi,
Greh in greha sled nam sbrifhi,
To te prošimo, Gospod;
Ker obhajamo veseli
Danef po ti fari zeli
Švet'ga Briza blashni god.

XXII. dan Listognója.

Od svete Zezilije Devize Marternize.

Pojte, pojte orgelze!

Lepe zhište lilije!

Povabite angelze

K' flavi svete Zezilije.

S' orglami je vedno pela,

Le po Bogu hrepenela

Is nedolshniga serza,

Is brumnih sheljá.

2.

Is lubesni do Boga

Hozheslh bit' deviza;

S' gnado svetiga Duha

Jesufa drushiza.

Štarisham si pervolila,

V' sveti sakon si stopila,

Ko deviza pa shivish,

Shivlenje sgubish.

3.

Lubi shenin Valerjan!

V' miru pusti mene,

De te angel, meni dan,

S' hudo ne odshene.

Zhe ga she ti hozheslh vidti,

Moresh dati se kerstiti;

Sdajzi se je dal kerstit',

De angela vid'.

4.

She Tiburz, njegovi brat,

Še je dal kerstiti;

Hotel je shivljenje dat',
Kri sa vero preliti.
Šreznha, freznha boshja flushba!
V' martrah skufshena ta drushba
Po teshavah gre v' nebo,
Lozhitve ne bo.

5.

Kam tako napravljeni
Grešče, lubi moji?
Sdajzi bomo martrani,
Gremo k' svatovshni svoji.
Mi smo Jesusa lubili,
Kri sdaj bomo sa-nj prelili;
Shaloštniga to nizz ni,
Kdor svet sapuští.

6.

V' hišho svojiga Boga
Bomo vsi stopili,
Svojiga svelizharja
Vezhno se veselili.
Bomo kratki zhaš terpelí,
Tam pa vezhno hvalo peli;
Tih teshav je vredno ref
Veselje nebes.

7.

Tukje grosno ranjeni,
Lozhen' od telefa,
Tam na vezhno s-branjeni
V' filno lepe nebefa.
Med isvoljenim Zezilija
Zvetesh kakor zhišta lilija;
Tam tvojshenin Valerjan
Je lep in bres ran.

8.

Dvojno krono si na svet'
Šerzhno saflushila,
Vero in divishki zvet
Sa nebo ohranila.
Pojte, pevzi, zhašt devizi,
Brumnih pevezov pomozhnizi;
Pojte 's zeliga serza
Do kraja neba.

Molitev.

Bog! ti s' takim prasniam
Sveselish kristjane,
Daj nam gnado gresnikam,
In sazeli nam rane,
De po sdajnimu shivlenju
Tebe v' vezhnimu zheshenju
Hvali vse, kar te sheli,
Še v' teb' veseli.

XXIII. dan Listognója.

Od svetiga Klemena Papesha Marternika.

1.

Srezhne serza, k' od plemena
Lubesniviga goré,
Take svetiga Klemena
S' lepim petjam pozhašte;
Pojte mu 's svete navade
Verne serza danef rade.

2.

Mlad' drevo je v' tla vfajeno,
Raste, zhe je varvano;
Let' sa letam bolj seleno
Je per mozh ohranjeno.
Šadje taziga drevesa
Mozhno poshiví telefa.

3.

Ravn' tako je Klemen rasteł
V' brumnoſti od dne do dne;
Dokler sam je zhedo pafel,
Lube jagnjeta 'n ovze.
Tega se pa Klemen mladi
Od apoſtelnov navadi.

4.

Šhel po delih apoſtolſkih
S' ſvetim Pavlam krishem ſvet,
Trudil se po potih voskih,
Tel sa Jeſufa terpet'.
Pa ſvet Peter flushbe bolji
Ga pervadi v' ſvoji ſholi.

5.

Ga na ſedesh papeshovi,
Ker je vreden, poſadé,
S' tem neveſti Jeſuſovi,
Zerkvi flushbo naredé;
Šej se luzh na ſvezhnik dene,
Vſe rezhi nam rasodene.

6.

Lepe ſo njegove piſma
Apoſtolſkiga moſha,
Šhkoda, de perpravni niſmo,
Kar nam pravi 's ſedesha.

On je vstavil raspertije, a)
Svirk nesreznih hudobije.

7.

On je sadnih dal shivljenje,
Kakor svesti uzhenik;
Špolnil sveto hrepenenje b)
Ves ponishni marternik;
To je bilo pod Trajanam,
Kter ni dober bil kristjanam.

8.

Sdaj pa nimash vezh teshave,
Šveti Klemen, lub patron;
Tebe sitijo dishave,
Tebe blish nebeskih kron.
Šprejmi sdaj od nas zheshenje,
Šprofi nam sato shivljenje.

9.

Vedno ti nas opominaj,
Kakor si Korinzhane,
Vodi nas po svoj' stopinji,
V' dobrimu omamljene;
Ti se s' našim prošnjam skleni,
Kar je hudiga, presheni.

10.

Nashe serza, o svet Klemen,
K' tebi milo vpijejo;
Šprofi nam lubesni plemen,
De se v' njemu vshigajo
Jesusa svešto lubiti,
Še na vezhno s' njim skleniti.

Molitev.

Bog! ki svetiga Klemena
Danef nam zhasiti dash;

a) v' mestu Korint so se super brunne mahnike vsdignili
in jih preguali. b) on je po martrah hrepenel.

In nam kashesh vezhno zeno,
Kamor milo naf ravnash:
Daj, de njega prav veselí,
Še sa dobro homo vneli.

XXV. dan Listognója.

Od svéte Katarine Devize Marternize.

1.

Kaj od svete Katarine
Vam k' veselju sdaj povem;
Njena slava vezh ne mine,
Dosti snana vřim ludém.
řlaba bila po telesu,
Vender možhniga duhá;
Le po duhu, ne po mesu
Je shivela sa Boga.

2.

Bila je 's Alesandrije,
'S mesta na Egiptovřkim,
V' řrédi filne bogatije
Pod zesarjam ajdovřkim.
Bere se, de je rojena
Is kraljeviga rodu,
Zhiřta in tako uzhená,
De enake ji ni blo.

3.

Glej, zesarja Masimina
Tare slo nezhiřti duh;
Ne pervoli Katarina
V' to, kar prepové sam Bog;

Ampak she zhes to zefarja,
Kakor dobro ve in sna,
K' pravi veri nagovarja,
In k' lubesni Jesufa.

4.

On pak hozhe premotiti
Njeno glavo in serze;
Modrijanam to sturiti
Šilno skerbno sapove.
Katarina pak je bila
Bolj sgovorna kot oní,
In je vse pregovorila,
De so bli spreobernjeni.

5.

S' tim rasdrashi Masimina,
Od togote ves gorí;
Ne boji se Katarina,
Zhe jo tudi she vmorí.
Rezhe jo s' kolefam treti,
S' kavelni natakknjenim;
Kadar hozhejo sazheti,
Še pa vse raspade jim.

6.

Na povelje je vmorjena,
Glava ji odsekana;
'S jezhe dusha ispušhena,
Od svetá odreshena.
Sdaj je pa v' nebeskim dvoru
Kjer upitja 'n joka ni,
V' svojga Shenina shtoru,
Kjer so vsi potroshtani.

7.

Najdene so nje svetinje,
Tega je enajst sto let;

S-hranjene na gori Šina
Varno sa keršanski svet.
Nam pa njena zhistost sveti,
Nepremagana serzhnost;
Le sazhnimo prav shiveti
Po vangelski uzhenost'.

8.

Lubi starishi! uzhite
Švoje mlajshi sa nebo;
Ti devizi jih srozhite,
De profila sa-nje bo.
Bog bo jim duha dodelil,
V' svoj' lubesni serza vshgal;
Tudi s' vashim trudam delal,
Gnado vam poslal s' vishav.

Molitev.

Daj nam, Bog, is visozhine,
Kar je treba vernikam,
In na prošnjo Katarine
Škashi gnado gresnikam,
De bi prišli enkrat k' gori,
Ktera je tvoj lubi šin,
Kjer so svoljenih shotori,
Kamor hrepení spomin.

XXX. dan Listognója.

Od svetiga Andreja Apostelna.

Mi te shelimo zhaštiti
1.
Vredno danes svet Andrej,

Tvojo slavo ponoviti,
Ki jo vshivafh vekomej,
De bi tudi mi shiveli,
Kakor ti le Jesusu,
In s' veseljam krish objeli
V' sheljah vezhniga miru.

2.

Ti fi prvi med uzhenzi
Shel sa boshjim Jagnjetam,
Kjer refnize vfi studenzi
Še odpro nam vernikam;
Od sazhetika fi hodil
Ti sa Jesufam sveštó,
K' njemu tudi druge vodil,
De bi najdili nebo.

3.

Jesufa fi mozhno lubil,
Kdo le zhuti to smed naf?
Š serza njega nifi sgubil,
Dokler mine sdajni zhaf.
Shel zhes hribe in doline,
V' mesta, terge in vafi;
Lakot, sheja, trud ne mine,
Pa lubesni ne vgafi.

4.

V' Pontu in pod Mofhkovitam
Šveto vero safadish,
Dufhe s' Jesufovim fhkitam
Tud' na Gregovskim lovish.
Le sa Jesufa terpeti
Lubesnivo kopernish,
In na lesu krisha vmreti
Nesrezheno hrepenish.

5.

S' sveto sheljo krish posdravish,
Na-nj obernefh svoje ozhi;
Bod' zhesfeno, serzhno pravish,
Snamnje vternjene mozhi.
Kar fim bres nehanja shelel,
Krish in njega sveto flast,
Mi bo v' vezhnimu veselju
Dalo nesrezheno zhaft.

6.

Štrah, trepet 'no vfa bojezhnost
Štran od mojiga serza;
Krish me pelje v' blashno vezhnost
'S dolgozhasniga svetá.
Šim podoben v' martri taki
Mojmu Jesufu saref;
O beshite štran oblaki!
De bom vidil zhaft nebef.

7.

Kakor Jesuf, je na krishu
Mirno svet Andrej saspal,
Sbudil se je v' paradishu,
Kjer je Mojster njemu djal:
Svest flushabnik! sdaj pozhivaj
Od terplenja svojiga,
Mir in pokoj vezhno vshivaj,
Ki ga revni svet ne da.

8.

Dolgo zhasa je leshalo
V' mestu Patraf to telo;
Mnoge zhudeshe kasalo,
Ko je prenesfeno blo.
Brumnim Laham je k' veselju
Šhe v' Amalfi s-hranjeno;

Krish Franzosam per Marsejlu
Kashe pravo pot v' nebo.

9.

Torej tudi mi lubímo
Šveti krish, prelub' kristjan'!
Radi se mu podversímo,
De bo srezhen vezhni dan.
S' krisham bomo serzhno stali
Pred sodnikam tisti zhas;
S' njim ga bomo tù sposnali,
On pa pred Ozhetam nas.

Molitev.

Vflishi svetiga Andreja,
Serzhniga apostelna,
K' ga je shejalo in sheja
Nashiga svelizhanja.
Naj te, Bog persanashanja,
Njega profhnja omezhi;
Naj svestó od nas odganja,
Kar nas greshnike teshi.

Drugo nedeljo po fs. treh Kraljih.
Od prefladkiga Imena Jesufa.

1.

Jesuf! ti spomin sladkosti,
Serzu prav' veselje dash;
Bolj ko med, 'no vse sladnosti
Prizhijozh u' nas pehljash.

2.

Nizh se lepfhiga ne poje,
Šlajfhi ni nobén spomin,
In ne pride v' vshesa moje,
Kakor Jesus, boshji Šin.

3.

Jesuf! sgrevanim terdnjava,
Dober tim, k' te ishejo;
Tebe shelnim fi blifhava;
Kaj pa v' tebi najdejo?

4.

Jesik tega ne isrezhe,
Zherka rasloshit' ne sna,
To ve skufhen, ki ga pezhe,
Kaj je lubit' Jesufa.

5.

Jesuf, lubih serz sladzhize!
Shiv studeniz, luzh duhá!
Zhes veselje veselize!
Vir in murje vshih sheljá.

6.

Jesuf! angelov lepota,
Šladka pesem vshih ufhes!
V' uftih zhudni med, sladkota,
V' serzu vinze is nebes.

7.

Lazhen je, kater te vshiva,
Kdor te pije, she sheli;
Štud' lubesen sapelivo,
Le po tebi koperni.

8.

O moj Jesus nar sladkejshi!
Upanje mojih solsa;

Mili jok nar globokejši
K' tebi vpije 's dna serza.

9.

O Gospod! ostan' per meni,
S' svojo luzhjo me rasvet';
Dushno temo stran odsheni,
O sladkost! napolni svet.

10.

Daj mi, Jesus, obzhutiti
Tvojo lubesnivo slast,
In po smerti k' tebi priti
V' tvojo sasheljeno zhaft.

11.

Daj nam k' tebi hrepeneti,
Ti plazhilo na vishav',
V' tebi slavo 'n zhaft imeti,
Švet pozhitik v' ozhetnjav'.

Pervi Petik v' postu.

V' prasniki pet ran nashiga Gospoda
Jesusa Kristusa.

Poj mi, jesik zhaft in slavo
Boja imenitniga,
Krisha svetiga terdnjavo,
Mozh nepremagliviga,
Daniga v' reshivno spravo
Jesusa flavitniga.

2.

Smotena savolj jedila
Sapeliviga sadu,

Adam, Eva sta grešhila,
Pa se smilila Bogu;
Krish v' oblubo sta dobila
K' miru sgnaniga rodu.

3.

To je Bog imeti hotel,
Vse naš isvelizhati,
De bi sapelivza spodil,
Svitiga nam shkodvati,
In bi sleden h' krishu hodil,
Greha strup osdravljati.

4.

Ozhe je poslal zhloveku
Šina, stvarnika svetá;
Kadar je ta zhaš dotekel,
K' tem namenjen od Boga,
Je meso v' deviz' oblekel,
Rojen 's trupla njeniga.

5.

V' tefnih jaflizih to dete
Milo, Bog perkrit, jezhi,
Mat' povije ude svete
Mu v' plenize v' polnozhi;
Oh, po revshini ogrete
Terd povoj možhnó dershi.

6.

Kadar pa Bog Šin doraste,
Špolni tri 'n trideset let,
Vsame to terplenje na-se
S' voljo, deb' odreshil svet,
Sveti dar sa vezhne zhase
Jagnje je na krish raspet.

7.

Pitje s' sholzam pokasheno;
S' fulizo krotkó telo
S' terni, s' shebli prebodeno,
S njega tezhe kri s' vodo;
Zhisto vse na svet' sturjeno
S' to presveto reko bo.

8.

Šveti krish! ti poln shlahtnosti,
Lepshiga drevesa ni;
Gojsd nobèn na shirokosti
K' zvetju tem ne seleni;
Lef in shebli vse sladkosti!
Šveta pesa gor' visi.

9.

Vkreni se, drevo visoko,
Švetim udam ti se vdaj;
Ne napenjaj jih shiroko,
Ti naturo preravnaj;
Kralj nebes je dost globoko
Ranjen, de vpozhije sdaj.

10.

Vredno ti samo, nofilo
Ši sa grehe sveti dar;
Vsim savetje, ohranilo
Švet'no vsako greslino stvar;
K' te je s' kervijo oblilo
Jagnje, djano na altar.

11.

Zhašt in hvala svet' Trojizi,
Zhašt Ozhetu Štvarniku,
Hvala Šinu na desnizi,
Jesufu Svelizharju,

Švetim Duhu, s³gol resnizi,
Vsih stvarí tolashniku.

Drugi Petik v' postu.

V' prasník ternjeve krone našhiga Gospo-
da Jesusa Kristusa.

1.
Pejte, hzhere is Šijona,
Šramoshlive deklize!
Glejte Kristusovo krono,
Dar lubesni serzhine.

2.
S' ternjem ranjena je glava,
Vsi raspuljeni lasjé;
Komej se obras posnava,
In ozhi sa smert temné.

3.
Ktera semlja, nesoravna,
Polna ternja, sa poshár,
Roka, sháliti perpravna,
Mu poda mertvas^hki dar?

4.
Roka, od kervi ruzezha,
Namest ternov polna rosh,
Od premaga vsa slovezha,
'S krisha nam sadu namnosh'.

5.
Shahtna krona Kristusova
V' star' savesi se osnan':
Oven, darva Isakova,
Germ gorezh, pa ne foshgan.

6.

Slata krona je obdala
Šveto miso in altar; a)
Kjer duhovščina je shgala
Švino in kadilo v' dar.

7.

Terni, s' nashim grehi vsjani,
Tebe, Kriste, ranijo:
Daj, de, v' nashe serza djani,
Grehe nam odpravijo.

8.

Tebi, krona, zhaft in hvala
Š Kristosovih bolezhin;
Ši in bosh nam lepshi sjala,
Ko blifhave vifozhin.

9.

Tebi, Ozhe, zhaft in flava,
Tebi, Šin v' presvetim hram';
Duhu svetimu blifhava
Na vse vezhne zhase Am.

Tretji Petik v' postu.

V' prasniki presvete Kervi nashiga Gos-
poda Jesusa Kristusa.

1.

K' se v' pregrehe svet pogresne,
S' gmejn potopam pokori

a) altar sa saklane darove, altar sa kadilo sashigati, in
sveta misa sa kruhe, vse je bilo s' krono opafano.

Po pravizi Štvarnik jesni,
V' barki Noeta shivi:
S' zhudne pa mozhi lubesni
Pere svet njegova kri.

2.

Šrezhna semlja s' tim svelizhnim
Deshjam je pomozhena;
Namešt ternja je pravizhnim
S' roshizam prerashena;
In sa pelin, dan krivizhnim,
S' flastjo je napolnjena.

3.

Oh, nesrezhni šrup saštavi
Huda kazha nam s' mozhjo;
Sver derezha vezh ne davi
S' tako kervishelnoštjo;
Krotko Jagnje vse osdravi,
Vse vkroti s' svojo kervjó.

4.

Kdo samore rasumeti
Sgorej s-hranjeno modrošt?
Vfim na svetu rasodeti
Šerza miliga sladkošt?
Lubi kralj je hotel vmreti,
Hlapze spraviti v' svetost.

5.

Kadar se k' mašhvanju vname
Jesa boshja, de gorí,
Naj sa nashe grehe vsame
K' miru Jesuovo kri;
V' šhtrafingah sa naš kristjane
Naj pred Bogam govori.

6.

Švet odreshen naj te hvali
Savol najdenih darov;

Shiv studeniz terdi skali,
Lepi vojvoda rodov!
Kralj s' Ozhetam v' vezhni slavi
S' Duham bodesh kraljeval.

Zhveterti Petik v' postu.

V' prasniki, Sulize in Sheblov Gospodovih.

J 1.
Jesik! poj obilno slavo
Šulize zhaftitlive,
K' je odperla reko sdravo
Plohe vsokozenjene,
S' Kristusa, k' se je s' teshavo
Dal sa vsih svelizhanje.

2.
Šulza, svetu sasheljena,
S' serza zeno nam odpre;
V' nafhe serza safajena
Mozhnimu pushiza je;
Shebli, bramba posvezhena
Sa pregnati vrage vse.

3.
Luba sulza! k' si sprasnila
Od kervi presveto stran;
Šladki shebli! s' vam je smila
Kri nam grehe tifti dan;
Rane svetu saznelila,
De je zhist in ves opran.

4.
Šulza slabim da terdnosti,
Trudnim, de naprej gredó;

Šerzhnim kashe vir kreposti,
Mozhne dela jih s' kervjó;
Shebli porofé k' svetoſti
Maloserzhne vse s' mozhjó.

5.

Jesu! pekla premagvaviz
S' sulizo povsdignjeno!
Vſega, kar je, popravljaviz
S' shebli, ki te bòdejo:
Daj nam, bolnih osdravljaviz,
De naſ vedno varjejo.

Peti Petik v' poſtu.

V' prasnik preſvetiga Jeſusoviga ſerza.

1.

Blashni Ozhe sdajnih zhaſov!
Kriſte, naſh odreſhenik!
Šin Ozheta, luzh od luzhi,
Prav' Bog, boſhji rojenik.

2.

Oh, lubesen te perſhene
V' to mertvaſhko truplo prit',
Naſ osdravit pokashene,
Kar Adam nekdajni ſpid'.

3.

Ta lubesen ſveta vſtvari
Semljo, svesde in morje;
Vſmiljena pa revni ſtvari
Svese naſhkih grehov sjé.

4.
Šerze, skrinja je postave,
Pa ne stare slushnosti,
Gnade kraj, miru in sprave,
Odpushenja 'n milosti.

5.
To serzé je presvetishe
Testamenta noviga,
She svetejsihi, ko vse hishe,
Bolj od templa stariga.

6.
Tebe bode nashih grehov
Ta nevsmiljena derhal;
Šito si pregresnih smehov,
Pa ne vredno tih teshav.

7.
Ojstro sulizo sholnirja
Nashi grehi vodijo,
V' ktere slepi gresnik derja,
Nje sheleso brusijo.

8.
Tebi hozhe rane vidne
Ta lubesen naredit',
De lubesni nam nevidne
Rane moremo zhasit'.

9.
Té lubesni sagrajalo
Videnih in skrivnih ran
Nam je Kristusa kasalo,
Dvojni dar sa naf darvan.

10.
'S tega serza zerkev svira,
K' je nevesta Kristusa:
'S strane barka se odpera,
Vrata vsm svelizhanja.

11.

Mnogih gnad oshivna reka,
Ko 's studenzov nam letí;
Ognuseniga zhloveka
Zhisti Jagnjetova kri.

12.

'S tega ferza naj ne sgine
Lepe té lubesni mozh;
Is studenza visozhine
Naj narode gnada mozh'.

13.

Le sato ferze je bilo
S' sulzo silno ranjeno,
Deb' gnufobe nam omilo
S' dano vodo in s' kervjo.

14.

Kdo bi lubiga ne lubil?
Rad ne shel sa Jesusam?
Hodi, dufha, k' te bo snubil
Shenin tvoj sa vezhni hram.

15.

To nam, Kriste vse oblasti,
To nam Ozhe in svet Duh
Daj v' kraljestvu, v' vezhni zhashti
Švet, edin in trojni Bog.

Zvetni Petik v' postu.

V' prasník sedem shaloft Matere boshje.

1.

Sedem shalofti Devize
Daj nam Bog premisliti;

Jesufa savol krivize
Ranjeniga zhišlati;
Daj prelivati folsize,
Grehe vredno sbrifati.

2.

Ona je pod krishem štala,
Vsa od fols objokana,
Jesufa spremišhlevala,
V' serz' globoko ranjena,
V' smerti s' šinam sdihovala,
Od britkošt presunjena.

3.

Oh zhes marternke serzhnejšhi
Ta deviza tam stoji;
Kakor demant she mozhnejšhi,
Bolezhin se ne sboji;
Shalošt zhes britkošt britkejšhi
Vmirajozhe ne vmori.

4.

O kako teko folsize,
Snamnja grosnih serzhnih ran
Milo shaloštne Devize,
Ker na krishu darovan
Je nje šinik sa dušhize,
Sdaj pa nji v' narozhje djan.

5.

Mile ušta ogleduje
In odperto sveto stran;
Rane v' rokah spremišhluje,
Nog kervavih revni stan,
Vsa v' britkošti objokuje
Globozhine filnih ran.

6.

Šveto truplo k' sebi vsame,
De se taja nji serzé;

Kolkokrat svestó objame
Perf' njegove in roké?
Še v' lubesni možno vname,
De se vlivajo solsé.

7.

Profimo te, luba Mati,
Savol toliko solsá,
In k' je hotel Šin preštati
Grenko smert sa greh sveta:
Daj nam s' tabo shalovati
Savol smerti Jesufa.

8.

Šedem shaloſti Devize
Daj nam, Bog, premisliti;
Jesufa savol krivize
Ranjeniga zhiſlati;
Daj prelivati solsize,
Grehe vredno sbrifati.

9.

Zhaſt in hvala svet' Trojizi,
Zhaſt Ozhetu Štvarniku;
Hvala Šinu na deſnizi,
Jesufu Svelizharju;
Švetim' Duhu sgol reſnizi,
Vſih ſtvari tolashniku.

Zvetni Petik.

V' dan VII shaloſt Devize Matere Marije.

1.
Shaloſtna je Mati ſtala,
Še pod krishem mil' jokala,
Kjer je viſel njéni Šin.

V' shalost' je serzé vtopljeno,
Vse pobito, prebodeno
S' mezhem serzhnih bolezhin.

2.

O kaj shalosti preštati
Mogla je presvéta Mati,
Ktére šin je réshil svét.
Shalostna stoji jokaje,
Sdiha, gléda trepetaje,
Kaj terpi njé šin raspét.

3.

Kdo b' ne jél solsá tozhiti
Zhe Marijo vgléda biti
U' britkošti, ko je ta?
Kdo per serzu ne shaluje,
Zhe to Mater premishluje,
Ker terpéti tolko jma?

4.

Gréhe ljudstva na-se vséti,
Vidi Jesusa terpéti,
Vdati shibam se voljnó.
Gléda svojga šina milo,
Ktérga vse je sapuštilo,
Kadar je nagnil glavó.

5.

Mati, vir ljubesni prave!
Daj mi zhutit' té teshave,
Grenkih sols preshlahtni dar.
Daj se meni v' serzu vnéti,
Le sa Jesusa goreti,
De mu bom prijétna stvar.

6.

Sveta Mati! to te prosim,
De njegove rane nosim,
Vtisni mi jih slo v' serzé.

Bolezhine té njegove,
Snaminja ljubesni nove,
Naj s'he mene v' shivo sklé.

7.

Daj, de s' tabo rad shalujem,
Švoje gréhe objokujem,
Dokler s'he na svét' shivim.
S' tabo poleg krisha štati,
S' tabo jokat', ljuba Mati,
'S zéliga serza shelim.

8.

Dviz deviza! o ne brani
Meni bit' na tvoji strani,
De se jokam jest s' teboj.
Meni v' serzu naj ostane
Kristusova smert in rane,
Naj bo védno pred menoj.

9.

De se svetih ran navsamem
In od krisha ves unamem,
Kri njegova naj me vpjan'.
O nikar se me ne vogni,
De ne pridem v' vézhni ogenj,
Kadar bode sodni dan.

10.

Ko se od svetá odvéshem,
Daj mi Kristus, de doséshem
Po Mariji vézhno zhašt.
Ko bo smert teló sadéla,
De bo dusha tam prejela
Paradisha svéto flast.

Molitev.

Proshnja svetih nebojezhih
In pod krishem tam stojezhih
Šad terpljenja perlasti:

Kér Marijino terpljenje,
Téga mezha obzhutenje
Vfak kristjan sato zhasí.

Velki Petik.

Od svetiga Krisha.

1.
Kraljevo snamnje she stoji,
Svet krish, nebeshka luzh gorí:
Na njem shivljenje smert stori,
Shivljenje s' smertjo nam dobi.

2.
Sa naf je od kervi nesnan,
Odperta je njegova stran;
Mu lije reshna kri is ran,
De je bil greh svetá opran.

3.
Sdaj je Svelizhar dokonzhal,
Kar je she David prerokval,
In vřim narodam osnanval,
De bo 's lefá Bog kraljeval.

4.
Prelepo in sveto drevo!
Rudezhe pifano s' kervjó!
ři bilo vredno ti samó
Nofiti tak' sveto telo.

5.
Na tebe je perbita bla
Odkupřhina vřiga sveta
Pravizi svetiga Boga,
De je reshila rop pekla.

6.

O zhefhen bodi, sveti krish!
Edin nam upanje delish;
Le ti nam milost sadobish,
Pregrehe nashe nam isbrish'.

7.

Zhaft, hvala bodi vekomej
Nebeshkimu Bogu vselej;
Presveti krish! nam vernim daj,
De pridemo v' nebeshki raj.

Velko Nedeljo.

Od Jesusoviga gorivstajenja.

1.

Kadar Kralj peklenške spake
S' smertjo smaga ves mozhan,
S' sabo pelje stare ozhake
Na shivlenja blashni dan:

2.

Sarja se po nebes' sliva,
Polno hvale je nebo,
Semlja vsa vesela, shiva,
Şatan oplashen strashnó.

3.

Kralj premaga in uстане,
Varh s' oroshjem mu ne vbran';
S' tim tolashi naf kristjane,
Şmertno sèlo je sruvan'.

4.

Rop njegov je vřim ozhiten,
Şatanu ga je pobral;
Ki je bil popred slaviten,
Je potegnjen is viřhav.

5.

Pred taboj se pekel trefe,
Jesuf, ti nebeshki dar!
Nam rasklenesh smertne svese,
Nam plazhila mili shar.

6. alleluja.

Dost je bilo shalovanja,
Joka 'n smertnih bolezhin:
Dobre volje bres nehanja:
Vstal je danes boshji Šin.

7. alleluja.

Sdaj per Jagnjeta kofilu
Po refhenju is murjá
V' lepim belim oblazhilu
Povikshujmo Kristufa.

8. alleluja.

O velikanozhno Jagnje!
Švet' veselje refhenih!
K' sebi nashe serza nagni,
Vari v' grehe kerfhenih.

9. alleluja.

V' tvojim goriustajenju,
Kriste, se rasveseli
Semlja k' novimu shivlenju,
In nebo se rasvetli.

alleluja.

Molitev.

Tebi, Ozhe, zhaft in hvala,
Šinu, k' je od smerti vstal,
Duhu svetimu sahvala,
K' je toláshnik vsih rodov.

alleluja.

V' god in prasník pŕefvete Trojize.

Od Matere boshje dobriga svéta.

1.
Veseli pertezite
Vsi v' nebo povabljeni,
Marijo obishíte,
Slasti lubi farmani;
Vlak naj jo zhaŕti,
Mater miloŕti;
Bo dober svèt mu dala,
V' nebefa ga peljala.

2.
V' Marijini lubesni,
Matere obilnih gnad,
Ŗe vshigaj in pogresni,
Kakor pravi svet Bernard:
Sdajzi bosh sposnal,
Ako hodish prav;
Sakaj ta luba mati
Sheli svet dober dati.

3.
Marija, morska svesda! a)
Terdo temo rasprodish;
Kater se tebi zhes da,
Tega milo rasvetlish.
Tvoj prijetni shar
Naf ne skli nikdar;
Osnan' boshje besede,
Nam kashe tvoje sglede.

a) mornarji po nozhi na svesde gledajo.

4.

Nebo per tvoj' svetlobi
Še v' sladkosti rasjasni;
Šerze per svoj' tefnobi
V' tvoji luzhi se daní.
Šlabim da krepost,
Šafadí svetost,
Pregrehe stran odshene,
In ne terpí nobene.

5.

Viharji in valovi
Te topé o moj kristijan!
In motijo duhovi,
De bi v' greh bil sapeljan:
Upaj, moli, zhuj,
V' svesdo pogleduj;
Marija te bo vsela
'S murjá teshav vesela.

6.

Zhe pridejo skufhnjave,
Tvoja pamet otemní,
Šerzé savol teshave
Proti Bógu okamni:
Takrat gor poglej,
Rezi: Svesda sdaj
Pomagaj mi obštati,
Nikakor se podati.

7.

Plashí te sodba šraflhna,
Trepetašh in se bojišh;
De tvoja dušha plashna
Vpitje, kakor 's pekla, flifh':
Mišli na-njo ti,
Klizhi in savpí:

Potroshtaj me, Marija,
De jena slepotija.

8.

Veliko fi svetnikov,
Dokler so na semlji bli,
Vodila do menikov,
De ob njih so varno shli:
Dober svèt nam daj,
Peli v' sveti raj,
Kjer Jesufove rane
Še svetijo nam snane.

Molitev.

O Bog! ki fi Marijo
Vernim sa danizo dal,
De nam na semlji fija
Po dolini tih smotnjav:
Šhe dodeli nam
Tù popotnikam,
Sa njo svestó hoditi,
Še s' njo tam veseliti.

Potrohitaj me, Marija,
De jana lepota.

Vesilo ti svetnikov,
Dokler lo na semji bli.

Vedila do manikov,
De ob njih lo varno lili.

Dober svet nam dal,
Peli v svet raj.

Hjer Jesulove rane
Se svetijo nam rane.

O Bog! bi ti Marijo
Vesnati se daniso dal.

De nam na svetli sij,
Po dolini lili svetinjaj.

Še dobeli nam
Te popotnikam.

Še njo avleto boditi,
Še njo tam vsteli.

Še njo tam vsteli,
Še njo tam vsteli.

Še njo tam vsteli,
Še njo tam vsteli.

Še njo tam vsteli,
Še njo tam vsteli.

Še njo tam vsteli,
Še njo tam vsteli.

Še njo tam vsteli,
Še njo tam vsteli.

Še njo tam vsteli,
Še njo tam vsteli.

Kasalo.

V	vod .	Stran.
	3. Grudna. Od fvetiga Franzihka Kfaverja	7
	4. „ Od svete Barbare Devize Marternize	10
	6. „ Od fvetiga Miklavsha Shkofa	13
	13. „ Od svete Luzije Devize Marternize	16
	21. „ Od fvetiga Tomasha Apostelna	20
	25. „ Sa svéti Vezhér	23
	27. „ Od fvetiga Janesa Apostelna in Evangelista	25
	17. Profénza. Od fvetiga Antona Opata	31
	20. „ Od f. Fabjana in Sebastijana Marternikov	36
	21. „ Od svete Néshe Devize Marternize	40
	28. „ Od f. Neshe Devize Marternize (ósmi dan)	43
	31. „ Od prenefenja fvetiga Marka Evangelista	47
	5. Svezhana. Od fvetiga Ingenvina in Alboina Shkofov	51
	5. „ Od fvetiga Ingenvina in Alboina Shkofov v'	54
	Brikfen na Tirolfkim	54
	24. „ Od fvetiga Matija Apostelna	58
	12. Sufhiza. Od fvetiga Gregorja Velkiga, Papesha,	61
	zerkvéniga uzhenika	61
	21. „ Od fvetiga Benedikta Opata	66
	27. „ Od fvetiga Rúperta Shkofa	70
	24. Maliga travna. Od fvetiga Jurja Marternika	73
	25. „ Od fvetiga Marka Evangelista	75
	3. Velkiga travna. Od snajdenja fvetiga krisha	79
	3. „ She ena od fvetiga krisha	83
	4. „ Od fvetiga Florjana Marternika	88
	5. „ Od fvetiga Gotharda Shkofa	90
	16. „ Od f. Janesa Nepomuzena Marternika	95
	16. „ She ena od f. Janesa Nepomuzena Mart.	97
	17. „ Od fvetiga Jofhta Pufhavnika	99

	Stran.
22. Velkiga travna Od svete Helene Zefarize . . .	103
25. „ Od svetiga Urbana Papesha Marternika	105
30. „ Od f. Angele Devize, Vpeljavke Nun f. Urhule	110
31. „ Od f. Kanzjana in tovaršhev Mart.	113
2. Roshniga zvéta. Od svetiga Erasma, Shkofa Marternika	116
9. „ Od f. Primasha in Felizjana Marternikov	119
13. „ Od svetiga Antona Padvanfkiga . . .	123
15. „ Od svetiga Vida Marternika . . .	127
22. „ Od f. Ahaza in tovaršhev Marternikov.	131
22. „ Od f. Ahaza in od f. Barbare (sa mesto Idrija)	134
24. „ Od svetiga Janesa Kerfnika . . .	135
30. „ Od svetiga Pavla Apostelna . . .	140
2. Maliga serpana. V' obifkanje Devize Matere Marije .	144
4. „ Od svetiga Urha, Shkofa	149
12. „ Od f. Mahorja in Fortunata Marterni- kov, Kranjske deshele pomozhnikov . . .	153
13. „ Od f. Margarete Devize Marternize . . .	157
16. „ Od Devize Marije Karmelfke ali svetiga Shkapulirja	161
20. „ Od svetiga Elija Preroka	163
22. „ Od svete Marije Magdalene, Spokornize	166
25. „ Od svetiga Jakoba Velkiga, Apostelna	169
26. „ Od svete Ane Matere Marije Devize . . .	173
2. Velkiga serpana. Od f. Shtefana Papesha Marternika	177
3. „ Od snajdenja trupla svetiga Shtefana perviga Marternika	180
5. „ Od Marije, Sneshnize	185
5. „ Od svetiga Ofvalda Kralja	187
6. „ Od svetiga Sifta Papesha Marternika	191
10. „ Od svetiga Lorenza Marternika . . .	193
15. „ Od vnehovsetja Devize Matere Marije	197
15. „ Od Marije pomagaj	200
„ K' zhafti Marije Devize	203
„ K' zhafti Matere boshje	205
16. „ Od svetiga Roka	207
24. „ Od svetiga Jerneja Apostelna	210
28. „ Od svetiga Augufhtina, Shkofa zerk- veniga uzhenika	213

	Stran.
1. Kimovza. Od svetiga Ina Pufhavnika	218
4. „ Od svete Rosalije Devize	222
14. „ Od povikfhanja svetiga Krisha	225
	Od svetiga Krisha 229
15. „ Od svete Notburge Devize	231
17. „ Od svetiga Lamberta ,Shkofa Marternika .	236
25. „ Od Marije pomagaj Devize	240
27. „ Od f. Kosma in Damjana Marternikov .	243
29. „ Od svetiga Mihaela Arhangela	247
18. Kosaperfka. Od svetiga Lukasha Evangelista .	249
21. „ Od f. Urfhule in njenih tovarfhiz, Deviz in Marterniz	253
28. „ Od f. ,Shimona in Judasha Apostelnov .	257
2. Listognója. Od svetiga Justa Marternika	259
6. „ Od svetiga Leonarta Pufhavnika	263
6. „ Od svetiga Leonarda ,Sposnovavza	266
11. „ Od svetiga Martina ,Shkofa	268
13. „ Od svetiga Briza ,Shkofa	272
22. „ Od svete Zezilije Devize Marternize	276
23. „ Od f. Klemenata Papesha Marternika	278
25. „ Od svete Katarine Devize Marternize	281
30. „ Od svetiga Andreja Apostelna	283

She nekatere svete Pesme.

Drugo nedeljo po fs. treh Kraljih. Od prefladkiga Imena Jesufa	286
Pervi petik v' postu. Od Jesufovih pet ran	288
Drugi petik v' postu. Od Jesufove ternjeve krone	291
Tretji petik v' postu. Od Jesufove presvete kervi	292
Zhveterti petik v' postu. Od Jesufove sulize in sheblov	294
Peti petik v' postu. Od presvetiga Jesufoviga serza	295
Zvetni petik. Od sedem shalofsti Matere boshje	297
Zvetni petik. She ena od sedem shalofsti	299
Velki petik. Od svetiga krisha	302
Velko nedeljo. Od Jesufoviga gorivstajenja	303
V' nedeljo f. Trojize. Od Marije dobriga sveta	305

Pomote.

<i>Str.</i>	<i>v.</i>	<i>nameſt</i>	<i>poj</i>
36	1	gnadotozho	gnadotozha
41	8	nepreſtraſheno	nepreſtraſhena
87	18	oroshje	oroshja
121	14	ſtori	ſtor'
188	3	vboshen	vbeshen
206	25	krishanje	krishanja
206	29	vefelite	vefeliti

